

24 ANYS DE DEMOCRÀCIA A LLAGOSTERA (1979-2003)

Sílvia Comas Malagraba

Tutor: Pitu Basart

2n de Batxillerat: Modalitat de Ciències Socials

IES Llagostera

Curs 2005-2006

Índex

Introducció	2
Marc Teòric	4
Treball de Camp	10
- 1979-1983	11
- 1983-1987	30
- 1987-1991	46
- 1991-1995	61
- 1995-1999	79
- 1999-2003	99
- Reportatge d'Entesa per Llagostera.....	116
Conclusions	121
Glossari.....	128
Índex dels partits polítics.....	130
Índex d'imatges	137
Bibliografia.....	143

Introducció

El treball de recerca que llegireu a continuació tracta d'un petit recorregut entorn el període democràtic a Llagostera.

Els meus objectius

En primer lloc, voldria recordar que l'etapa de la dictadura franquista va perllongar a Catalunya durant més de trenta-cinc anys. Per tant, un dels primers objectius que vaig plantejar-me va ser conèixer com es va produir l'etapa de Transició al poble de Llagostera, és a dir, el pas de la dictadura franquista a la instauració del nou règim polític democràtic, per tal de conèixer la situació en què es trobava Llagostera el dia que es van fer les primeres eleccions municipals.

En segon lloc, un altre dels meus objectius era saber quines coalicions i candidats s'havien presentat a les eleccions municipals llagosterenques al llarg d'aquests vint-i-quatre anys.

Finalment, el meu últim objectiu era conèixer l'estructura i l'organització de cadascun dels consistoris que havien governat el municipi, saber què havien fet pel poble en els diferents àmbits i conèixer a les persones que havien desenvolupat la funció d'alcalde de la vila.

Absència d'economia, d'urbanitzacions i de les últimes eleccions

Com ja us adonareu, en cap apartat del treball hi surt cap dada sobre l'economia municipal. Aquest fet és degut que vaig considerar que tractar sobre l'economia de la vila durant els vint-i-quatre anys de democràcia era treure l'oportunitat de fer en un futur un treball de recerca sobre els pressupostos municipals durant l'etapa democràtica, ja que és un tema molt extens.

En cap moment tampoc tracto sobre la problemàtica de les urbanitzacions. Tenint en compte que Llagostera en té més de divuit, vaig creure convenient eliminar aquest tema per no fer massa extens el treball.

Finalment, tampoc he inclòs en el treball la legislatura actual (2003-2007) ja que amb el tutor vam considerar que no era oportú deixar-la a mitges, ni analitzar el que s'havia fet fins al moment, perquè seria bastant relatiu, ja que encara falta per executar la meitat del mandat.

Els motius

La veritat és que no hi van haver uns motius concrets que em fessin decidir per escollir aquest tema. Bàsicament, va ser perquè

volia que el meu treball de recerca tractés sobre un tema que em fos proper i que fes referència al meu poble. També, hi va influir el fet que en un futur m'agradaria estudiar la llicenciatura de periodisme i que les ciències polítiques no m'han desinteressat mai: així, em vaig acabar decidint per fer un "informe periodístic" sobre la política municipal del meu poble.

El mètode

Per arribar al treball que teniu entre les vostres mans he seguit el següent mètode:

Primerament he seleccionat la informació necessària per poder realitzar cadascun dels apartats de les campanyes electorals, utilitzant la diferent propaganda i fulletons electorals dels que disposa l'Arxiu Municipal de Llagostera.

A continuació, he consultat diferents actes de constitucions dels diversos ajuntaments i, també, diferents butlletins d'informació municipal i de Llagostera per saber com es formaven els nous consistoris (tot extret de l'Arxiu Municipal).

Per elaborar el resum de les accions fetes de cada consistori, he hagut de consultar el recull de retalls de diari que es guarden a la

Biblioteca Julià Cutillé de Llagostera. Com que va ser inaugurada a finals del 1982, a la biblioteca només disposen de les notícies a partir d'aquest any fins a l'actualitat. Per tant, també he hagut de consultar a l'arxiu del diari "El Punt" per poder extreure les notícies anteriors a la creació de la biblioteca.

Un sistema diferent

En aquests moments, ja us haureu fixat que aquest treball no segueix la típica estructura, és a dir, llargues frases i interlineat entre oracions, sinó que intenta imitar el format de la premsa escrita. Amb el meu tutor vam creure encertada la idea de presentar el treball en forma de diari, ja que com he dit anteriorment, en un futur m'agradaria estudiar periodisme i, també, perquè el recurs més utilitzat per elaborar el treball de camp ha estat la visualització de premsa escrita.

Per tal d'imitar l'estructura d'un diari, he intentat reflectir al treball tots els gèneres periodístics possibles: notícies breus i notícies més llargues, que es troben al llarg del treball, entrevistes a cadascun dels alcaldes, reportatges, com per exemple el pas de la dictadura a la democràcia o la creació de l'Entesa i articles d'opinió, com són les conclusions.

L'estructura del treball

Malgrat que el treball és en un format una mica peculiar, aquest conté clarament diferenciades les diferents parts obligatòries en tot treball de recerca.

El marc teòric es caracteritza per tenir una extensió més aviat curta però amb molta informació, entre la qual s'hi troba tot el procés de transició de la dictadura a la democràcia, tant català com llagosterenc.

El treball de camp és la part més extensa del treball i és on s'hi pot entreveure més el format de diari. Està compost per sis grans seccions corresponents a les sis legislatures diferents que hi hagut durant aquests vint-i-quatre anys de democràcia que he analitzat.

Cada legislatura conté el transcurs de la campanya electoral, la formació del consistori, el que ha fet aquest pel poble, el conflicte més important durant la legislatura i l'entrevista amb l'alcalde o alcaldessa de la vila en aquella etapa.

Pel que fa les accions fetes pel consistori es subdivideixen en diferents apartats com es poden trobar en els diaris, com per exemple urbanisme, sanitat, indústria, educació, esports, medi ambient, etc.

Finalment, les conclusions extretes d'aquest treball de recerca es basen en l'anàlisi personal sobre la feina feta per cada consistori en

els diferents aspectes examinats. És a dir, segueixen l'evolució que hi hagut en les diferents seccions (urbanisme, sanitat...) en el transcurs d'aquest període de vint-i-quatre anys.

Agraïments

Aquest treball no hagués estat possible sense l'ajuda de moltes persones que sense cap motiu, només per facilitar-me la feina m'han donat un cop de mà.

Persones com la Marta Albà, l'arxivera de l'arxiu municipal de Llagostera, l'Olga, la Marta i la Mercè de la Biblioteca o com la gent de l'arxiu de "El Punt", com per exemple la Carme Torns.

També em sento obligada a donar les gràcies a en Joan Ventura per donar-me tots els detalls del procés de transició llagosterenc, a en Jaume Moll per explicar-me la creació de l'"Entesa per Llagostera" i a en Pitu Basart, el meu tutor, per ajudar-me al llarg de tot el procés del treball, des del principi fins al final.

Finalment, m'agradaria agrair als cinc entrevistats la seva col·laboració, ja que sense ells el treball hagués quedat amb un buit notable: així doncs, gràcies a la Maria Gifre, en Josep Codina, en Josep Puig, a la Pilar Sancho i a en Lluís Postigo.

Marc teòric

El marc teòric ens la mostra

La Transició: un període de canvis a Catalunya

Els catalans reclamaven “Llibertat, amnistia i Estatut d’Autonomia” mentre esperaven l’arribada de Tarradellas.
(pàg. 5)

A Llagostera el grup “Bell Matí” fomentava la democràcia entre els veïns, organitzant diferents actes culturals.
(pàg. 8)

El primer 11 de setembre català després de la dictadura
(pàg. 6)

L'inici de la democràcia

La dictadura franquista va representar un fort cop tant per a la cultura catalana com per a la política.

El període de pas de la dictadura franquista a la democràcia espanyola es va anomenar La Transició. Aquest període de temps és difícil d'establir, ja que comença un cop mort el general Franco, però és complicat dir quan acaba.

Encara que no ho sembli, va passar un temps des d'aquell "Españoles, Franco ha muerto" pronunciat per Carlos Arias Navarro el vint de novembre de 1975 fins que Tarradellas va sortir al balcó de la Generalitat de Catalunya i va dir la memorable frase de "Ciudadans de Catalunya: ja sóc aquí" el vint-i-tres d'octubre de 1977. En aquests dos anys es van produir molts canvis a l'Estat Espanyol: es va acabar la dictadura que feia més de trenta-cinc anys que durava i es va proclamar la democràcia, tot i que la monarquia va tornar a l'Estat Espanyol per mitjà de Joan Carles de Borbó, que fou nomenat Rei d'Espanya dos dies després de la mort del general Franco. Va ser el mateix Joan Carles de Borbó qui va nomenar Carlos Arias Navarro president del govern espanyol.

Molts ciutadans es mobilitzaven per aconseguir "La llibertat, l'amnistia i l'Estatut d'Autonomia"

El primer any

El primer any de democràcia els catalans cridaven la no oblidada frase "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia" manifestant-se pels carrers com feia dècades que no podien fer.

La premsa catalana començava a trencar tots els esquemes i sortien els primers diaris en català, com l'Avui, que sortí per primera vegada el St Jordi de 1976 i les ràdios locals de menys importància difonien el català arreu on eren escoltades. També la llengua que tants

anys fou reprimida s'estenia pel món de l'espectacle, tant el cinema com el teatre i sobretot pel món de la cançó.

El dos de juliol de 1976 Carlos Arias Navarro, president fins aleshores de l'Estat Espanyol va dimitir i el rei Joan Carles va elegir com a successor Adolfo Suárez, de tendències més liberals. A partir d'aquest moment es comença a preparar la nova Constitució Espanyola i el govern català a l'exili es comença a plantejar crear l'Estatut d'Autonomia.

Adolfo Suárez va proclamar les primeres eleccions democràtiques estatals després de quaranta anys de dictadura, que es van celebrar el quinze de juny de 1977. A Catalunya van guanyar els socialistes, mentre que a la resta de l'Estat va vèncer la "Unión de Centro Democrático", el partit liderat per Adolfo Suárez, el qual va continuar essent president del govern Espanyol.

Els catalans volen recuperar el seu govern

L'onze de setembre de 1977 més d'un milió de persones es van reunir, per celebrar per segon cop després de la dictadura, la Diada Nacional de Catalunya, esperant que Adolfo Suárez en veure tal moviment reconegués Tarradellas com a president de la Generalitat. I així fou. I a partir d'aquelles paraules del president català al balcó de la Generalitat, va començar una nova etapa a Catalunya, en la qual es va introduir l'aprenentatge del català a les escoles, es van fomentar les biblioteques en català...

L'Estatut: una realitat

El sis de desembre de 1978 el poble espanyol va aprovar, per referèndum, la nova Constitució Espanyola, i a partir d'aquest moment el govern català va començar a pressionar el govern

espanyol per aconseguir l'Estatut, el qual es va aprovar l'octubre de 1979 després que els catalans l'acceptessin també per referèndum: després de quaranta anys Catalunya tornava a tenir Estatut, tornava a tenir Parlament i es tornaven a convocar unes eleccions. El vint-i-cinc de març de 1980 Catalunya va decidir

qui seria el seu president número cent quinze: Jordi Pujol, com a cap de llista de Convergència i Unió, va resultar ser l'elegit.

A partir d'aquesta data, a Jordi Pujol l'esperaven, sense saber-ho, vint-i-tres anys de servei democràtic a la nació catalana des del Palau de la Generalitat de Catalunya.

Més de cent mil persones van celebrar a St. Boi el primer 11 de setembre l'any 1976.

El primer 11 de setembre

Malgrat estant abolida la dictadura, encara hi havia por entre la ciutadania tants anys reprimida i això va fer que les autoritats catalanes no deixessin celebrar el famós onze de setembre de 1976 al Parc de la Ciutadella de Barcelona, celebrant-lo a una població no tant important com St. Boi de Llobregat, jugant-s'hi que la

primera Diada de Catalunya sense el general Franco fos un autèntic fracàs. Però no va ser així i més de cent mil persones es van aplegar a la gran plaça de St. Boi per celebrar la Diada Nacional de Catalunya, cantant per primera vegada després de la guerra civil, els Segadors, l'himne de Catalunya.

Les eleccions municipals

Un temps abans, però, el tres d'abril del 1979, ja s'havien celebrat les primeres eleccions democràtiques als ajuntaments de cada poble de Catalunya. Així doncs, a

partir d'aquell moment els alcaldes no eren escollits per terceres persones, ni pels rics dels pobles i tampoc no tenien un mandat de duració indefinida, sinó que cada quatre anys s'havien de convocar noves elec-

cions per determinar qui seria el nou alcalde. Fins aquell moment, no es presentaven partits, sinó que s'elegia directament a una persona per desenvolupar la tasca d'alcalde. A les poblacions de més de 10.000 habitants era el mateix Govern Espanyol qui nomenava aquesta persona.

Va ser per aquest motiu, que les eleccions municipals del 1979 van ser una autèntica revolució democràtica. Encara que ja hi havia hagut les primeres eleccions generals, tothom esperava ansiosament les eleccions municipals, ja que era la forma en què els ciutadans sentien més propera la idea del nou règim democràtic, fins i tot els mateixos alcaldes de l'època franquista desitjaven que arribessin, ja que no sabien com mantenir la situació en que es trobaven.

Els Ajuntaments han estat uns dels grans protagonistes del període democràtic, encara que siguin uns dels protagonistes més oblidats del procés de Transició.

Llagostera: un municipi més

Si bé la major part dels catalans esperaven amb impaciència l'arribada de la democràcia, es podria dir que la majoria dels llagosterencs també, encara que el fet de ser un poble de menys de 5.000 habitants

La nit més llarga de la democràcia

El 23 de febrer del 1981, dia en què després de la dimissió d'Adolfo Suárez, els diputats del Congrés Espanyol havien de votar la investidura del nou president de l'Estat, Calvo Sotelo, un grup de 200 guàrdies civils, encapçalats pel general Tejero va prendre el Congrés.

El general va entrar a la sala amb una pistola a la mà i cridant la famosa frase "Todos al suelo". L'únic que no va complir les ordres de Tejero va ser Suárez, que es va mantenir assegut al seu escó durant tota l'estona.

Després de divuit intenses hores segrest i de negociacions entre civils i militars, Tejero va veure que el seu cop d'Estat havia estat fallit i que la democràcia conti-

nuava el seu curs.

Dos dies després, Leopoldo Calvo Sotelo va ser investit nou president de l'Estat Espanyol.

A Catalunya, les reaccions van ser ben diverses. Mentre Jordi Pujol, des del Palau de la Generalitat, demanava calma, CC.OO. mostrava el seu rebuig al cop d'estat amb una convocatòria de vaga general.

I a Montcada i Reixac encara s'anava més lluny: el govern municipal -amb un arsenal d'armes- es va tancar dins l'ajuntament, per defensar la democràcia.

El 23-F va fer reviure vells fantasmes. La guerra civil, la llarga dictadura... tot semblava més a prop que mai. Sobretot, quan es van veure els tancs circulant per València.

A l'esquerra una imatge del mític 23-F del 1981.

amb poques referències del que passava a les grans ciutats catalanes, no era de gaire ajuda. Però al mateix temps, el fet que el jovent del poble no tingués transport per sortir fora els caps de setmana o per reunir-se amb jovent d'altres municipis, també va significar que s'agrupessin i poguessin establir llargues converses sobre els temes que els interessaven, el que els preocupava...

I d'aquesta manera, es podria dir que el Casino Llagosterenc va ser el sostre de moltes d'aquestes trobades i va ser el sostre d'una de les entitats que més reflecteix aquest període a Llagostera: el grup excursionista Bell-Matí, que va augmentar les seves activitats afegint a les excursions i al teatre un seguit de conferències i recitals que apropaven la nova etapa democràtica als llagosterencs i llagosterenques.

Un recital de Lluís Llach, als anys 70 a Guardiola de Berguedà

La nova etapa del Bell-Matí

Entre el 1975 i el 1978, el Bell-Matí es podria dir que va viure una etapa polititzada, en la qual el jovent rebia informació sobre sexualitat, podia conèixer el concepte de la paraula democràcia, fins i tot es podia apuntar als primers cursets d'un idioma tan proper com era la seva llengua, però tan desconegut com era el català. Tot i ser una entitat, en aquells

temps l'ajuntament no els donava cap tipus de subvenció, i és per això que no es preocupaven de combregar amb els seus ideals.

Per això, el Bell-Matí organitzava recitals de cançons al Casino Llagosterenc, on hi van actuar personatges tan coneguts com Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Quico Pi de la Serra, Raimon, Ovidi Montllor, Ramon Muntaner i un llarg etcètera, jugant-s'hi que fossin un èxit (com el del conegut Lluís Llach) o que no complissin les expectatives marcades (el cas d'Ovidi Montllor). Tot s'ha de dir, però, que uns dies abans d'aquestes actuacions, era necessari anar a Girona amb la llista de les cançons del cantant que havia d'actuar a veure quin repertori els permetien fer, tot i que alguna vegada es va poder sentir alguna de les cançons censurades i més d'un va haver d'anar a donar explicacions a la Guàrdia Civil.

Una imatge del president Tarradellas en el moment de pronunciar el famós "Ciutadans de Catalunya, ja sóc aquí".

El naixement de l'Associació de Veïns

Però aquesta etapa del Bell-Matí va arribar a la seva fi, i finalment el 1978 els impulsors d'aquest moviment polític dins d'aquesta entitat excursionista van veure la necessitat de treure-hi el sentit polític i tornar només a fer excursions i teatre i crear una nova entitat, en la qual la política fos el principal tema de reunió.

Així va néixer l'Associació de Veïns 23 de febrer de 1240. Aquesta nova entitat creada només amb expectatives polítiques va demanar a l'últim dels alcaldes franquistes, Narcís Casas, poder assistir als plens de l'ajuntament, el qual va cedir-hi sense cap mena de resistència ja que es podria dir que Casas era més partidari de la democràcia que havia de venir, que no de la situació mantinguda fins aleshores.

L'Associació de Veïns, va organitzar també, diverses conferències, va crear el Solstici d'Estiu i va organitzar la celebració del primer 11 de setembre a Llagostera, que va ser l'any 1978, tres anys després de la mort de Franco.

Aquell dia un bon nombre de llagosterencs es van reunir a la Plaça Catalunya del poble on van cantar "Els Segadors".

S'ha de dir però, que els ciutadans de Llagostera encara vivien amb por aquestes

dates.

Un exemple n'és el fet que els impulsors de l'Associació de Veïns anava per les cases repartint petites senyeres i més d'una porta se'ls va tancar als morros.

El naixement del Butlletí

El 1979, i ja amb l'arribada del primer ajuntament democràtic, l'Associació de Veïns crea el Butlletí de Llagostera, una revista per mantenir informada la gent del poble i per poder reflectir el que es sent i es viu en aquests moments.

Encara que sembli que hi va haver força activitat durant La Transició a Llagostera i que força gent hi estava implicada, la veritat és que eren pocs els que es movien i això va significar que cap d'aquests joves de-

fensors de la democràcia decidissin presentar-se ni formar part de cap dels nous partits polítics sorgits per formar el primer ajuntament democràtic llagosterenc.

Reunions clandestines

Encara que aquest grup de joves no es presentés a les eleccions, hi va haver un conjunt de persones que, clandestinament, començaven a anar a les primeres reunions secretes per tal de formar partits polítics per presentar-se a les primeres eleccions democràtiques, que es durien a terme el tres d'abril del 1979.

Es suposa que d'aquestes reunions en van sortir les candidatures electorals que es varen presentar com a aspirants per la primera alcaldia democràtica.

La Diada Nacional de Catalunya de l'any 1981 a Llagostera, dia en què es va inaugurar el carrer 11 de setembre de la població. A l'imatge, la Principal de Llagostera, moments abans que es descobrís la placa.

Treball de camp

El Treball de Camp ens els explica **24 anys de democràcia a Llagostera**

Totes les campanyes electorals d'aquestes sis eleccions municipals: tots els candidats i tots els resultats.

Tots els canvis de consistori en 24 anys : 20 anys de Convergència i Unió i 4 d'Entesa per Llagostera.

Tots els fets més rellevants de cadascun dels consistoris, classificats en seccions.

Entrevistes a cinc alcaldes llagosterencs:

Maria Gifre, Josep Codina, Josep Puig, Pilar Sancho i Lluís Postigo

1979-1983

El primer consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral 12
- El consistori 13
- L'acció de l'Ajuntament 16
- Entrevista amb Maria Gifre 26
- Entrevista amb Josep Codina 28

Campanya electoral 1979

A les primeres eleccions democràtiques municipals s'hi presentaven tres candidatures: Convergència i Unió (CiU), el Partit Socialista (PSC) i finalment el Partit Socialista Unificat (PSUC). Tots tres pretenien governar el poble durant els propers 4 anys.

*: independents

Per primer cop després de la dictadura franquista, el 3 d'abril del 1979 els habitants dels municipis d'arreu de l'Estat Espanyol van elegir de forma democràtica qui seria el seu primer alcalde d'aquesta nova etapa i també com estaria format el nou consistori d'aquest nou període.

Per tal de facilitar la feina als electors, un conjunt de persones dels pobles s'agrupaven representant un partit polític i presentaven per primer cop una candidatura per tal que els votes-sin.

Els primers partits a Llagostera

A Llagostera havien estat tres els partits polítics que amb el suport de diverses persones del poble podien presentar candidatura a les primeres eleccions democràtiques municipals.

Després de diverses reunions, Convergència i Unió (CiU), el Partit Socialista (PSC) i el Partit Socialista Unificat (PSUC) eren candidats per governar Llagostera durant els propers 4 anys.

La candidatura de CiU

Convergència presentava com a alcaldable i cap de llista una dona, la primera que es podia convertir en alcaldessa del poble.

La candidatura que presentava era la següent:

Maria Gifre Rodríguez *
José Codina Costa *
Juan Mestres Fullà
Miguel Llinàs Oliveras*
Jaume Viñas Casas
Fermín Santamaría Molero
Juan Soler Raurich
Juan Bufí Vicencs *
José Puig Rodó
Jaime Clara Jou
José Rufí Comadira
Emilio Rissech Ruscaleda
Enrique Villa Carreras
Joan Villa Expósito *
José Solés Pujol
Manuel Aguilera Córdoba *

La candidatura del PSC

El partit socialista tenia com a cap de llista un home, Salvador Parés Vila, que es podia convertir en el primer alcalde llagosterenc del període democràtic.

La candidatura que presentava el partit socialista era la següent:

Salvador Parés Vila

Luís Nuell Creus
Montserrat Bosch Roca*
Jaume Ventura Prim
Pedro Parés Capalleras *
Santiago Ramírez Cano *
Manuel Malagón Serrano *
Francisco de A. Falivenne Pinguetti*
José Alba Matamala *
Agustín García Martín *
Blas Sánchez Sánchez *
Jaume Rigau Delclos *
Javier Ventura Duran *

La candidatura del PSUC

Una dona també encapçalava la llista del partit socialista unificat per tal de convertir-se en la primera alcaldessa llagosterenca.

La candidatura que presentava el PSUC a Llagostera era la següent:

Maria Asunción Serra Bou
Esteban Salto Gesali *
Francisco Peradalta Faxedas*
Joaquim Pujol Aguila
Juan Riera Casals
María del Carmen González Gutiérrez *
Tomàs Soler Prats
Joaquín Altayo Broch
Francisco Llovet Gibert
Suplents:
Amadeo Serrat Masferrer
Miguel Hernández Navarro

El consistori (1979-1983)

El primer ajuntament democràtic llagosterenc es va caracteritzar pel fet de tenir una alcaldessa i no un alcalde com a batlle de Llagostera. Era evident que el poble avançava, ja que van ser tres les dones que van formar part d'aquest primer consistori democràtic.

Després d'aquella primera campanya electoral, amb tres candidatures (PSC, CiU i PSUC) el tres d'abril del 1979 es va decidir qui seria finalment el nou alcalde del poble i els seus regidors de forma democràtica.

Participació massiva

Dels 3.597 electors que havien estat cridats a les urnes, 2.524 van exercir el seu dret a vot, mentre que 1.037 no van votar.

Aquestes dades van significar que un 70% de la població va anar a elegir quina candidatura volia que governés en aquest primer període democràtic.

CiU guanya per majoria

Convergència i Unió (CiU) va guanyar per majoria absoluta, amb el 56 % dels vots (1.418), mentre que el Partit Socialista (PSC) va obtenir un 31 % (779 vots) i el Partit Socialista Unificat (PSUC) un 12 % (300 vots). Un 1 % (19 vots) eren en blanc i 6 vots van ser considerats nuls.

El primer ajuntament democràtic

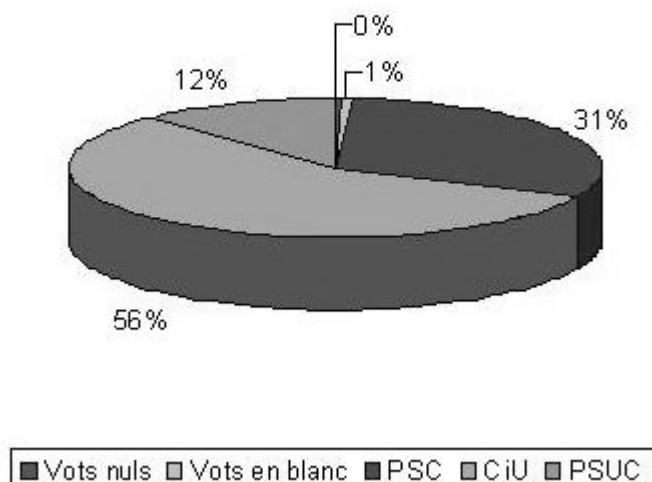
D'acord amb els resultats anteriors, el consistori quedava format per: 7 regidors de Convergència i Unió, que varen ser Maria Gifre, Josep Codina, Joan Mestres, Miquel Llinàs, Jaume Viñas, Josep-Fermí Santamaría i Joan Soler, 3 regidors del Partit Socialista, Salvador Parés, Lluís Nuell i Montserrat Bosch i una sola regidora del Partit Socialista Unificat, Maria Serra.

Maria Gifre: la nova alcaldessa

Després de la votació corresponent per part dels regidors en la constitució del nou ajuntament, Maria Gifre va rebre 7 vots per esdevenir alcaldessa, mentre que Salvador Parés en va obtenir 4.

Així, doncs, s'anava preparant el nou consistori democràtic, on destacava que per primer cop una dona estaria al capdavant de l'ajuntament llagosterenc.

Resultats electorals 1979

L'Ajuntament del 1979

Maria Gifre, mestressa de casa de 46 anys, desenvoluparia la tasca d'alcaldessa del poble amb 7 vots a favor (4 vots van ser destinats a Salvador Parés). Per ajudar-la, es van crear tot un seguit de regidories i comissions informatives i es van designar els corresponents tinents d'alcalde: el primer era Josep Codina, seguit de Jaume Viñas, Joan Soler i Lluís Nuell.

Les comissions informatives

La comissió informativa permanent va quedar formada per Maria Gifre, Josep Codina, Joan Soler, Jaume Viñas i Lluís Nuell.

La comissió de governació l'integraven Lluís Nuell, Maria Serra, Fermí Santamaría, Salvador Parés, Joan Mestres i Miquel Llinàs.

La comissió d'obres públiques estava constituïda per Josep Codina, Montserrat Bosch, Maria Serra, Joan Soler i Miquel Llinàs.

La comissió de cultura i esports era formada per Jaume Viñas, Salvador Parés, Maria Serra, Joan Mestres, Fermí Santamaría i Montserrat Bosch.

Finalment, Joan Soler, Salvador Parés, Jaume Viñas, Miquel Llinàs i Lluís Nuell formaven la comissió d'hisenda i serveis.

Per altra banda, la junta de

reclutament estava composta per Joan Mestres, Fermí Santamaría i Lluís Nuell, mentre que la junta de l'hospital municipal era formada per Jaume Viñas i Joan Soler.

Els regidors de CiU

Josep Codina Costa va esdevenir regidor d'urbanisme, concretament era l'encarregat de la planificació urbanística.

Joan Mestres Fullà s'ocupava del personal i de les festes.

Miquel Llinàs Oliveras era l'encarregat dels transports, de ponts i camins, de l'escorxador i dels mercats.

Jaume Viñas Casas s'encarregava de la conservació dels edificis culturals, de la llum i de la beneficència.

Josep-Fermí Santamaría Molero tenia sota el seu càrrec la regidoria d'esports. A més, també es feia càrrec dels bombers, de la biblioteca i dels museus.

Joan Soler Raurich era el regidor d'hisenda, de vivenda i ajudava Viñas en llum i beneficència.

Els altres regidors: PSC i PSUC

Salvador Parés Vila, cap de llista del partit socialista a les eleccions, era el regidor que s'encarregava del cementiri, de les exposicions, de les conferències, de l'aigua i de l'Escola de Belles Arts.

Lluís Nuell Creus, del partit socialista, s'ocupava de tràfic i de les escombraries.

Montserrat Bosch Roca, la última regidora socialista, ajudava en Codina en l'urbanisme i s'encarregava de la disciplina urbanística. També ajudava en Santamaría amb la regidoria d'esports.

Finalment, Maria Serra Bou, que havia encapçalat la candidatura del Partit Socialista Unificat, era la regidora de sanitat, sanejament, i ajudava en Fermí Santamaría amb les tasques de biblioteca i museus.

Per tant, aquest primer ajuntament democràtic va ser un govern d'unitat.

La primera renúncia

La primera renúncia del període democràtic es va produir per part de la regidora socialista Montserrat Bosch, que va presentar-la el dia 3 d'octubre del 1979 per motius personals. Substituint-la va entrar al consistori el següent candidat de la llista del partit socialista: Jaume Ventura Prim.

Maria Gifre, la primera alcaldessa democràtica llagosterenca.

Període de dimissions

Aquesta primera etapa democràtica es caracteritza, bàsicament, pel gran nombre de renúncies i dimissions dels regidors llagostencs.

Després de la primera renúncia de Montserrat Bosch, es van produir les renúncies per part de Salvador Parés i Lluís Nuell. Els dos regidors socialistes van renunciar al càrrec per motius de desacord amb el grup convergent, el 30 d'octubre del 1979.

Aquest cop, els dos regidors només abandonen els càrrecs que se'ls havia atorgat en la constitució de l'ajuntament.

El 10 de setembre del 1980 va dimitir del càrrec de regidor Joan Soler Raurich i va entrar substituint-lo el següent candidat de la llista de Convergència i Unió, Jaume Clara Jou.

Finalment, el 9 d'octubre del 1980, Maria Serra va dimitir del seu càrrec de regidora, i va entrar substituint-la el següent candidat de la llista del PSUC: Esteban Salto Gesaldi.

Gifre plega

Enmig de totes les dimissions dites anteriorment, Maria Gifre, primera alcaldessa democràtica de Llagostera, va decidir renunciar al càrrec d'alcaldessa per motius personals, el 3 de maig del 1980, des-

prés de 13 mesos de govern. El seu substitut va ser Josep Codina Costa, que ocupava el segon lloc de la candidatura convergent del 1979 i que en aquells moments era primer tinent d'alcalde de la vila. En la presa possessió del càrrec d'alcalde, Codina va obtenir 7 vots a favor, mentre que els 4 restants eren en blanc.

Remodelació del consistori

Un nou regidor va entrar a l'escena política llagostenca: Josep Puig Rodó.

A causa de la baixa de Gifre i de l'alta de Puig es va remodelar el mapa polític de Llagostera.

Les regidories quedaven de la següent manera:

Mestres continuava amb les seves tasques de personal i festes.

Llinàs s'encarregava de la disciplina urbanística, a més de transports, de ponts i camins i de l'escorxador i del mercat.

Viñas era regidor d'urbanisme i tenia sota el seu càrrec la planificació i la gestió urbanística i la beneficència.

Soler continuava amb la regidoria d'hisenda, a més d'ocupar-se del cementiri i de l'aigua.

Santamaría s'encarregava de tràfic, dels bombers, de la biblioteca, de l'escola de Belles Arts, de les exposicions i de la regidoria d'esports.

Puig, nou regidor en aquesta nova etapa, tenia cura de la conservació dels edificis culturals, de la llum i els serveis socials.

Finalment, Maria Serra era la regidora de sanitat, a més de sanejament, escombraries, conferències i museus. Els regidors socialistes Nuell, Parés i Ventura no tenien cap càrrec a causa del seu desacord amb el grup convergent.

Les comissions informatives també modificades

Codina va designar tinent d'alcalde als seus principals homes de confiança: Josep Puig, Jaume Viñas, Joan Soler i Lluís Nuell.

Pel que fa les comissions, la permanent va quedar formada pels mateixos tinent de l'alcaldia. La comissió de governació va quedar integrada per Codina, Serra, Santamaría, Parés, Nuell, Llinàs i Mestres. La comissió d'obres públiques estava constituïda per Viñas, Serra, Soler, Llinàs i Nuell. La comissió de cultura i esports quedava composta per Puig, Parés, Serra, Mestres i Santamaría.

La comissió d'hisenda, serveis i patrimoni la constituïen Soler, Parés, Viñas, Llinàs i Ventura. La Junta de reclutament quedava integrada per Codina, Mestres, Santamaría i Ventura. Finalment la junta de l'hospital Municipal la representaven Puig i Viñas.

Les accions de l'Ajuntament

Sens dubte, el primer Ajuntament democràtic llagosterenc no va tenir les coses fàcils i no va poder realitzar tot el que haurien volgut. Les normes subsidiàries i els inicis de la que seria la zona esportiva van ser les obres més importants.

El 3 d'abril del 1979, Convergència i Unió, amb Maria Gifre al capdavant, guanyava les primeres eleccions municipals.

Des d'aquell moment, Maria Gifre, nova alcaldessa del municipi, juntament amb tots els seus regidors van procurar instaurar correctament el nou model polític que es basava en la participació de la ciutadania.

S'ha de recordar que després de tretze mesos a l'Ajuntament, Maria Gifre va dimitir del seu càrrec d'alcaldessa i Josep Codina va assumir la tasca de governar el poble.

Tant Gifre com Codina, tots dos independents en la llista convergent, van intentar fer les màximes coses pel poble.

Les normes subsidiàries

L'acció més important d'aquella primera legislatura segurament va estar l'elaboració de les normes subsidiàries, és a dir, el planejament urbanístic del poble.

L'elaboració de les normes subsidiàries representava un gran benefici per l'urbanisme del poble, ja que

Llagostera no havia tingut cap Pla Parcial ni General, des de principis de segle.

Els inicis de la zona esportiva

Una altra de les grans obres realitzades per aquest primer Ajuntament va ser la construcció de la pista poliesportiva i de la piscina municipal.

Tant la piscina com la pista es van construir prop del camp de futbol. D'aquesta manera es veia més facilitat a l'hora de crear una zona esportiva, ja que tots els equipaments esportius es trobaven situats a la mateixa zona.

La Casa de les Vídues

En l'època franquista, l'ajuntament de Llagostera havia

adquirit l'edifici que portava per nom la "Casa de les Vídues" situat a l'actual Plaça de la Llibertat. Narcís Casas, l'al-

calde d'aleshores, havia adquirit aquesta casa amb l'objectiu de destinar-la al poble llagosterenc.

Des del moment que va entrar el nou consistori democràtic, es va estar debatent per quines funcions públiques es podia utilitzar l'edifici i es va acordar destinar-lo a ser la seu de la biblioteca popular i de l'escola de belles arts.

La cultura catalana es comença a moure

La regidoria de cultura, juntament amb un gran nombre de les entitats creades fins al moment, començaven a difondre la llengua catalana, a recuperar les festes populars, a fomentar el teatre... i a fer moure tot de tradicions que havien quedat oblidades.

El primer consistori democràtic (1979)

Urbanisme

Les Normes Subsidiàries es presenten, s'aproven i s'executen

L'últim projecte urbanístic de Llagostera es remuntava a principis de segle XX.

Josep Codina, alcalde de Llagostera durant l'execució de Les Normes Subsidiàries del Planejament Urbanístic va presentar-les al poble el 8 de juny del 1982.

Per aquella ocasió, l'ajuntament va editar un butlletí bilingüe on s'explicava en què consistien les Normes Subsidiàries i que contenia un breu resum del planejament exposat a l'ajuntament, que es va distribuir entre els assistents.

Les parts de les Normes

Les Normes Subsidiàries estaven dividides en tres grans blocs: el primer era la Memòria i estava formada pels estudis del que realment necessitava la població en un futur, per poder justificar les actuacions. La memòria estava dividida en nou apartats. El segon bloc eren les Normes Urbanís-

Les dates clau

21-11-1980: s'adjudiquen les Normes Subsidiàries als arquitectes Josep M. i Manel Falcó.

16-06-1981: l'equip redactor de les Normes Subsidiàries dona una conferència informativa pels ciutadans.

25-11-1981: es presenta l'avanç de les Normes Subsidiàries al poble.

29-04-1982: l'equip redactor lliure les Normes a l'ajuntament.

17-05-1982: s'aproven les Normes Subsidiàries en un ple extraordinari

08-06-1982: es presenten al poble

07-04-1983: finalment s'aproven

tiques que contenien les determinacions necessàries per al desenvolupament de la planificació proposada. Contenia sis capítols i alguns annexos. Finalment, el tercer bloc eren els Plànols, que consistia en el recull de tots els plànols elaborats (26 d'informació i 35 d'ordenació).

Què preveien

Les Normes Subsidiàries

preveien la determinació de la situació urbanística exposant els tres tipus de sòl: urbà, urbanitzable i no urbanitzable.

Pel que fa a obres del casc urbà es preveia l'obertura de dos nous carrers, la construcció de dues petites places, en els sectors del Mas Sec i a Cantallops i la protecció del bosc de darrere el cementiri i del Parc de la Torre, com a "pulmons" del poble.

Els carrers de Llagostera es veuen remodelats

Molts carrers van veure's urbanitzats durant aquesta primera etapa democràtica.

Un gran nombre de carrers es van veure modificats durant els anys de la legislatura de Maria Gifre i Josep Codina (1979-1983)

A part del canvi de nom, molts carrers deshabitats van veure com s'urbanitzaven i d'altres es van veure il·luminats.

S'urbanitzen noves zones

Carrers com el Ganix, Pocafarina, Ricard Casademont i Cementiri (tots del sector del voltant del cementiri municipal) van veure's urbanitzats.

D'aquesta manera el poble creixia cap a un altre sector una mica oblidat fins aleshores.

La urbanització d'aquests carrers també la va afavorir la necessària obra de pavimentació del voltant del cementiri municipal, perquè si pogués accedir d'una

forma més còmoda.

El carrer del Fred, malgrat les seves reduïdes dimensions, també va ser urbanitzat.

S'il·luminen els carrers

Al carrer de Tossa (una de les entrades i sortides principals del poble, el carrer del Casal Parroquial) s'hi va instal·lar l'enllumenat públic, amb tot un seguit de fanals, igual que a la travessera de Tossa i a diversos carrers més de la vila.

Canvi dels noms dels carrers

L'Ajuntament, presidit per Maria Gifre, va decidir canviar els noms dels carrers de denominació franquista per noms que reflectissin la cultura catalana.

En el ple del mes de juny del 1979, l'alcaldeessa de Llagostera, Maria Gifre, va donar una relació dels noms que en un principi s'haurien de canviar i es van proposar nous noms, tot i que els que acabarien decidint la nova nomenclatura serien els integrants d'una Comissió creada especialment. Tot i així, es va comunicar als veïns que podien assistir a

una reunió per parlar del tema el dia 15 de juny.

Els canvis

La Plaça dels Caiguts es va passar anomenar la Plaça del Castell, el carrer General Mola es va dir Consellers, la Plaça del 18 de Juliol es passava a dir Plaça de la Llibertat, entre d'altres canvis.

La Plaça 18 de Juliol es va convertir en la Plaça de la Llibertat

Sanitat

La municipalització de l'hospital-residència Josep Baulida

La polèmica de l'hospital s'obrí quan Maria Serra, regidora de Sanitat, va demanar els comptes al cap de l'any.

La polèmica sobre si l'hospital de Llagostera era municipal o no es va generar entre els anys 1980 i 1981.

La regidora del PSUC, Maria Serra, havia demanat els comptes a la Junta de l'hospital, la qual es va negar a entregar-la ja que al·legaven que l'hospital no era municipal sinó una fundació com ho manifestaven els estatuts.

El Secretari actua

Com que l'assumpte no era clar, van encarregar d'elaborar un informe al Secretari. Aquest informe va ser favorable a l'Ajuntament: es deia que era municipal i que a partir d'aquest moment l'hospital s'hauria d'ajustar a tota la normativa legal que els apliqués l'Ajuntament.

La junta de l'hospital no estava d'acord amb l'infor-

me i per tant aquest es va passar a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya.

La Generalitat favorable a l'Ajuntament

La Generalitat de Catalunya es va manifestar a favor de l'Ajuntament.

Finalment es va decidir que es nomenaria una nova junta, amb representants de l'ajuntament i que la junta que hi havia hagut fins al moment hauria de plegar.

La façana de l'hospital municipal

Els orígens de l'hospital

L'Hospital de Llagostera el va iniciar Mossèn Josep Baulida al segle XVIII, deixant uns béns com a fundació que més tard servirien per continuar amb la tasca que havia promogut ell.

Francesc Fonolleres Vi-

lallonga es va considerar l'hereu de confiança de Baulida i va continuar dirigint l'Hospital.

Cap dels dos va dotar l'Hospital de personalitat jurídica i sempre s'havia considerat municipal.

Esports

La piscina municipal i la pista poliesportiva de Llagostera

Amb la construcció de la pista poliesportiva (1981) i de la piscina municipal (1983) la zona esportiva es començava a dissenyar.

Abans del 1981, l'únic recinte en condicions per practicar esport era el camp de futbol, a part dels patis de les escoles.

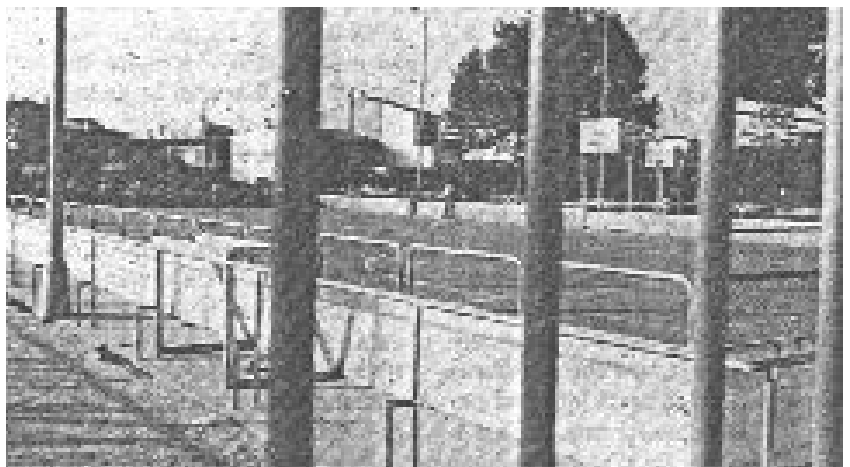
Aquell primer ajuntament va veure la necessitat de construir una pista poliesportiva i una piscina d'ús municipal.

La pista poliesportiva

La pista es va construir al costat del camp de futbol, per tal de desenvolupar en un futur la zona esportiva.

Aquest recinte poliesportiu serviria perquè els equips locals poguessin disputar partits i entrenaments. Els diferents esports que s'hi practicarien serien "*futbito*", hoquei, handbol, bàsquet masculí i femení.

La pista va significar la primera gran obra material de la democràcia, ja que fins al moment només s'havien

Una imatge de la pista poliesportiva inaugurada el 1981

redactat les Normes Subsidiàries.

La inauguració

L'acte inaugural de la pista s'havia de fer el diumenge 17 de desembre del 1981. Finalment, es va veure ajornat a causa de la pluja i es va celebrar el diumenge 10 de gener del 1982. L'acte va ser presidit pel delegat pro-

vincial d'esports d'aleshores "Miquel Callís" i per l'alcalde del poble, Josep Codina, que van fer un breu discurs sobre la importància de l'esport i els propòsits que l'Ajuntament tenia per tirar endavant el complex esportiu. Aquell mateix dia es va disputar a la pista un partit de bàsquet femení, entre els equips de Llagostera i Vila-roja.

La piscina municipal

Finalment, el 27 d'abril del 1983, Jordi Pujol, president aleshores de la Generalitat de Catalunya, va inaugurar la piscina municipal de Llagostera, juntament amb els carrers del sector del cementiri. Jordi Pujol va descobrir la placa de commemoració de l'acte, la primera que hi havia a Llagostera d'aquest nou període democràtic.

El complex esportiu

Amb la inauguració d'aquesta obra s'estava perfilant definitivament el complex poliesportiu llagosterenc, ja que es volia mirar d'agrupar totes les instal·lacions esportives al voltant del camp de futbol. Les obres de la piscina municipal van ser finançades per un pressupost extraordinari i amb l'ajuda de la Diputació.

La foto superior és una imatge de la piscina municipal el dia de la inauguració, l'any 1983. La de dalt de tot, el complex de la piscina.

Llarga història de la piscina

La piscina municipal havia estat desitjada pels ciutadans llagosterencs des de feia molt temps. Des de mitjans dels anys setanta es parlava de la

construcció de la piscina amb l'ajuda de la Diputació, però per unes causes o altres sempre s'havia anat prorrogant fins a l'estiu del 1982 que van començar les obres.

Finalment, després de molts

anys, la piscina era una realitat, i els ciutadans de Llagostera no havien de desplaçar-se a d'altres poblacions per tal de gaudir d'un bany o poder practicar un esport més com era la natació.

Cultura

La Casa de les Vídues, la biblioteca Julià Cutiller de Llagostera

Des del diumenge 28 de novembre de 1982 Llagostera disposa d'una biblioteca pública

El 28 de novembre de 1982 Marta Ferrussola, esposa del president de la Generalitat Jordi Pujol, Max Caner, conseller de cultura i Arcadi Calzada, president de la Diputació van inaugurar l'edifici de la Casa de les Vídues, on s'establiren des d'aquell moment la biblioteca municipal i l'escola de belles arts.

L'edifici, situat a la plaça Llibertat de Llagostera, considerat monument històric nacional, va ser restaurat en

set anys de treball continu. L'obra havia estat començada per l'ajuntament anterior i havia estat motiu de polèmica ja que es considerava que es destinava massa pressupost en les obres de restauració (uns dotze milions de pessetes).

L'estructura

La Casa de les Vídues consta de tres plantes: la planta

baixa i el primer pis es van destinar íntegrament a la Biblioteca Popular, anomenada Julià Cutillé, que va ser mestre des de l'any 1924 fins el 1934 a Llagostera, i va deixar una gran empremta entre l'alumnat llagosterenc. Finalment, la part superior de l'edifici, que disposa d'amplis finestrals, es va destinar a l'Escola de Belles Arts.

A l'esquerra una imatge de la inauguració de la biblioteca, l'any 1982. A la dreta, la façana de la biblioteca.

Tornen les festes, les celebracions i les tradicions catalanes

Un cop acabada la dictadura, Llagostera es va tornar a veure envoltada de festes i tradicions que, amb el pas dels anys, havien anat quedant oblidades.

L'onze de setembre

El primer onze de setembre celebrat a la població va ser el de l'any 1978. Malgrat no tenir-se'n gaires dades, va ser un dia força emotiu per molts dels que van decidir celebrar-lo.

Del següent onze de setembre si que n'hi ha més informació. Aquell dia es va realitzar un concurs de dibuix infantil, una cercavila a càrrec de les Majorettes i d'un grup d'animació, un espectacle infantil, una audició i ballada de sardanes, un parlament i un sopar popular.

La festa del solstici

L'estiu del 1978 es va organitzar el primer solstici d'estiu. La festa consistia en passar una bonica vetllada a la Plaça Balladora de St. Llorenç, des de la posta de sol fins a la seva sortida, l'endemà al matí. La nit anava d'un sopar popular i de nombrosos concerts oferts per diversos grups, tant de la vila com de fora.

Torna l'Aplec de Panedes

L'any 1981 es va recuperar la celebració de l'Aplec de Panedes. Aquesta festa es celebrava al veïnat de Panedes, lloc on es projectava construir l'Aeròdrom. Durant el dia es realitzaven diferents activitats com una caminada des del poble per arribar a l'ermita, un concurs de rams de flors de bosc, l'elecció de la pubilla de Panedes, un dinar popular i una audició i ballada de sardanes.

Teatre i sardanes

L'any 1981 també va ser el primer que es va organitzar la primera mostra de teatre, organitzada pels Amics del Teatre de Llagostera. La mostra consistia en dos mesos de representacions teatrals cada cap de setmana al Casino Llagosterenc. D'altra banda, l'abril del 1980 es va organitzar la primera trobada sardanista de Llagostera a la Plaça Catalunya. La trobada va rebre una nombrosa participació.

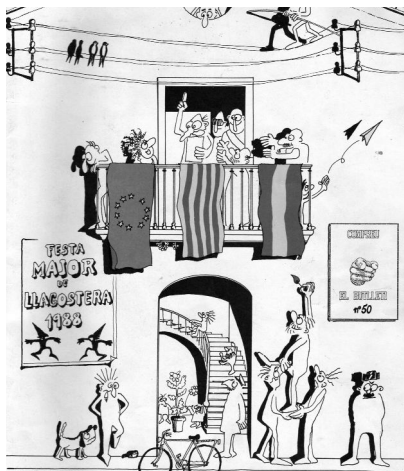

A dalt, una imatge del solstici d'estiu de l'any 2001. A l'esquerra una imatge de la trobada sardanista de l'any 1983.

Comunicació

El Butlletí de Llagostera

El Butlletí de Llagostera tornà a publicar-se l'any 1980, després que no existís cap publicació municipal des de feia més de quaranta anys

La portada del Butlletí de l'any 1988

El Butlletí de Llagostera s'editava mensualment per l'Associació de Veïns. Aquesta publicació municipal tractava de temes de l'actualitat del poble, i cada mes s'endinsava a un tema concret, com per exemple els museus. També s'hi podien trobar cròniques dels diferents membres de la redacció, articles sobre els problemes socials del moment, la secció de la "veu

dels lectors" on els ciutadans llagosterencs podien enviar cartes als joves integrants del Butlletí per tal que sortissin publicades.

El precedent

Llagostera havia tingut abans de la guerra un mitjà de comunicació semblant, però va ser eliminat durant la dictadura.

Medi Ambient

L'associació de veïns i l'ecologia

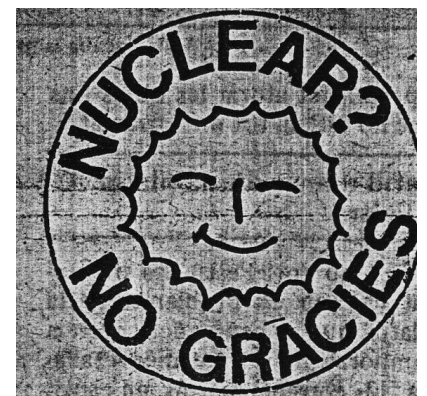
L'Associació de Veïns de Llagostera "23 de Febrer" va organitzar durant l'agost del 1979 diverses conferències sobre ecologia i sobre l'energia nuclear.

Nuclear? No gràcies

Les conferències van sorgir arran de la polèmica i de les accions que havia sortit

sobre la posició a favor o en contra d'aquest tipus d'energia per part dels ciutadans catalans.

La primera conferència va tractar sobre "L'ecologia i les seves alternatives" i la segona sobre "El problema de l'Energia Nuclear". Totes dues van ser ofertes pel Comitè Antinuclear de Girona.

L'emblema de la campanya

La polèmica

L'Aeròdrom de Panedes: molts anys de polèmica

El Pla de Panedes havia d'acollir un aeròdrom

El projecte de l'Aeròdrom de Panedes es va presentar a l'Ajuntament de Llagostera abans que es produïssin les primeres eleccions democràtiques. L'alcalde en aquells moments, Narcís Casas, va reunir durant el març del 1979, les forces vives de la població per tal d'explicar-los la proposta que els havien fet. Els representants de les forces vives de la població (CiU, ERC, PSC, PSUC i l'Associació de Veïns "23 de febrer") van decidir que cap de les forces polítiques es pronunciarien sobre el projecte fins que haguessin passat les eleccions municipals.

El pronunciament

Les normes subsidiàries i el pla parcial van preveure la futura construcció d'un aeròdrom al veïnat de Panedes. Però, finalment, en aquella ocasió els promotors de la iniciativa no van arribar a presentar el projecte definitiu a l'Ajuntament.

El projecte provisional

Els promotors de l'Aeròdrom havien comprat uns terrenys del pla de Panedes per instal·lar unes pistes esportives d'aterratge, de 930 metres de llarg per 28 metres d'amplada, per a avionetes particulars.

Al costat de la pista, s'hi preveia construir una torre de control, tallers per a les avionetes, edificis, deu pistes de tennis, una piscina olímpica, una pista de karting, un poblat amb botigues, un hostel, un hotel i un càmping de quatre hectàrees. A més s'hi volia fer una zona urbanitzable que comprenia setanta-cinc parcel·les de divuit mil metres quadrats.

Motor Ibèrica

Una altra polèmica en la qual es va veure immers el primer consistori democràtic va ser la construcció de la pista de proves de Motor Ibèrica.

L'empresa ja havia anunciat la seva intenció d'instal·lar-se als terrenys de Can Gascons durant el mandat de Casas a finals de la dictadura franquista.

L'Ajuntament va deixar clar que aquest projecte no es tiraria endavant i que mantindrien la ferma posició que havia mostrat Casas amb anterioritat, ja que molts veïns s'oposaven a la construcció de la pista perquè creien que danyava l'entorn i creava un impacte visual i mediambiental.

A l'esquerra, un dels terrenys on estava previst ubicar-hi l'Aeròdrom

Entrevista a Maria Gifre

“Estar a l’Ajuntament requereix molt més temps del que sembla”

Maria Gifre Rodríguez, natural d’Espolla, va ser la primera alcaldessa de Llagostera de l’etapa democràtica. Nascuda el 17 de febrer de 1933, aquesta mestressa de casa amb la carrera de magisteri, va estar al capdavant de l’ajuntament durant tretze mesos, entre el 1979 i el 1980.

Què la va impulsar a presentar-se encapçalant la candidatura de Convergència i Unió a les eleccions del 1979?

Jo considerava que havia d’entrar algú a formar part d’aquesta candidatura i també l’havia d’encapçalar. Després de moltes reunions i veure que ningú es volia presentar, vaig decidir oferir una ajuda al poble de Llagostera i vaig acabar presentant-me, ja que algú ho havia de fer.

Quins objectius tenia?

Jo volia continuar, amb alguns canvis, la manera com havia portat l’ajuntament el sr. Casas, alcalde fins aleshores. Volia continuar les coses començades i que havien quedat pendents, com el planejament urbanístic o la Casa de les Vídues.

Creu que els va acabar complint?

Durant el temps que jo vaig estar a l’Ajuntament poca cosa es va poder fer, ja que el que s’havia de dur a terme era planificar moltes coses i no se’n podien executar gaires.

Se li van presentar més problemes dels que creia o va ser més fàcil del que s’esperava?

Ja m’ho imaginava. Per exemple, si s’havia de fer una compra de terrenys, ja em pensava que hi hauria els estires i arronses que hi van haver o que hi hauria persones que no quedarien contentes amb algunes de les decisions que vaig haver de prendre. Però aquestes coses sempre passen, i els problemes que se’ns van presentar són els que hi hagut sempre.

Creu que en unes eleccions municipals els electors voten un partit o les persones que es presenten?

Doncs jo diria que el 50 % de cada. Es mira molt la persona, però també es mira el partit.

Què creu que la va fer sortir elegida a vostè?

Bé, perquè jo sóc una persona que em sembla que no sóc conflictiva i no m’ha agradat mai tenir problemes. Sempre he mirat d’adequar-me a les situacions d’una manera pacífica.

A més, la gent devia pensar: “aquí no hi podem posar ara una persona que vulgui moure gaire les coses d’entrada, ja que hi hauria hagut un xoc molt fort al poble”, després del mandat del sr. Casas durant l’època franquista.

“El sr. Casas era una magnífica persona. Per mi era una persona molt adequada per ser l’alcalde del poble, i la veritat és que l’admirava molt”

Per vostè, què és el millor d'haver estat alcaldessa?

El millor, em fa l'efecte, que va ser aquell moment difícil, en què jo em vaig sentir molt útil, que no sortia ningú per presentar-se i jo ho vaig poder solucionar presentant-me per Convergència i Unió, però independent.

“La falta de temps em mortificava. Estar en un lloc públic, i especialment a l'ajuntament, requereix gastar molt temps de les hores privades”

I el pitjor?

El pitjor va ser el fet de no poder acabar tota la legislatura, em va saber molt greu haver-ho de deixar. Però la veritat és que no podia fer-ho ja que no tenia més temps per dedicar-hi, el meu marit feia un horari diferent del meu, jo tenia els nens que encara eren petits, les feines de la casa...

Quin tema creu que va ser el més conflictiu durant el període que va fer d'alcaldessa?

Que es volien posar unes pistes de proves de la General Motors, allà al darrere del pla de Can Gascons, i els de la General Motors venien molt al darrere d'aquells terrenys. Si haguéssim cedit, m'imagino que s'hagués organitzat un gran rebombori al poble, ja que era una extensió molt gran de terreny que s'hagués fet malbé.

Què creu que va ser el més important que va fer pel poble durant el temps que va estar a l'ajuntament?

En comptes de realitzar grans projectes, el que havíem de fer era demanar subvencions a la Generalitat i a la Diputació i comprar terrenys. Per exemple, vam comprar els terrenys per la zona esportiva, es van comprar els terrenys del “cuarter” de la Guàrdia Civil, es va començar la biblioteca, es va començar també el pla urbanístic general, vam regular el trànsit dels carrers, vam canviar els noms dels carrers, i alguna cosa més, però de no gaire importància.

Què va significar, per vostè, ser alcaldessa?

Una tasca més a fer, que es va convertir en una tasca habitual que vaig fer durant aquell període de temps, i també una manera d'apropar-me més al meu pare, ja que ell havia estat secretari de l'Ajuntament i jo, quan no sabia de què anava alguna cosa, li preguntava a ell.

“Moltes vegades els que estan governant no accepten propostes de l'oposició encara que hi estiguin d'acord pel sol fet que provenen dels rivals. Jo vaig procurar que això no passés durant el temps que vaig estar a l'Ajuntament, i molts dels companys del meu partit no ho entenien”

Maria Gifre Rodríguez

Per acabar, què és per vostè la democràcia?

La democràcia jo considero que és un règim polític, que si es porta bé és perfecte. Però és clar, a la democràcia hi entren en joc els que governen i el poble, i la gent del poble hauria de col·laborar-hi i entendre el que és.

“A vegades, em fa molta enveja la democràcia dels països nòrdics, on la gent es respecta molt més que aquí: si entra un partit a les eleccions els altres el respecten. Aquí tothom s'insulta”.

Entrevista a Josep Codina

“Quan s’està a l’Ajuntament, s’han de mirar de fer les coses el màxim de bé possibles”

Josep Codina Costa, nascut a Llagostera el 15 de novembre del 1939, va ser el segon alcalde del període democràtic de Llagostera. Aquest carnisser, actualment jubilat, va governar el municipi del 1980 al 1983 i va fer obres tan importants com la construcció de la piscina i la pista poliesportiva o l’elaboració de les normes subsidiàries.

Què el va impulsar a presentar-se a la llista de Convergència i Unió a les eleccions del 1979?

Un grup de persones del poble es van moure per mirar d’aglutinar unes idees més o menys nacionalistes, i varen anar copsant gent. Després es van fer força reunions, en les quals vaig assistir i va arribar un moment que em varen engrescar per presentar-me.

La veritat és que en un principi, semblava que seria molt fàcil presentar la candidatura, però després va ser bastant difícil configurar una llista de gent que volgués anar a l’Ajuntament. Jo no vaig voler ser cap de llista en aquell moment, és més volia anar cap als últims llocs, però finalment vaig acabar en segona posició.

“Mai he sigut militant de cap partit, només he estat simpatitzant de CiU”

Quins objectius tenia al presentar-se?

L’únic objectiu que tenia era, bàsicament, intentar fer un bé pel poble i procurar que les coses funcionessin bé. Jo crec que vam entrar una mica a cegues a l’ajuntament i no vam saber

què era fins que va fer un temps que hi vam ser, i va ser llavors quan ens vam adonar de les necessitats que hi havia al poble.

Creu que va acabar complint el seu objectiu?

Jo crec que vàrem aconseguir fer moltes més coses de les previstes, de les que

Josep Codina quan era alcalde

ens pensàvem quan vam entrar a l’Ajuntament. Per tant, crec que sí, que vam aconseguir fer un bé pel poble.

Se li van presentar més problemes dels que creia o va ser més fàcil del que s’esperava?

Al principi de ser a

l'Ajuntament, indubtablement vàrem crear-nos més problemes del que ens esperàvem, ja que en semblava que tot seria més fàcil. Però a mesura que va anar passant el temps els vam anar solucionant, i cada vegada era més fàcil, i hi teníem més pràctica.

Cada dia se'n presentaven, de problemes, a l'Ajuntament, uns de més importants i d'altres no tant, però els vam anar solucionant.

A quins problemes es refereix?

Bé, el problema més important, el que va portar més feina, més maldecaps i més hores, va ser, sens dubte, el planejament urbanístic del poble, les normes subsidiàries.

Creu que en unes eleccions municipals els electors voten un partit o les persones que es presenten?

Jo diria que una mica tot barrejat. Jo entenc que es vota més la persona que es presenta, però si aquesta es presenta per un partit que trenca amb les idees de l'elector, a aquest li costa molt votar-lo, per més que conegui la persona.

“Un partit que no sigui guanyador i presenti una llista de persones que siguin conegudes al poble pel seu bon treball té molt de guanyat envers un altre, per molta política

que porti al darrere la persona que presenta”

Què creu que els van fer sortir elegits al seu partit?

Que la gran majoria érem comerciants del poble, o persones conegudes, i els electors podien intuir quines eren les nostres idees.

Per vostè què el millor d'haver estat alcalde?

La visió que tinc ara dels tràmits oficials. Jo crec que no faig una muntanya d'una simple cosa que potser hi ha gent que sí que la fa, ja que aquests tràmits no els desconec.

I el pitjor?

Pensar que hi ha gent que no està contenta de la tasca que vas fer com alcalde. Durant el temps que vaig estar a l'Ajuntament, el pitjor va ser haver de denegar coses que et demanaven, ja que eren inviables. Sobretot pel tema del planejament urbanístic.

Quins temes creu que van ser els més conflictius durant la seva legislatura?

El de més conflictes, sens dubte va ser el planejament urbanístic, però també vam tenir algun problema amb el contractista de les obres del cementiri, ja que li havíem d'estar força a sobre.

Què creu que va ser el més important que va fer pel poble durant la seva legislatura?

Com ja he dit, les normes subsidiàries, o sigui el planejament urbanístic. També vam comprar uns terrenys per ampliar la plaça, vam començar la zona esportiva construint la piscina i la pista poliesportiva, vam pavimentar l'àrea del cementiri, vam posar en funcionament la biblioteca, vam adquirir tot els terrenys de FEVE (del ferrocarril), i segurament alguna altra cosa.

Què va significar per vostè ser alcalde?

Per mi va significar una responsabilitat molt gran envers el poble de Llagostera.

Finalment, què és per vostè la democràcia?

Diuen que la democràcia és la menys dolenta de les formes de governar. Jo crec que és veritat. La democràcia no és perfecta. La veritat és que jo seria partidari de les llistes obertes, votar només les persones que t'agraden de cada llista i configurar l'ajuntament mitjançant el nombre de vots que ha tingut cada persona.

“Aquests “xanxullus” que s'ajuntin els partits un cop tenen els resultats de les eleccions no els permetria: n'hi ha que no tenen cap sentit i només són per interessos: en definitiva, el que busquen tots és obtenir el poder.”

1983-1987

El segon consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral31
- El consistori 33
- L'acció de l'Ajuntament 36
- Entrevista amb Josep Puig 44

Campanya electoral 1983

Amb més ganes que mai, els partits polítics es van posar a treballar per tal de sortir elegits, ells i els seus representants, en les segones eleccions democràtiques municipals, que es durien a terme el 8 de maig del 1.983.

Durant la primavera del 1.983, Llagostera es va veure immersa en una nova campanya electoral, aquest cop, amb tot un seguit de propaganda que es va repartir pels diversos indrets de la població d'uns quants dels partits que es presentaven. A diferència de les eleccions del 1979, aquest cop Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) també presentava una candidatura a Llagostera, per tal de competir amb la de Convergència i Unió (CiU), la del Partit Socialista de Catalunya (PSC) i la del Partit Socialista Unificat Català (PSUC).

La proposta electoral de CiU:

CiU ja tenia coneixement del que significava una campanya electoral, com també el que volia dir governar durant quatre anys l'Ajuntament de Llagostera.

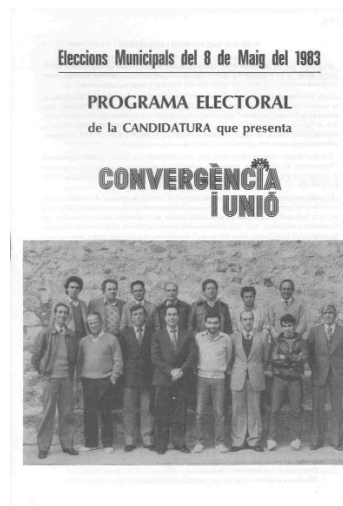
La candidatura de CiU, amb Josep Puig com a cap de llista, es presentava als llagosterencs com un grup de persones que no pertanyien a cap ideologia de partit, sinó que defensaven un

pensament català, Nacionalista i no vinculat a cap ideologia forana, amb la única intenció d'ajudar als veïns de Llagostera des de l'ajuntament.

Els seus objectius principals:

Entre les seves propostes electorals s'hi trobaven: renovar i ampliar l'Hospital municipal, crear beques per a l'ampliació d'estudis, potenciar la neteja pública,

fundar un servei d'urgències de bombers, compondre un cos de Policia Municipal competent, aplicar les normes subsidiàries, acabar les obres d'ampliació del cementiri municipal, solucionar el problema de les urbanitzacions, crear un fons de suport a les iniciatives culturals, crear una emissora de ràdio municipal, crear un consell d'esports, construir el dispensari municipal i informar periòdicament de l'evolució de les finances.

A l'esquerra la portada del programa electoral de Convergència i Unió, i a la dreta la candidatura que presentaven

Elecciones Locales 1983

Concejales
Municipio de Llagostera

Do you mi voto a la candidatura presentada por:

Convergència i Unió
(C i U)

D. JOSEP PUIG RODÓ (CDC)
D. JUAN GRUART COMAS (Indep.)
D. ANGEL GRABULOSA CORCOY (Indep.)
D. JOSE RAMIREZ CANO (Indep.)
D. JOSE TURON BOADELLA (Indep.)
D. JOAQUIM COMAS TARRES (Indep.)
D. JUAN COLL BUENO (CDC)
D. JOSE BLANCH VALL-LLOSERÀ (Indep.)
D. MANUEL MALAGON GRANADOS (Indep.)
D. JOSE SOLES PUJOL (CDC)
D. JORGE RUSINOL BOATELLA (Indep.)
D. MIGUEL COMAS PLAJA (Indep.)
D. JOSE SELIS ALSINA (Indep.)
D. LUIS TURON RABASEDA (Indep.)
D. VICENTE FERRER VILELLA (Indep.)

Progrés, honestat i democràcia

La secció local del PSC, amb Josep Albà al capdavant, defensava en el seu programa electoral una idea de progrés, equitat i honestat, tot adjuntant una definició de democràcia com a sinònim de llibertat i defensant per sobre de tot els interessos col·lectius del poble de Llagostera, per sobre, dels individuals i particulars de la gent que governa l'ajuntament.

Setanta-cinc punts:

El PSC de Llagostera va repartir pel poble un programa de mà amb setanta-cinc punts, és a dir, setanta-cinc propostes que ells creien

que eren les més importants per tirar endavant Llagostera en els pròxims quatre anys que es presentaven. Algunes d'aquestes propostes eren: fer un balanç de l'estat general del municipi, eliminar l'especulació i el favoritisme polític en la concessió d'obres municipals, revisar les despeses municipals, crear consells o comissions per a les àrees de cultura, festes, esports, sanitat..., construir el dispensari municipal, potenciar al màxim les activitats culturals, fomentar les activitats extraescolars, construir un pavelló poliesportiu, trobar una solució definitiva per a la regulació de les urbanitzacions i crear un servei nocturn d'urgències. A més, hi afegien el que no

farien mai, on destaca "silenciar la veu de l'oposició" i "negar la col·laboració".

Sense propostes:

Tant per part d'Esquerra Republicana com del Partit Socialista Unificat no es va editar cap tipus de propaganda electoral amb les seves propostes per tal de sortir elegits en les eleccions, però sí que van presentar la seva candidatura. Els seus candidats a alcaldables eren Joan Puigdemunt, per part d'Esquerra Republicana, i Maria Asunción Serra, encapçalant el Partit Socialista Unificat, com en les darreres eleccions municipals.

**Perquè guanyi
LLAGOSTERA**

PARTIT DELS
SOCIALISTES DE
CATALUNYA (PSC-PSOE)

Elecciones Locales 1983

Concejales

Municipio de Llagostera

Do you mi voto a la candidatura presentada por:

**Partit dels Socialistes
de Catalunya**
(PSC - PSOE)

D. JOSEP ALBA I MATAMALA
D. LUIS NOELL I CREUS
D. JOAN FABRELLAS I LLOVERAS (Indep.)
D. CONCEPCIÓ AUBO CASADEVALL (Ind.)
D. SALVADOR PARES I VILA
D. JUAN-ANTONIO HIERRO GUTIERREZ
D. JUAN CARRANZA PEREGRINO
D. JOSE MALAGON SERRANO (Indep.)
D. ANTONIO ORDOÑEZ RAMIREZ (Indep.)
D. DOLORS DEU I TORRAS (Indep.)
D. JAUME VENTURA I PRIM
D. PERE PARES I CAPALLERAS (Indep.)
D. MANUEL MALAGON SERRANO (Indep.)
D. AMADEU ROVIRA I FERRER (Indep.)
D. EMLI GRUART I CASELLA (Indep.)

Elecciones Locales 1983

Concejales

Municipio de Llagostera

Do you mi voto a la candidatura presentada por:

**Esquerra Republicana
de Catalunya**
(ERC)

D. JOAN PUIGDEMUNT I COLL (ERC)
D. CASIMIR DUCH I MESTRES (Indep.)
D. JUAN PUIG I VIÑOLAS (ERC)
D. LLUIS SOLER I MASCORT (Indep.)
D. JOSEP M. PUIG I VALLS (ERC)
D. VICENC MALAGON I GRANADOS (Indep.)
D. NARCIS ANTONI FONT I PARES (Indep.)
D. JAUME SOLER I RABASSA (ERC)
D. EMILI COLL I PLANELLA (Indep.)
D. ENRIC GRAU I PI (Indep.)
D. JOSEP VILA I SOTERAS (ERC)
D. ARCADÍ COMPTÉ I MARCH (ERC)
D. FRAN. de A. FALIVENE I PINGETTI (ERC)
D. JOSEP CALVET I AMAT (ERC)
D. JOSEP RODRIGUEZ I LLORCA (ERC)

Elecciones Locales 1983

Concejales

Municipio de Llagostera

Do you mi voto a la candidatura presentada por:

**Partit Socialista
Unificat de Catalunya**
(PSUC)

D. M. ASUNCION SERRA BOU (PSUC)
D. RAMON FORTEZA-REY FORTEZA (Indep.)
D. JOSE ANTONIO PARRA MASIA (PSUC)
D. JUAN GONZALEZ GUTIERREZ (Indep.)
D. JUAN RIERA CASALS (PSUC)
D. FRANCISCO PERADALTA FAXEDAS (Ind.)
D. MIGUEL TRIAS GARRIGA (PSUC)
D. EVARISTO FULLA VALL-LLOSERA (Ind.)
D. MI GUEL HERNANDEZ NAVARRO (PSUC)
D. JOAQUIN ALTAYO BROCH (PSUC)
D. AMADEU SERRAT MASFERRER (PSUC)
D. JOSE JIMENEZ AVALOS (Indep.)
D. LUIS FONT ALVAREZ (PSUC)
D. ESTEBAN SÁLTO GESALI (PSUC)
D. ROSA GURNES MASCORT (PSUC)

Sobre aquestes línies, començant per l'esquerra la portada del programa electoral, a continuació la candidatura del PSC, ERC i el PSUC, respectivament

El consistori (1983-1987)

El segon consistori d'aquesta nova etapa democràtica engegava a Llagostera amb la novetat que entrarien al govern municipal dos regidors més que en el consistori anterior, ja que Llagostera havia sobrepassat els 5.000 habitants.

El vuit de maig del 1983 es celebraven les segones eleccions democràtiques municipals.

Aquesta vegada es disputaven el govern municipal quatre candidatures, CiU, PSC, PSUC i ERC (per primera vegada)

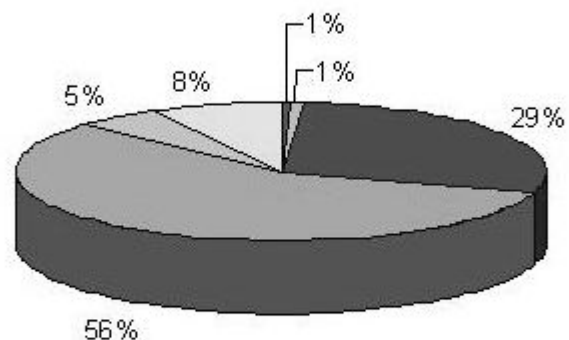
El 71 % dels electors exerceixen el seu dret

El nombre d'electors que constaven en el cens municipal havia incrementat, ja que aquesta vegada eren 3.725 llagosterencs els que estaven cridats a les urnes. 2.641 votants van anar al col·legi electoral, representant el 71 % dels electors.

Altres cop majoria

Altres cop, Convergència i Unió va guanyar per majoria absoluta, amb 1.481 vots (56%). El Partit Socialista va obtenir 752 vots (29 %), el Partit Socialista Unificat 138 vots (5 %) i Esquerra Republicana 214 vots (8 %). 16 vots van ser considerats nuls, representant un 1% i 21 vots eren en blanc (1%)

Resultats electorals 1983

■ Vots nuls ■ Vots en blanc ■ PSC ■ CiU ■ PSUC ■ ERC

El nou consistori

Aquest cop, l'Ajuntament llagosterenc va ser format per 8 regidors de CiU (Josep Puig Rodó, Joan Gruart Comas, Àngel Grabulosa Corcoy, José Ramírez Cano, José Turon Boadella, Joaquim Comas Tarrés, Juan Coll Bueno i José Blanch Vall-llosera), 4 regidors socialistes (Josep Albà Matamala, Lluís Nuell Creus, Joan Fabrellas Lloveras i Concepció Aubó Casadevall) i un sol regidor

d'Esquerra Republicana, Joan Puigdemunt Coll.

En l'acte de proclamació del nou alcalde el resultat va ser l'esperat i no va generar gaires sorpreses: Josep Puig Rodó, havia estat elegit amb vuit vots a favor, mentre que els altres cinc vots esperats eren en blanc.

Josep Puig Rodó, que havia estat regidor de cultura en el consistori anterior, esdevenia nou batlle de Llagostera, encapçalant un nou Ajuntament de Convergència i Unió.

Un nou consistori

Josep Puig Rodó, encapçalava l'Ajuntament llagosterenc exercint d'alcalde. Però, els altres dotze regidors, també havien d'estar implicats en el govern municipal.

Els tinents de l'alcaldia designats van ser Joan Gruart Comas, Àngel Grabulosa Corcoy, José Ramírez Cano i Josep Albà Matamala.

Pel que fa les comissions informatives, la comissió de Governació era assumida per Àngel Grabulosa (president), Joan Puigdemunt, Lluís Nuell, Joaquim Comas i Josep Blanch (vocals).

De la comissió d'obres públiques i urbanisme se n'encarregaven: José Ramírez, com a president i Josep Albà, Joan Fabrellas, Joan Coll i Joaquim Tarrés com a vocals.

La comissió de cultura i esports estava formada per Joan Gruart (president), Lluís Nuell, Concepció Aubó, Joan Coll i José Turon (vocals).

La comissió de serveis municipals l'integraven Josep Albà com a president i Joaquim Comas, Joan Puigdemunt, Joan Coll i Josep Blanch com a vocals. La comissió d'Hisenda i Patrimoni estava formada per Josep Puig (president), Concepció Aubó, Josep Albà, Josep Blanch i José Ramírez (vocals).

Finalment, la comissió de

reclutament la presidia Josep Puig i els vocals n'eren Joaquim Comas, Joan Coll i Lluís Nuell.

Les regidories

Les competències de les quals s'encarregava cada regidor eren les següents:

Joan Gruart Comas s'ocupava de cultura, turisme, trànsit i relacions públiques.

Àngel Grabulosa Corcoy s'encarregava d'assistència social, tercera edat,

beneficència i de l'ensenyament i les escoles.

José Ramírez Cano, era l'encarregat del planejament i gestió urbanística i de les obres en general.

José Turon Boadella ocupava el càrrec de controlar el mercat, l'escorxador, el transport i els ponts i camins.

L'encarregat de personal escombraries, neteja del poble i dels entorns, enllumenat i hisenda, era Joaquim Comas Tarrés.

Joan Coll Bueno tenia sota el seu càrrec les gestions d'esports, festes i disciplina urbanística.

Josep Blanch Vall-Ilosera s'encarregava d'ecologia i medi ambient, dels museus i de les exposicions, del cementiri i de l'Escola de Belles Arts.

Tots ells formaven part de

Josep Puig Rodó, l'alcalde llagosterenc del 1983 al 1987.

Convergència i Unió, i per tant de la força que havia guanyat el poder municipal.

Les atribucions dels altres regidors:

Els regidors socialistes i el d'Esquerra Republicana també tenien assignats diversos càrrecs.

Josep Albà s'encarregava de sanejament, catàstrofes i atur.

Lluís Nuell Creus s'ocupava dels bombers, de la venda ambulat i de parcs i jardins. Les assignacions de Joan Fabrellas Lloveras eren vivenda i aigua.

Finalment, Joan Puigdemunt Coll s'ocupava de sanitat.

Altres cops, el govern llagosterenc tornava a ser d'unitat, amb representació de tots els partits.

L'Ajuntament sense representació femenina

El juny del 1983, dos mesos després de les eleccions municipals, Concepció Aubó Casadevall va renunciar al càrrec de regidora, per motius personals, i va entrar substituïnt-la el següent candidat de la llista del PSC, Salvador Parés Vila, que ja havia estat regidor en l'anterior consistori. Això va significar que tots els càrrecs del consistori llagosterenc quedaven ocupats per homes, i no hi havia cap dona en el govern municipal.

La feina del fill fa dimitir Nuell

El juny del 1985 també va dimitir del seu càrrec de regidor Lluís Nuell Creus, ja que el seu fill aspirava a la concessió de l'explotació de les instal·lacions de la piscina municipal, i Nuell va creure que havia de dimitir. Els motius que donava eren "estrictament personals i per ètica, ja que som els primers que hem de donar exemple".

Joan Antoni Hierro, següent candidat a la llista del partit socialista l'havia de substituir, però va renunciar-hi. Per tant, va entrar a formar part del consistori, fent-se càrrec de les atribucions de Nuell Joan Carranza Peregrina, número set a la llista del PSC.

La junta poliesportiva podia esquerdar el pacte

A finals d'any del 1985, el consistori llagosterenc veia la necessitat de crear una Junta Poliesportiva, que s'hauria de preocupar del repartiment del pressupost destinat a l'esport i de les possibles subvencions.

D'un bon principi es va acordar que es buscarien persones interessades a formar part d'aquesta junta. Una possible candidatura era la formada per Narcís Casas (alcalde de la transició), Pompeu Pascual (metge del poble), Mateu Font (antic tinent d'alcalde), Joan Mestres (empresari del poble) i tot un seguit de cares conegudes pels llagosterencs. Però aquesta candidatura no es va arribar a presentar mai, ja que semblava que Convergència i Unió (partit majoritari en el govern municipal) no els acceptés i que aquesta llista es presentés sense cap tipus de futur.

Puig tenia la solució

Mentrestant, l'alcalde, Josep Puig, ja s'havia encarregat de buscar una junta pel Consell d'Esports, un seguit de gent jove d'entre vint i trenta anys que estaven relacionats amb l'esport. Però el PSC va veure-hi en aquesta junta una nova generació de convergents i va exposar la seva opinió, insinuant que si el tema no

es resolvia dimitirien dels seus càrrecs de regidors municipals.

Finalment, el conflicte es va solucionar, ja que el PSC i ERC van donar un vot de confiança a aquesta nova junta.

Definitivament es forma una oposició

Durant la primavera del 1986, arran del nomenament de Joan Coll Bueno com a representant de l'Ajuntament al Consell Escolar, els regidors socialistes van decidir plegar i passar a l'oposició per tal de continuar "fent poble".

Els motius

Els motius que els van portar a prendre aquesta decisió van ser la injustícia que representava per ells que fos Coll el representant de l'Ajuntament si en realitat era Joan Carranza (del PSC) el regidor encarregat d'ensenyament. També, perquè creien que el representant convergent tenia un negoci dins el centre, i que aquest mateix "no creia en el centre llagosterenc" ja que portava als seus fills a un altre centre, fora del municipi.

En definitiva, els socialistes es sentien discriminats de l'equip de govern i acusaven Convergència de tenir una obsessió per controlar-ho tot i polititzar-ho tot.

Les accions de l'Ajuntament

Amb un regidor més que en l'anterior consistori, els encarregats de tirar endavant la segona legislatura democràtica van intentar crear el que significava per ells una vertadera revolució de l'economia local: la construcció de la zona industrial.

El 8 de maig del 1983, Convergència i Unió tornava a guanyar les eleccions municipals, però aquest cop al capdavant hi havia Josep Puig.

Puig i els seus regidors, van intentar continuar amb la tasca que havia fet l'anterior consistori, a través de diverses propostes.

La zona industrial: l'inici d'un llarg projecte

Durant la seva estància a l'Ajuntament, Puig va començar el que seria un llarg projecte: el polígon industrial.

Des dels seus inicis, aquest sector es creava amb la finalitat que s'hi establissin tot d'empreses que proporcionessin un gran nombre de llocs de treball. D'aquesta manera, els ciutadans de Llagostera no es veurien obligats a desplaçar-se a d'altres pobles per anar a treballar i també, segurament, seria un aspecte que tindrien en compte noves famílies que contemplassin la possibilitat d'instal·lar-se a la vila, fet que augmentaria el nombre de població de Llagostera.

Noves instal·lacions sanitàries

Aquest consistori va ser el que va construir el nou dispensari municipal del poble. Fins al moment, les consultes de caràcter lleu es realitzaven a l'hospital municipal Josep-Baulida. Amb la construcció del nou dispensari es va començar a millorar el servei sanitari que oferiria la vila, ja que les noves instal·lacions oferien més serveis i en preveien la creació d'altres en un futur.

Una nova empenta a la cultura

Mentrestant, l'Ajuntament continuava procurant que la cultura llagosterenca no quedés enrere. Per una banda, es va creure adient

crear un museu que fes referència a alguns aspectes de la vila. Per tant, es va crear un projecte de museu que preveia tres seccions, les quals van haver d'establir-se en diferents llocs del poble, ja que no es disposava d'un local suficientment gran per aglutinar tot el conjunt del projecte. El museu es va dividir en el d'arqueologia, el d'etnologia i l'arxiu municipal.

Per altra banda, l'Ajuntament va crear els estudis de l'emissora municipal i va habilitar un nou casal d'avis pels jubilats llagosterencs. Finalment un aspecte destacable d'aquest mandat és que no hi va haver cap conflicte ni polèmica que sortís publicat a la premsa.

Alguns dels regidors del consistori del 1983-1987. Josep Puig, l'alcalde, és el quart per l'esquerra de la fila de baix.

Urbanisme

La Plaça Catalunya urbanitzada segons les idees dels llagosterencs

El febrer de l'any 1985 s'acordà que en un termini màxim de tres mesos, l'Ajuntament rebria idees i suggeriments sobre la possible urbanització de la Plaça Catalunya.

En un principi la proposta era realitzar un concurs d'idees, però abans de crear expectatives falses d'un arranjament immediat el Consistori va optar per fer aquesta enquesta d'opinió. Les alternatives que presentava l'Ajuntament eren

diverses. La plaça es podia adaptar com a jardí, parc d'infància, s'hi podien ins-

tal·lar fonts, escultures, però això sí, sense oblidar mai els aparcaments.

La Plaça Catalunya de Llagostera

El barri de “reremur”

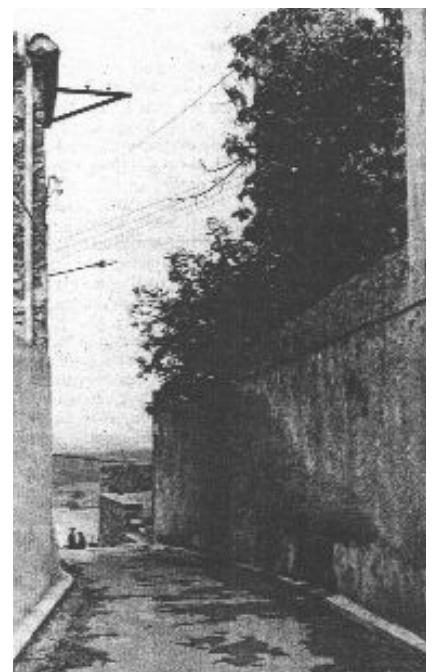
L'Ajuntament va acordar establir normes especials

El maig del 1985, l'Ajuntament va acordar establir unes normes especials pel nucli antic de Llagostera.

El sector que envoltava l'església i la casa consistorial, havia de comptar amb unes alçades màximes (degudes a l'estretor dels carrers) i la regulació d'uns colors i d'uns acabats concrets de

les façanes. Els carrers que es van veure afectats van ser l'Olivereta, el Santa Anna, el Processó, el carrer del Fred, i les places Llibertat, de la Vila i una part de la del Mercat.

A la dreta, una imatge del carrer Processó

Sanitat

Llagostera disposa d'un nou dispensari municipal

Es va decidir construir a la que havia d'anomenar-se la Plaça del Carril, antics terrenys de FEVE, on es situava l'antiga estació del "Carrilet".

L'Ajuntament de Llagostera va considerar primordial construir un dispensari municipal. Aquest, es va decidir construir als antics terrenys de l'estació, ja que les Normes Subsidiàries havien previst que aquests terrenys havien de ser destinats a zona verda i equipaments municipals. El dispensari municipal ocuparia aproximadament 140 metres quadrats

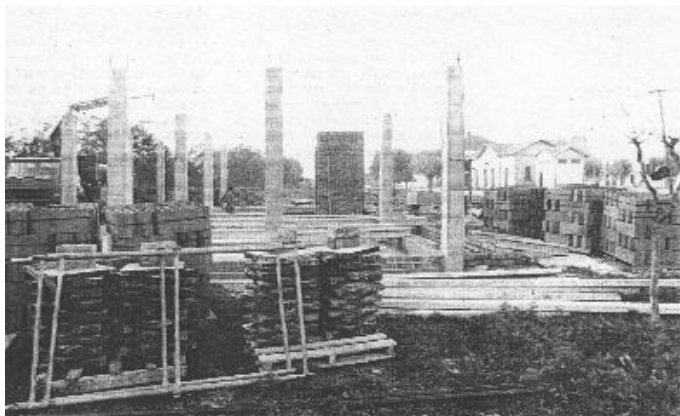
La distribució

El projecte reflectia que l'edifici constaria de planta baixa i primer pis. A la planta baixa hi hauria dues grans sales d'espera, dues sales de consulta, una sala de cures, i una recepció. El primer pis, al qual s'accediria a través d'unes escales interiors i amb la projecció de cara en un futur de construir-hi un ascensor, consta-

ria de dues altres sales d'espera i dues consultes, una per la llevadora i l'altra per dur-hi a terme diferents cures.

Les obres de construcció van ser dirigides per un director i treballadors de l'INEM.

En un futur, es preveia que s'hi establissin altres serveis, com dentista, pediatre, o dotar l'equipament amb una màquina de rajos X.

A l'esquerra les obres de construcció del dispensari municipal. A la dreta l'edifici ja en funcionament.

Medi Ambient

La festa de l'arbre de Llagostera

Aquella primera vegada es van plantar als terrenys de l'Estació i a la parcel·la propietat de l'Ajuntament del carrer Canalejas.

Va ser l'Ajuntament del 1983-1987, amb Josep Puig Rodó d'alcalde, el que va prendre la iniciativa d'organitzar la "plantada d'arbres", festa que encara es conserva en l'actualitat.

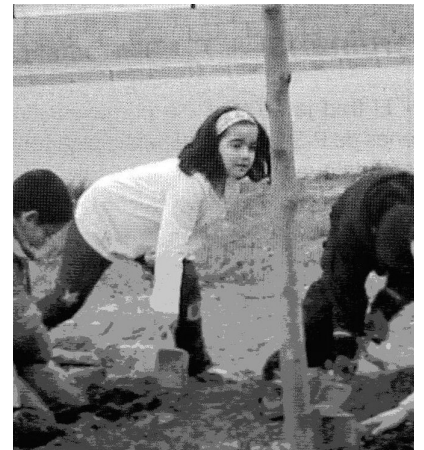
Els més petits i el medi ambient

Aquesta "festa" consisteix en el fet que els escolars de

Llagostera, acompanyats pels mestres de les seves escoles, passin una estona fora de les aules envoltants per la naturalesa dels paratges de Llagostera.

L'Ajuntament proporciona els arbres que els joves llagosterencs plantaran.

Amb aquesta jornada es preveia que els infants valoressin la importància de la natura.

Un grup de nens plantant un arbre

El Parc de la Torre

El Parc Infantil es veu augmentat

Amb l'objectiu d'ampliar el parc infantil que existia fins al moment, l'Ajuntament estava duent a terme les tasques de neteja de la pineda del costat del Parc de la Torre.

Els terrenys que s'estaven netejant havien estat cedits pels seus propietaris a l'Ajuntament, amb la finalitat que fossin destinats a augmentar la zona verda del municipi.

Millora i neteja dels camins veïnals

Durant els anys en què Josep Puig va estar alcalde (1983-1987) es va procedir en la neteja de diversos camins veïnals que estaven en mal estat. També, es fer una

neteja de totes les rodalies i es va procurar netejar la via del "Carrilet" al seu pas per Llagostera, per tal que en un futur s'hi pogués establir una via en condicions.

Indústria

La zona industrial s'havia de tirar endavant costés el que costés

Amb la intenció de no convertir Llagostera en un poble dormitori, l'Ajuntament va destinar deu hectàrees a zona industrial.

Com preveien les Normes Subsidiàries, Llagostera havia de disposar d'un polígon industrial. El lloc idoni per instal·lar-lo eren els terrenys situats a fora del poble en direcció cap a la costa, ja que així seria un bon reclam perquè magatzems de serveis s'instal·lessin a la zona.

Dos polígons

Els mateixos arquitectes que van redactar les Normes Subsidiàries, Manel i Josep M. Falcó van ser els encarregats d'elaborar el projecte i la normativa del polígon industrial.

En un principi es preveia dividir la zona industrial en dos polígons per facilitar una ràpida implantació d'indústries en la que seria la primera fase, i posterior-

ment, elaborar amb més temps la segona fase.

La polèmica

Ben aviat la polèmica va estar servida ja que molts pagesos de la zona van recordar a l'Ajuntament que quan es va redactar el pla general de Llagostera, un enginyer agrònom va examinar les terres i les va qualificar d'explotació agrícola i que s'havia acordat que el polígon industrial s'establiria a l'altra banda de carretera. L'Ajuntament de Llagostera, amb Josep Puig al capdavant, no ho veia de la mateixa manera i considerava que aquells terrenys havien estat qualificats de sòl urbanitzable en la redacció de les Normes Subsidiàries i per tant el polígon es podia establir allà on es decidís

que era el lloc més idoni.

La zona idònia

L'Ajuntament al·legava que la zona que ells proposaven per construir la zona industrial era la millor, ja que hi havia establertes altres empreses i estava molt més a prop de la carretera que els terrenys urbanitzables de l'altre costat.

Tant l'Ajuntament com els afectats coincidien que era necessari crear una zona industrial per tal de revifar l'economia local i que la gent no hagués d'anar a treballar fora.

Finalment, la polèmica sobre on s'havia de construir es va traslladar a la Generalitat de Catalunya, que en un futur es va posar a favor de l'Ajuntament.

Cultura

El museu del poble

El museu d'arqueologia i etnologia va ser una realitat a finals de la legislatura

A mitjans del 1985 l'Ajuntament de Llagostera va aconseguir posar d'acord diferents persones interessades en la creació d'un museu municipal, i va decidir crear una junta directiva per tal de dirigir i controlar-ne l'elaboració.

La idea tenia els seus inicis durant el 1967, quan es va formar el centre d'estudis Arqueològics de Llagostera,

amb la finalitat de recuperar la gran abundància de troballes, especialment de restes d'antics poblats ibèrics. En aquella ocasió, el museu no va ser possible, ja que després de reunir tota una llarga i important mostra d'artilugis i a l'hora de buscar un local per exposar-les van sorgir serioses discrepàncies i tot va quedar paratitzat.

Tres edificis

El projecte del museu preveia tres seccions: la primera era exposar tot el que feia referència a l'etnologia, que es va situar a l'edifici de l'antiga estació. La segona consistia en exposar els materials referents a l'arqueologia: la seva seu va ser un edifici del carrer Alt de Girona. Finalment, la tercera secció era la creació de l'arxiu municipal de Llagostera, que es va establir al mateix edifici de l'Ajuntament.

En un futur es preveia que les tres parts del museu es poguessin ajuntar en un mateix edifici de dependències municipals.

L'inauguració del museu

El dissabte 16 de maig del 1987, Joaquim Ferrer, conseller de Cultura de la Generalitat va inaugurar el museu llagosterenc. Va elogiar les dependències del museu municipal i va esmentar que propostes com la del museu eren les adequades per la cultura catalana.

Com a cloenda de l'acte, Enric Marquès va presentar el llibre "Llagostera", de la historiadora local Dolors Grau i Ferrando, llibre editat

per la Diputació dins la col·lecció de Quaderns de la Revista de Girona, que tracta sobre diferents temes històrics del municipi.

Una imatge del dia de la inauguració del museu del poble

Homenatge a Jaume I pel privilegi concedit

Es va decidir commemorar el 743è aniversari del privilegi concedit pel rei Jaume I a Llagostera, l'any 1240.

El Grup d'Amics de la Història de Llagostera feia temps que investigaven sobre el fet de si Jaume I hagués pogut concedir un privilegi als antics habitants llagosterencs.

La història

Sembla, que l'any 1240, el rei Jaume I agraït per la bona voluntat dels llagosterencs gràcies a les bones condicions de vida que li proporcionaven, va decidir que els vilatans de

Llagostera poguessin disposar de tot allò que els calgués de determinats boscos de les rodalies per les seves llars.

El text íntegre que va escriure Jaume I es va reproduir en diferents butlletins d'informació municipal per tal que tot el poble en pogués conèixer el contingut.

Actualment, aquest privilegi ha desaparegut, i podem trobar el text reproduït a la sala de Plens de l'Ajuntament de Llagostera.

L'inauguració

L'inauguració del monument, finançat mitjançant aportacions populars i amb la col·laboració de la Generalitat i el consistori llagosterenc, la va dur a terme Joan Saqués, cap de serveis de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Girona, l'historiador català Jaume Sobrequés i l'alcalde de Llagostera, Josep Puig, que van fer unes petites intervencions elogiant la feina del Grup d'Amics de la Història Local (Centre Cultural d'Investigacions Lacustària).

Com a cloenda de l'acte es va celebrar una audició de sardanes a la mateixa Plaça del Castell.

El monument està situat als jardins de l'Ajuntament, entre aquest i les escales que baixen a la Plaça Llibertat.

A l'esquerra, el monument situat als jardins de l'Ajuntament llagosterenc, a la Plaça del Castell de Llagostera.

Els jubilats ja tenen una nova llar

Mossèn Gabriel beneint les instal·lacions

El 8 d'abril del 1984 es va inaugurar la nova llar d'avis, juntament amb les altres instal·lacions municipals situades entre el carrer Ganix i el carrer Àngel Guimerà: Llagostera Ràdio i les tres noves aules de la Llar d'Infants Municipal.

La inauguració va ser a càrrec del diputat López de Lerma, Xavier Soy i l'alcalde de Llagostera Josep Puig. A més, Mossèn Gabriel, el capellà de la població, va beneir les instal·lacions.

Comunicació

Llagostera Ràdio, 106 de la FM

A poc a poc, es va convertir en una emissora dinàmica i jove

Els estudis de Llagostera Ràdio van ser inaugurats juntament amb la Llar del Pensionista el 8 d'abril del 1984 per Xavier Soy, López de Lerma i l'alcalde de Llagostera.

Aquest projecte el dirigia Joan Carles Buhigas, que

en va ser el director fins ben entrada la dècada dels noranta. Buhigas va procurar per fer una ràdio dinàmica i jove, juntament amb la col·laboració de Pere Vila, Quim Planella i Xevi Ros, van aplegar una sèrie de gent jove de manera que la

mitjana d'edat dels col·laboradors no arribava als vint anys.

Un total de cinquanta col·laboradors i amics de Llagostera Ràdio s'aplegaven als voltants dels micròfons en aquelles primeres etapes.

Entrevista a Josep Puig

“No vam voler fer grans obres, sinó realitzar petites millores quotidianes”

Josep Puig Rodó, nascut a Llagostera l'1 de gener del 1939, va esdevenir alcalde del poble després que Convergència i Unió obtingués majoria absoluta en les eleccions municipals del 1983. Home de poques paraules, aquest comerciant molt conegut a la vila afrontava el nou repte amb molta il·lusió i ganes de fer coses pel poble.

Què el va impulsar a presentar-se encapçalant la candidatura de Convergència i Unió a les eleccions del 1983?

No és que m'impulsés res en concret, cap raó política. El que va passar és que en l'anterior legislatura, després de la dimissió de Maria Gifre, va pujar a alcalde el meu amic Josep Codina, i va demanar-me que fos primer tinent d'alcalde, encara que jo anava força avall a la candidatura del 1979. I al acabar aquests quatre anys doncs em vaig presentar com a candidat d'alcalde a les eleccions.

“Després de ser tinent d'alcalde durant la primera legislatura “em va tocar” ser alcalde en la següent.

Quins objectius tenia?

En aquell temps tot era novetat. El que volíem era fer coses que havien quedat endarrerides en l'anterior

legislatura.

Creu que els va acabar complint?

Vam acabar fent més coses i tot que les que havíem preparat en l'anterior legislatura.

Se li van presentar més problemes dels que creia o va ser més fàcil del que s'esperava?

No, fàcil no ho va ser. Problemes en van sortir molts. Per exemple de passar a tenir un secretari molt eficient que se li va presentar l'oportunitat d'anar a Urbanisme, vam passar a no tenir secretari, i que en passessin fins a set per l'Ajuntament: un que deia que estava malalt, l'altre no venia... en fi, un desastre.

Creu que en unes eleccions municipals els electors voten un partit o les persones que es presenten?

Les persones que es pre-

senten. El partit, lògicament, recolza, però en les municipals el que hi fa molt són les persones.

Què creu que el va fer sortir elegit a vostè?

Suposo que va ser perquè els primers quatre anys ho vam fer bé, vam estalviar molt pel poble, vam portar l'Ajuntament com si es tractés de casa nostra i això la gent ho nota. També perquè sóc d'un tarannà bastant senzill, la gent em coneix i sóc d'una família bastant coneguda aquí al poble, ja que el nostre comerç existeix des de fa molts anys.

“Vaig intentar suavitzar les coses que no havien anat bé en l'anterior legislatura, i vaig mirar de dialogar amb la gent del poble, concretament en els temes referents a les expropiacions”

Per vostè, què és el millor d'haver estat alcalde?

L'experiència que vaig adquirir, jo la considero molt positiva, ja que t'espaviles i aprens molt. Per exemple, a mi parlar en públic abans de ser alcalde em costava molt, però després m'hi vaig haver d'acostumar.

I el pitjor?

Sacrifiques molt la família. I també l'empresa i la feina. A més, aquell temps es cobrava molt poc: 27.500 pessetes que solament et cobrien les trucades telefòniques que feies des de casa.

Quin tema creu que va ser

el més conflictiu durant el període que va fer d'alcalde?

Jo crec que va ser el fet de no tenir un secretari fix. Amb aquesta situació, ens podien sorgir temes amb els quals nosaltres ens podíem "picar els dits", i que si hi hagués hagut un secretari fix ens n'hagués pogut informar.

"Nosaltres vam arribar a un pacte amb el Casino Llagosterenc per organitzar a partir d'aquell moment la Festa Major. La que fèiem era molt maca i no s'hi perdien diners, sinó que en guanyàvem".

Què creu que va ser el més important que va fer pel poble durant el temps que va estar a l'ajuntament?

El més important va ser el dispensari, tot el sector de museus, agafar l'organització de la Festa Major, de la qual abans s'ocupava el Casino i nosaltres vam arribar a un tracte amb ells perquè a partir d'aquell moment fos l'Ajuntament qui l'organitzés... També la creació de la llar dels jubilats per la 3a edat, la compra dels terrenys per construir-hi el pavelló, la instauració del carnaval...

"Vam intentar fer petites coses que tinguessin a veure amb el dia a dia del poble i no grans obres amb gran repercussió."

Finalment, què és per vostè la democràcia?

És un règim molt positiu: tu penses d'una manera i jo d'una altra: posem un terme mig i tot solucionat. Ensenya a viure i és maca la democràcia ben portada. Ara des del moment que un polític vol fer les coses a la seva manera i sense dialogar, ja tot s'esgarria.

"A l'Ajuntament hi havia diferents partits i entre les persones que els representaven mai vam arribar a discutir-nos: hi havia les nostres diferències però no ens vam barallar mai."

Josep Puig Rodó

1987-1991

El tercer consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral 47
- El consistori 49
- L'acció de l'Ajuntament 51

Campanya electoral 1987

Tornaven a presentar-se eleccions i els partits tornaven a voler guanyar els vots dels electors. CiU, PSC i ERC es disputaven les eleccions.

Les terceres eleccions municipals democràtiques arribaven al municipi, per tant els partits llagosterencs es començaven a moure per resultar ser els guanyadors el deu de juny del 1987.

Aquesta vegada els candidats eren tres partits polítics: Convergència i Unió, el Partit Socialista de Catalunya i Esquerra Republicana de Catalunya.

Velles cares ja conegudes

El candidat que proposava CiU com alcaldable era Narcís Casas, un empresari de la vila que ja havia estat al capdavant de l'Ajuntament entre el 1972 i el 1979.

Casas presentava el seu programa com una proposta oberta a tot allò que fos bo i convenient per al poble, una proposta oberta al diàleg, a la participació i als suggeriments dels veïns amb l'intenció de no defraudar els qui els hi atorguessin la confiança mitjançant el vot.

El programa

Entre les seves propostes per millorar la vila en els propers quatre anys hi havia formar una nova comissió per a l'administració dels fons patrimonials municipals, reactivar el Segon Pla de Sanejament, revisar les normes subsidiàries, solu-

cionar la problemàtica de les urbanitzacions, urbanitzar la Plaça Catalunya, ajudar les entitats, ampliar i millorar l'hospital, posar en servei el nou dispensari municipal, ampliar la Llar de la tercera edat i l'emissora municipal, construir un pavelló poliesportiu i fer de l'Ajuntament la casa de tots els llagosterencs.

Un servei diferent

El Partit Socialista, amb Lluís Nuell al capdavant, proposava als llagosterencs un Ajuntament representatiu, transparent i participatiu, ja que creien que els vuit anys de domini convergents havien servit de poca cosa perquè havien fet de l'Ajuntament una cosa seva al servei de la conveniència popular i no una cosa de tots els llagosterencs.

Les seves propostes

El PSC i el seu programa ofería als electors promoure la zona industrial, mantenir

A l'esquerra, les candidatures de CiU, PSC i ERC, respectivament

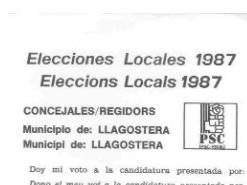

Convergència i Unió
(C i U)

NARCIS CASAS i MASGRAU
ROBERT PORTAS i GRUART
JOSE MIR i MIQUEL
FRANCESC BOADELLA i BUTINACH
JOSEP AYACH i COSTA
JOSE AGUSTI i CANALS
SALVADOR DEYANT i RIBERA
LUIS CIURANA i PARADEDA
ROBERTO BADOSA i FERREROS
JOSE MANUEL RAMIREZ i MALAGON
MANUEL MALAGON i GRANADOS
JUAN LLOSENT i FORMATGER
JOSE CODINACH i RIERA

SUPLENTS:

JOSE MALLORQUI i AUBO
RICARDO MONTEL i AGUILLO
NARCISO LLINAS i VERGES

Partit dels Socialistes
de Catalunya
(PSC · PSOE)

LLUIS NUEL I CREUS
JOSEP ALBA i MATAMALA
JOAN FABRELLAS i LLOBERAS
JOAN CARRANZA i PEREGRINA
SALVADOR PARES i VILA
REMEI DAUSA i MASSA
ANTONI ORDONEZ i RAMIREZ
SANTIAGO RAMIREZ i CANO
ANTONIO BRETO i CARILLA
JOSEP MALAGON i SERRANO
JOAN PINSACH i ARXE
JOSEP SERRANO i PULIDO
MERCÈ VERDAGUER i NUEL

SUPLENTS:

DOLORES DEU i TORRES
JOAN-ANTONI HIERRO i GUTIERREZ
JAUME VENTURA i PRIM

Esquerra Republicana
de Catalunya
(ERC)

ALFONS ELORDI i MARTIN
CASIMIR DUCH i MESTRES
LLUIS TURON i QUER
LLUIS SOLER i MASCORT
JOSEP CASTELLO i PARAROLS
JOAN PUIG i VINOLAS
JOSEP M. PUIG i VALLS
VICENÇ MALAGON i GRANADOS
SIMONA RAMOS i SANCHEZ
VICENÇ ESTEVE i PUIG
JOAN PUIGDEMUNT i COLL
JAUME SOLER i RABASSA
JOSEP VILA i SOTERAS

SUPLENTS:

ARCADI COMPTE i MARCH
JOSEP CALVET i AMAT
JOSEP RODRIGUEZ i LLORCA

en condicions l'escola pública, promocionar la cultura i els esports locals, municipalitzar l'escola bressol, sanejar hisenda, protegir els paratges i els boscos, solucionar els problemes de les urbanitzacions i promoure plans parcials, entre d'altres.

Buscant un consistori representatiu

Esquerra Republicana, que presentava a Alfons Elordi com a alcaldable, no buscava guanyar les eleccions

sinó que recordava als llagosterencs la importància que CiU no obtingués la majoria absoluta, ja que així podrien constituir un Ajuntament més representatiu, amb diferents ideologies al govern municipal, les que haguessin escollit els electors.

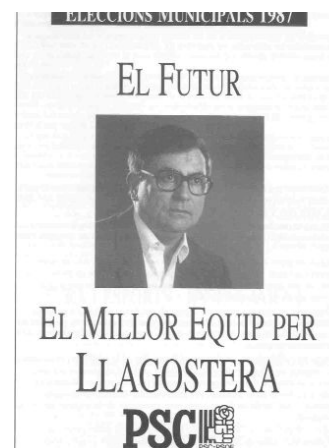
El grup local d'Esquerra Republicana ofería, a més, un grup de persones decidides a realitzar una bona tasca de govern, preparades i amb la capacitat de fer grans coses pel benestar de Llagostera.

El programa

Entre les seves propostes hi havia escollir uns millors terrenys per a destinar-hi la zona industrial, acabar definitivament el Dispensari Municipal, construir una nova depuradora, legalitzar les urbanitzacions, les indústries i l'agricultura, finalitzar la Plaça Catalunya, procurar pel correcte ensenyament del català a les escoles i retornar els boscos que es troben en mal estat en unes condicions més bones.

10 JUNY 1987

D'esquerra a dreta, les portades dels programes electorals de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partit Socialista Català respectivament.

La gran absència

L'absència en aquestes eleccions, recordant les anteriors, va ser la del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el PSUC, que no es va presentar a les eleccions.

El grup local de Llagostera del PSUC va editar una carta destinada als llagosterencs on s'explicava els motius pels quals no s'havien presentat. Aquests, eren que el PSUC volia for-

mar una candidatura d'esquerres, unitària, en la que hi hagués representada tot un ampli ventall de les forces progressistes, ja que creien que aquesta era l'única manera d'acabar amb la majoria conservadora que mirava pels interessos d'uns pocs i no pas per als del conjunt de la població.

Després d'haver intentat negociar amb el Partit Socialista i amb Esquerra

Republicana, el PSUC no podia complir els seus objectius i notificava als electors llagosterencs que renunciaven a presentar-se a les eleccions municipals del 1987, esperant que en les properes (les del 1991) es posessin tots d'acord i es pogués formar, finalment, la força unitària d'esquerres i, així, es pogués produir el necessari tomb que creien li feia falta a Llagostera.

El consistori (1987-1991)

Convergència i Unió tornava a guanyar per majoria absoluta, fet que significava que Narcís Casas, últim dels alcaldes franquistes tornava a governar Llagostera, aquest cop fins a les properes eleccions municipals.

En les eleccions celebrades el deu de juny de 1987 es disputaven el govern municipal tres coalicions: el Partit Socialista, Convergència i Unió i Esquerra Republicana.

Els electors llagosterencs

3.877 llagosterencs estaven cridats a les urnes per exercir el seu dret a vot. Van ser 2.624 els que van anar al col·legi electoral a votar. Això va representar que un 67,68 % dels electors decidissin quina força política

governaria el consistori municipal en els propers quatre anys.

Majoria absoluta

Convergència i Unió es va reafirmar, i va tornar a guanyar les eleccions municipals amb el 60% de suport ciutadà (1.597 vots). El Partit Socialista va ser la segona força més votada amb un 24 % (o el que és el mateix 631 vots). Esquerra Republicana va obtenir un 12 % dels vots llagosterencs (exactament 308 vots).

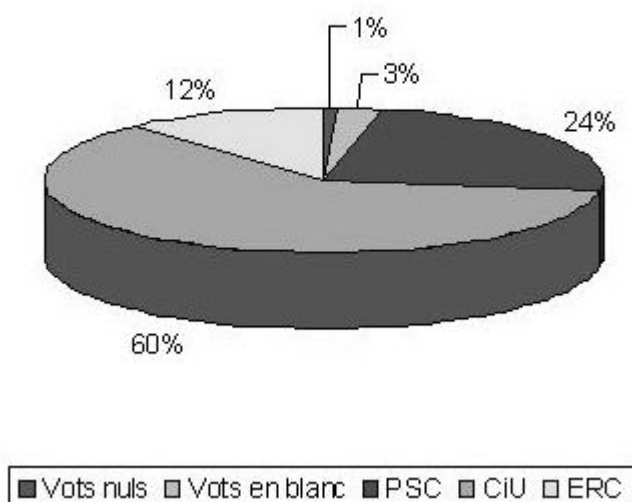
El nou consistori

El nou consistori llagosterenc estava format per 9 regidors de Convergència i Unió, 3 del Partit Socialista i un d'Esquerra Republicana que eren: Narcís Casas Masgrau, Robert Portas Gruart, Josep Mir Miquel, Francesc Boadella Butiñach, Josep Ayach Costa, Josep Agustí Canals, Salvador Devant Ribera, Lluís Ciurana Paradedà, Robert Badosa Ferreros, Lluís Nuell Creus, Josep Albà Matamala, Joan Fabrellas Lloveras i Alfons Elordi Martín, respectivament.

Narcís Casas tornava a ser alcalde

En l'acte de proclamació del nou alcalde, aquest cop el resultat també va ser l'esperat i no va sorprendre ningú: amb 13 vots a favor, o sigui amb tots els regidors a favor, Narcís Casas, últim alcalde durant l'època franquista i la transició, tornava a governar el municipi llagosterenc.

Resultats electorals 1987

Les comissions

Els tinents d'alcalde que va designar Casas varen ser Robert Portas Gruart (CiU), Lluís Nuell Creus (PSC), Josep Albà Matamala (PSC) i Josep Agustí Canals (CiU).

Aquests quatre regidors també eren els que formaven la comissió de govern, juntament amb Narcís Casas.

La comissió informativa d'urbanisme i obres públiques estava integrada per Robert Portas (com a president) i per Josep Albà, Joan Fabrellas, Alfons Elordi, Lluís Ciurana, Josep Ayach i Francesc Boadella com a vocals.

La comissió informativa de cultura i esports la componien: Lluís Nuell (president), Lluís Ciurana, Josep

Agustí, Josep Mir, Salvador Debant i Josep Albà (vocals).

La comissió informativa de governació i serveis era formada per Francesc Boadella (president), Robert Badosa, Josep Agustí, Salvador Debant, Josep Ayach, Lluís Ciurana, Joan Fabrellas i Alfons Elordi.

Finalment, Josep Agustí, com a president, i Josep Albà, Lluís Nuell, Robert Portas, Josep Mir i Lluís Ciurana, com a vocals, integraven la comissió informativa d'hisenda, patrimoni i economia.

Els Patronats

Pel que fa als patronats, Josep Mir, Josep Albà i Alfons Elordi representaven l'ajuntament al patronat municipal de l'hospital-residència "Josep-Baulida".

Per altra banda, Salvador Debant, Lluís Nuell i Alfons Elordi, representaven al consistori al patronat municipal de "Llagostera Ràdio".

Les regidories de CiU

Robert Portas Gruart, segon de la candidatura convergent, s'encarregava d'urbanisme i obres públiques (urbanitzacions, normes subsidiàries, disciplina urbanística i brigada

municipal).

Josep Mir Miquel era el regidor d'esports.

Francesc Boadella Butiñach s'ocupava de governació, serveis, seguretat ciutadana, neteja del poble i rodalies, policia municipal, bombers municipals, circulació i recollida d'escombraries.

Josep Ayach Costa s'encarregava de pagesia i del mercat i la venda ambulat.

Josep Agustí Canals, duia a terme la regidoria d'hisenda, i controlava el patrimoni, l'economia i l'escorxador.

Salvador Debant Ribera s'ocupava de la tercera edat, de la llar d'infants, de les festes, d'assistència social i del cementiri.

Lluís Ciurana Paradedà ocupava el càrrec de controlar els parcs i els jardins i el sanejament.

Robert Badosa Ferreros s'encarregava de la defensa forestal.

Els altres regidors

Alfons Elordi Martín tenia al seu càrrec la regidoria de sanitat.

Lluís Nuell Creus era el regidor de cultura, ensenyament, beneficència i ecologia.

Joan Fabrellas Lloveras s'encarregava de l'aigua i de l'enllumenat públic.

Finalment, Josep Albà Matamala s'ocupava de la biblioteca, dels museus i de l'escola de Belles Arts.

El govern tornava a ser d'unitat.

Narcís Casas es tornava a convertir en alcalde després de 8 anys.

Les accions de l'Ajuntament

Casas tornava a ser alcalde de Llagostera després de vuit anys i tenia grans projectes per tirar endavant, com per exemple l'inici de les obres d'urbanització de la Plaça Catalunya i la construcció del pavelló poliesportiu.

El 10 de juny de 1987, Convergència i Unió, aquest cop amb Narcís Casas al capdavant, tornava a guanyar les eleccions municipals. Des d'aquell moment, Casas es va comprometre amb el poble llagosterenc a continuar endavant les obres realitzades fins al moment pels anteriors consistoris.

La nova Plaça Catalunya

Llagostera feia temps que no havia realitzat obres a la plaça situada al centre del poble, on s'hi feia el mercat i s'hi celebraven els actes centrals de les festes. Aquesta havia estat motiu de polèmica nombroses vegades i s'havien elaborat projectes per tal de remodelar-la, però aquests mai

havien arribat a efectuar-se. Finalment, Narcís Casas, va poder fer veure la llum a la sortida d'aquest túnel i va encarregar un projecte i les posteriors obres d'urbanització de la plaça situada al centre del poble, la Plaça Catalunya.

La urbanització de la plaça va perllongar fins al transcurs de dues legislatures, aquesta i la posterior.

Alguns dels candidats a les eleccions del 1987

El pavelló poliesportiu

Des de la construcció de la piscina i la pista poliesportiva, durant la primera legislatura, Llagostera no havia ampliat la seva zona esportiva. El consistori de Casas va creure adient la idea de crear un patronat d'esports que executés el projecte de construcció d'un pavelló poliesportiu del qual pogués gaudir-ne tot el poble.

Finalment, el 1991, el projecte va ser una realitat, i des d'aquest moment Llagostera va disposar d'un local on realitzar totes les activitats esportives.

Urbanisme

La construcció de la nova Plaça Catalunya incorporava la façana del Casino

La nova Plaça Catalunya quedava enganxada al característic edifici sense que cap carrer els separés.

El poble de Llagostera ha anat creixent al llarg d'aquests 24 anys democràtics, i per tant el centre de la vila s'ha anat desplaçant. A final de la dècada dels 80, a la Plaça Catalunya s'hi realitzava el mercat i era una plaça tallada a l'antiga, on els cotxes la podien fer servir d'aparcament.

Nous temps, nova plaça

L'Ajuntament de Llagostera, encapçalat per Narcís Casas, va creure convenient convocar un concurs d'idees a Llagostera per urbanitzar la plaça, amb un pressupost inicial de 26 milions de pessetes. L'única condició que se'ls establí als arquitectes participants al concurs és que es tingués en compte que el mercat setmanal s'hauria de continuar realitzant al centre de la població.

Els guanyadors

L'equip d'arquitectes format per Francesc Ragolta, Josep M. Birulés, Frederic Cabré i Pia Romans van ser elegits els guanyadors. El seu treball projectava una plaça constituïda per diferents elements, tots ells de caire molt modern, entre els

quals hi havia una font, un pòdium i un estany. El projecte també preveia la desaparició del carrer que partia la plaça en dues i del carrer que separava el Casino Llagosterenc de la plaça, tot integrant-ne la façana principal de l'emblematíc edifici del Casino a la nova Plaça Catalunya.

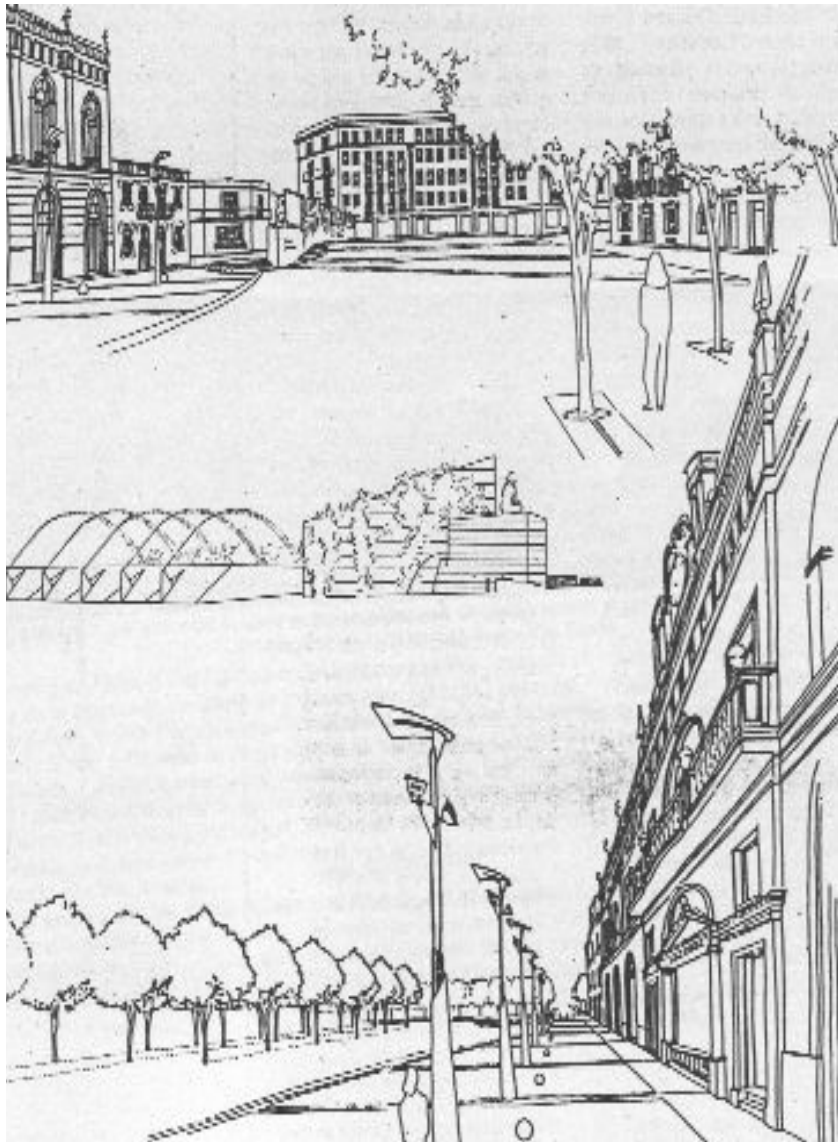
Una imatge de l'antiga Plaça Catalunya abans de les obres

El finançament de la Plaça

Per tal de poder afrontar la despesa econòmica que representava la construcció de la Plaça, els veïns del sector de la Plaça Catalunya van haver de pagar un 15 % del cost total de la urbanització d'aquest espai, concretament entre tots havien de pagar 6.2900.000 pessetes. L'aportació de l'Ajuntament superava els quinze milions de pessetes i el del PUOSC (Plà Únic d'Obres i Serveis

de Catalunya) més de dinou.

Els veïns de la plaça es van queixar ja que no trobaven just pagar una obra que potser no seria del seu agrat i trobaven més lògic que les despeses es repartissin entre tot el conjunt de la població de Llagostera. Casas considerava que la urbanització de la plaça proporcionava molts avantatges als veïns i era aquest el motiu pel qual havien de pagar una part de la seva construcció.

Tres dels dibuixos que van presentar els guanyadors del concurs

Una plaça amb molta història

La urbanització de la Plaça Catalunya havia estat sempre un projecte i mai una realitat.

El començament d'aquest llarg camí es remunta a principis dels anys setanta, quan es va enderrocar l'edifici que popularment s'anomenava "Can Romeu" que ocupava mil metres quadrats de la Plaça Catalunya. Al enderrocar-se aquest edifici, la plaça es va triplicar, però aquest nou solar va ser comprat per la Caixa de Pensions per tal d'edificar-hi pisos. Aquesta compra va fer reaccionar la població de Llagostera la qual reclamava a l'Ajuntament l'adquisició d'aquest solar per tal de poder ampliar la plaça i per tal d'evitar la desconfiguració del nucli urbà.

Finalment, el gener de l'any 1983, l'Ajuntament va adquirir els terrenys de la Caixa de Pensions.

L'únic precedent d'intent d'urbanització que tenia la Plaça Catalunya abans que el consistori de Narcís Casas plantegés el concurs era un projecte encarregat l'any 1978 (abans de les primeres eleccions municipals democràtiques el 1979, quan també era alcalde Narcís Casas) a l'arquitecte Benet Cervera, projecte que mai es va portar a la pràctica.

Semàfors per Llagostera

Els veïns de la carretera de Girona a St. Feliu es queixaven pel perill que representava la via i n'exigien la instal·lació

Durant la primavera del 1989, els veïns de la carretera C-250 que passava per dins del nucli urbà de Llagostera van demanar la urgent instal·lació de semàfors per tal de millorar la circulació dels vehicles per

aquest tram i evitar la perillositat que representava pels vianants creuar aquesta via i la impossibilitat que representava creuar-la durant els mesos d'estiu quan els embussos a la carretera freqüentaven.

L'Ajuntament de Llagostera va enviar un escrit als Serveis Territorials de Carreteres de la Generalitat a Girona exigint una ràpida regulació del tram per tal de mostrar el seu suport als veïns afectats.

Patrimoni

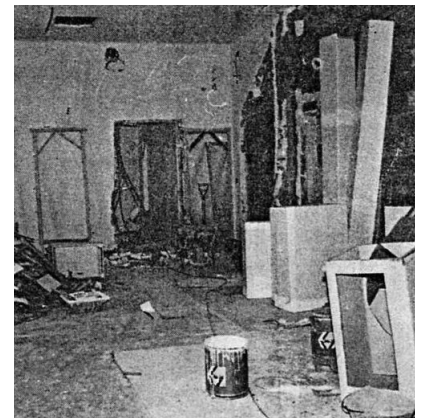
L'Ajuntament estrena noves dependències

Les dependències de l'Ajuntament de Llagostera van estar renovades amb unes obres assumides pel municipi amb una subvenció del pla d'obres i serveis de la Generalitat.

Entre l'any 1988 i el 1989 les dependències de l'Ajuntament es van veure reformades per tal de garantir més agilitat i eficàcia per part dels serveis administratius municipals. Amb aquestes obres, l'Ajuntament pretenia solucionar el problema que suposava la manca d'espai per poder atendre al públic amb comoditat. Al mateix temps, també es

va ampliar la xarxa informàtica de les oficines, adaptant-la als nous temps per tal de treure'n un millor benefici i garantir-ne el bon funcionament.

De cares al futur, l'Ajuntament va decidir traslladar la seu del Jutjat de Pau i l'Arxiu Municipal a un altre edifici municipal per tal de disposar de més espai a l'edifici de l'Ajuntament.

Les instal·lacions de l'Ajuntament en obres

Esports

El pavelló poliesportiu es converteix en una realitat

A partir d'aquest moment, els esportistes de Llagostera ja podien realitzar esport en un recinte adequat. Amb la construcció del pavelló la zona esportiva s'acabava de definir.

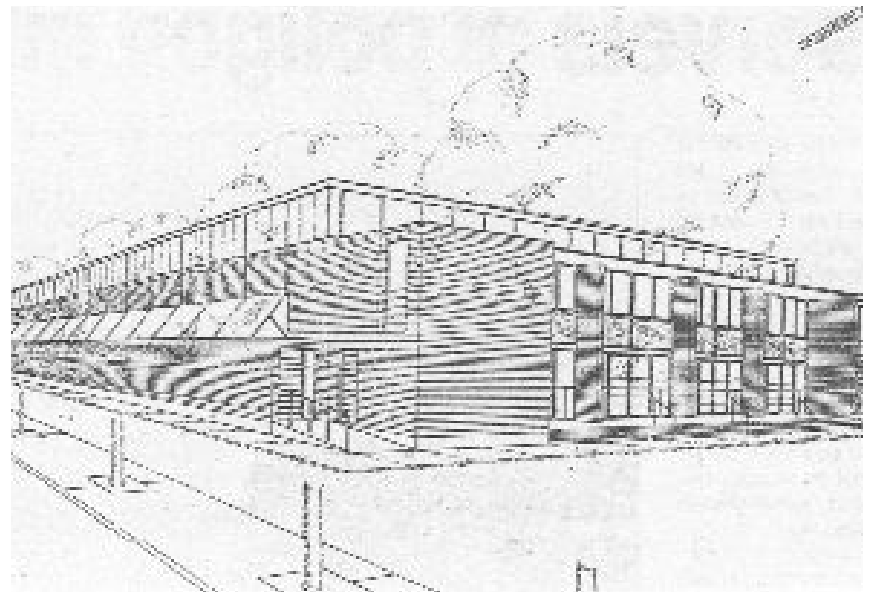
Des del 1983, amb la construcció de la piscina i la pista poliesportiva, Llagostera començava a tenir definida la que seria la seva zona esportiva.

El 1987, amb Narcís Casas com a alcalde i Josep Mir com a regidor d'esports, l'Ajuntament va promoure el naixement d'una junta de govern que en nom del Patronat Municipal d'Esports promouria un pla esportiu llagosterenc.

La primera fita

El primer objectiu que es va proposar aquesta nova junta va ser la construcció d'un pavelló poliesportiu, amb la capacitat suficient per poder acollir tots els grups que promovien l'esport llagosterenc.

Aquest edifici, que es situaria al costat del camp de futbol per tal d'acabar de definir la zona esportiva, tenia un pressupost de més de

cent quaranta milions de pessetes i preveia una superfície total de 2.400 metres quadrats dividits en planta baixa i un pis.

En un principi el pavelló havia de tenir dues pistes d'esquai, una pista poliesportiva de 22x44 metres, vestidors amb lavabos i dutxes, zones de serveis, magatzems, sala de màquines, vestíbuls, lavabos

públics, grades pel públic, despatxos, sales de reunions i infermeria entre d'altres.

Pel que fa les grades pel públic, la seva capacitat inicial de 750 espectadors, els quals podrien disposar de seient, mentre que es preveia que unes dues-centes persones més podrien gaudir dels espectacles drets repartits entre el pavelló.

El pavelló definitiu

Els arquitectes encarregats d'aquest projecte van ser Maria Assumpció Puig i Joan Riera que van dissenyar unes instal·lacions que no van reproduir-se al peu de la lletra: les dues pistes

d'esquaix van ser substituïdes per una sala de gimnàstica, ja que els responsables per part de l'Ajuntament, entre ells Josep Mir, regidor d'esports, creien que "l'esquaix només podria ser practicat per uns quants privilegiats, mentre que la

sala de gimnàstica seria més utilitzada pels usuaris del pavelló."

Un altre canvi va ser la cabuda oficial d'espectadors, ja que finalment, el pavelló podria acollir cinc-cents espectadors, dels quals tres-cents cinquanta disposarien de seients i cent cinquanta haurien d'estar drets.

La fi del projecte

El projecte que es va iniciar durant els últims mesos del 1987, va acabar a principis del 1991, concretament el 16 de febrer, quan Jordi Pujol, aleshores president de la Generalitat de Catalunya, va inaugurar el nou pavelló poliesportiu lla-gosterenc dient que "m'agradaria tornar d'aquí a un any i veure que tot fa el mateix goig que avui".

A la imatge de dalt de tot, les obres de construcció del pavelló poliesportiu. A l'esquerra, sobre aquestes línies, una imatge del dia de la inauguració del complex. A la dreta la façana en l'actualitat.

Medi Ambient

El projecte de Solius feia dubtar a Llagostera

L'Ajuntament de Llagostera estudiava la possibilitat de deixar el Gironès i formar part del Baix Empordà

Durant el setembre de 1987, l'Ajuntament de Llagostera estudiava la possibilitat de deixar de pertànyer a la comarca del Gironès i passar a formar part de la del Baix Empordà.

Aquesta possibilitat es va començar a estudiar a causa que Llagostera volia crear, juntament amb Sant Feliu de Guíxols, Castell Platja d'Aro, Santa Cristina d'Aro i Calonge un nou abocador a Solius. En aquells temps, la llei establia que no es podien mancomunar serveis entre localitats pertan-

yents a diferents comarques. Per tant, Llagostera que pertanyia al Gironès, no podia tirar endavant el projecte de l'abocador amb les poblacions anterior pertanyents al Baix Empordà.

Llagostera, una població del Gironès

Finalment, l'Ajuntament decidí continuar formant part del Gironès, ja que es preveia que el servei de l'abocador entraria en funcionament abans que es creés la nova llei i per tant, la

Generalitat hauria d'acceptar la situació.

Malgrat formar part de la mateixa comarca que la capital de província, l'alcalde Narcís Casas, només trobava problemes al fet de pertànyer al Gironès, ja que molts dels estudiants de segon grau llagosterencs es desplaçaven a Sant Feliu de Guíxols a diari per realitzar els seus estudis, moltes persones s'havien d'adreçar a Sant Feliu per qüestions amb la policia o a Palamós per temes de l'INEM.

Dues imatges de l'abocador de Solius el passat 2005.

Cultura

Neix una nova revista sobre les inquietuds del poble

***Crònica* va ser creada per tractar sobre temes referents a la vila i basats en estudis documentats.**

Crònica, la revista nascuda amb la finalitat d'estimular l'interès del passat i el present de la vila de Llagostera i del seu entorn, va néixer durant la festa major del 1990, editada per l'Arxiu Municipal de Llagostera.

Crònica pretenia que els llagosterencs coneguessin tot el que s'havia recollit fins al moment de Llagostera. *Crònica* tenia previst tractar de diferents temes des d'economia fins a folklore, passant per tradicions o histò-

ries de l'entorn.

El primer número de *Crònica* estava dedicat a la història del mercat i de la fira i el reportatge estava fet per Marta Albà, una de les arxiveres de l'Arxiu Municipal.

Comunicació

Deixa de publicar-se el “Butlletí de Llagostera”

El febrer de 1991, després de gairebé deu anys i 56 números, el “Butlletí de Llagostera” va deixar de publicar-se.

El col·lectiu de redacció que estava format per més de vint persones, va veure's obligat a deixar d'editar el Butlletí ja que faltava una persona que pogués coordinar tota la feina que representava l'edició de la revis-

ta, ja que econòmicament el Butlletí anava bé però faltava gent amb ganes i temps per col·laborar.

El “Butlletí de Llagostera” que en els últims temps sortia semestralment, tenia un tiratge de 600 exemplars i havia estat guardonat en dues ocasions amb el premi Tasis Torrent de premsa comarcal a Catalunya.

Una portada de la publicació

La polèmica

El macrogeriàtric: una ciutat autosuficient

Cogisa va anunciar que tenia la intenció de construir un macrogeriàtric amb tot de serveis i equipaments com si es tractés d'una gran ciutat en terrenys llagosterencs.

El 1990, una empresa particular anomenada Cogisa va anunciar a l'Ajuntament de Llagostera la seva intenció d'instal·lar-se al municipi i construir-hi un macrogeriàtric.

La construcció d'aquest centre va provocar diversitat d'opinions entre els ciutadans llagosterencs. Per una banda, un sector de la població considerava que amb la construcció del macrogeriàtric s'aconseguiria denominar Llagostera com una població de vells, i a més no beneficiaria el comerç del poble ja que seria una ciutat autosuficient. D'altres veien que el macrogeriàtric podria aportar més beneficis econòmics al municipi.

El projecte

El projecte del macrogeriàtric preveia que les instal·lacions acollissin més de 9.000 persones. El nucli

Uns dels terrenys on s'havia de construir el macrogeriàtric.

principal del projecte era Llagostera, encara que el complex també afectava diversos terrenys de Solius i Sta. Cristina d'Aro, amb una previsió de construcció de més de 6.500 habitatges en més de 300 hectàrees. A més dels habitatges, el complex també estava previst edificar-hi un centre comercial, un centre esportiu, un hotel i un hospital de 380 places. També dispo-

sarien de tots els equipaments i serveis d'una gran ciutat, com per exemple minigolf, estafeta de correus, agència de viatges, gestoria, consolats, cafeteries, casinos, aparcaments, restaurants i botigues.

Les obres

Les obres preveien una inversió de més de 48.000 milions de pessetes i una

durada aproximada de tres anys. Aquestes s'haurien de realitzar a fases, per tal que els Ajuntaments poguessin controlar-les, perquè no es produïssin danys ecològics greus.

Un projecte internacional

El projecte no era solament d'àmbit estatal, sinó que estava previst signar convenis amb la Seguretat Social

de diferents països, per tal de que persones de la tercera edat de països com el Japó, la Gran Bretanya, Alemanya, Noruega o Suècia poguessin gaudir d'estades periòdiques en el macrogeriàtric.

Marxa enrere

Tot i que l'Ajuntament veia tan clara la construcció del macrogeriàtric que fins i tot

va passar un butlletí informatiu als ciutadans llagostencs, finalment les obres anunciades el 1990 no es van dur mai a terme, i Cogisa (Corporació de Gestió Internacional) va atribuir aquest fet a la manca d'un soci i a la "crisi internacional" que s'estava vivint, a més de la incertesa en l'economia mundial i el seu impacte negatiu en les borses espanyoles.

Buscant l'escut oficial de Llagostera

Armand de Fluvià va anunciar que l'escut que tenia Llagostera en aquell moment, no era legal.

Durant el 1988, Armand de Fluvià, llicenciat en dret, diplomàtic en genealogia heràldica, assessor de l'arxiu de Catalunya i conseller heràldic de la Generalitat de Catalunya en aquells moments va encetar una polèmica sobre l'escut oficial de Llagostera.

La il·legalitat de l'escut

Segons Fluvià, l'escut que hi havia aleshores a Llagostera no responia a cap tipus de legalitat, ja que la llei catalana preveia que els elements que figuressin a l'escut es fonamentessin en fets històrics i geogràfics de la població. L'escut que hi havia fins al

moment provenia de l'època franquista i no s'ajustava a la legalitat, ja que hi apareixien les quatre barres catalanes, un castell i la corona monàrquica (elements que només podien figurar en els escuts d'aquelles poblacions que antigament haguessin estat seus reials).

Finalment es va acordar que seria tal com deia Armand de Fluvià, però els tràmits

van quedar encallats i l'escut de Llagostera va continuar sent el de sempre.

L'escut de Llagostera

La proposta d'Armand de Fluvià

La proposta d'Armand de Fluvià era col·locar al nou escut una corona de baró, ja que Llagostera havia estat baronia en un passat,

donar-li forma caironada, i dividir-lo en dues parts en les quals es posaria un castell amb tres torres i una llagosta.

1991-1995

El quart consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral62
- El consistori 64
- L'acció de l'Ajuntament 66
- Petit recull d'entrevistes a Narcís Casas.....78

Campanya electoral 1991

La característica principal de les eleccions del 1991 va ser la presentació d'una candidatura, per primer cop a Llagostera, d'un grup totalment independent, els components del qual no formaven part de cap partit polític.

A les eleccions del vint-i-sis de maig del 1991, a Llagostera s'hi presentaven quatre partits amb la voluntat de governar Llagostera durant els propers quatre anys.

Aquests grups eren Convergència i Unió, el Partit Socialista, Esquerra Republicana i una sèrie de persones independents, no vinculades a cap partit polític, que van formar una coalició anomenada Independents per Llagostera.

Catalunya comença al teu Ajuntament

Amb aquest lema, CiU preparava les eleccions municipals a àmbit de tot el territori català, i mentrestant el grup municipal de CiU a Llagostera, amb Narcís Casas al davant, preparava la seva pròpia campanya venent-se als llagosterencs com un grup que no mana al poble, sinó que el serveix com es mereix.

El programa

El programa electoral de Convergència presentava dues parts: la valoració de la

Elecciones Locales 1991 Eleccions Locals 1991

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Day mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Convergència i Unió
(C. i U.)

NARCÍS CASAS I MASGRAU - CDC
ROBERT PORTAS I GRUART - INDEP
JOSEP AGUSTÍ I CANALS - INDEP
FELIX PALLAROLS I NEGRE - INDEP
JOSEP AYACH I COSTA - INDEP
JOAQUIM MASFERRE I SERRA - INDEP
LLUÍS CIURANA I PARAEDA - INDEP
JOSEP MARIA AULADELL I CORBERA - INDEP
ROBERT BADOSA I FERREROS - INDEP
ÀNGEL HERNÁNDEZ I HERNÁNDEZ - INDEP
PILAR MESTRES I COLL - INDEP
JOSEP RAMÍREZ I CANO - INDEP
JORDI VIÑAS I COLL - INDEP

SUPLENTES / SUPLENTS:
NARCÍS LLINÀS I GAVILÁN - INDEP
JOAN BOADELLA I PAGÉS - INDEP
SALVADOR DEVANT I RIBERA - INDEP

Elecciones Municipales del 26 de Maig LLAGOSTERA 1991

PROGRAMA ELECTORAL
de la CANDIDATURA que presenta

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Elecciones Locales 1991 Eleccions Locals 1991

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Day mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

**Esquerra Republicana
de Catalunya**
(ERC)

ALFONS ELORDI I MARTÍN
CASIMIR DUCH I MESTRES
ALBERT BUCH I PUJOL
ESTEVE LLOVERAS I TURÓN
JOAN PUIGDEMUNT I COLL
JOAQUIM CASTELLÓ I SURÓS
LLUÍS SOLER I MASCOIT
JOSEP MÀ. PUG I VALLS
JAUME SOLER I RABASSA
SIMONA RAMOS I SÁNCHEZ
MANUEL GUERRERO I MUÑOZ
JOSEP PUJOL I BUSQUETS
CLARA PUIGDEMONT I SOLER
SUPLENTES / SUPLENTS:
ALFONS ELORDI I RAMOS
JOSEP VILA I SOTERAS
JOSEP CALVET I AMAT

A l'esquerra la candidatura de CiU. Sobre aquestes línies la portada del seu programa electoral i a la dreta la candidatura d'ERC

feina feta de la legislatura anterior i les noves propostes per als quatre anys següents, entre les quals hi havia crear el segon Pla de Sanejament, ubicar l'emissora Llagostera Ràdio en un nou local, construir quatre aules noves al C.E.I.P. Lacustària, dur a terme la segona fase de la zona industrial, urbanitzar la Plaça Catalunya i construir un nou casal per a la gent gran.

Pretenent millorar la qualitat de vida

El Consell Local d'Esquerra Republicana presentava la

seva candidatura i el seu programa d'acció municipal pels propers quatre anys que es presentaven, volent contribuir en la millora de la qualitat de vida de tots els veïns llagosterencs.

Per tal de realitzar-ho, Alfons Elordi i els seus, proposaven no incrementar els impostos municipals, reduir al màxim el nivell de contaminació de les rieres del municipi, revisar les normes subsidiàries, potenciar les entitats culturals i divulgar la cultura catalana.

Aquest cop, ERC, utilitzava un sol full, imprès per davant i darrere per divulgar el seu programa electoral.

Passat, present i futur

Els socialistes llagostereencs, amb Lluís Nuell al capdavant, presentaven un nou programa electoral dividit en tres seccions: passat, present i futur.

En l'apartat del passat, recordaven els seus vuit anys a l'oposició del govern municipal. Al present recordaven als electors que les persones que es presentaven a les properes eleccions eren les mateixes dels anys anteriors, que el seu ideal no havia canviat, ni tampoc havia canviat el convenciment que amb un bon govern, amb dedicació i responsabilitat és l'única manera de fer un servei a Llagostera.

El futur

Lògicament, l'última de les seccions, era en la

qual es trobaven escrites les promeses que feien als llagostereencs si resultaven ser els elegits: concloure les obres de l'ampliació de l'Hospital, de les quatre aules de les escoles i de la plaça Catalunya.

A més, es comprometien a construir una nova Llar d'Infants i el Casal del Jubilat, col·laborar amb les entitats, realitzar cursets de llengua catalana i urbanitzar el complex esportiu.

Motius per anar a l'ajuntament

Els Independents de Llagostera, amb Josep Galobardes de cap de llista, es presentaven al municipi amb la com una agrupació d'electors independents de Llagostera, amb la ferma voluntat de solucionar els problemes més urgents que el poble patia des de feia molts anys.

Per això van realitzar un programa amb quinze raons perquè els electors llagostereencs entenguessin els seus motius per entrar a l'Ajuntament, entre els quals hi havia solucionar el problema de les urbanitzacions, potenciar l'esport o per obrir les portes de l'Ajuntament per tal que sigués un Ajuntament transparent i amb el qual es pogués col·laborar.

El programa

Entre les propostes dels independents, hi havia crear una zona industrial suficient, solucionar el problema de les urbanitzacions, potenciar l'esport, organitzar un servei social per atendre la gent gran a la pròpia llar, fer costat a les entitats i donar a conèixer als llagostereencs les tasques que es porten a terme dins de l'Ajuntament.

ELECCIONS MUNICIPALS 1991

Elecciones Locales 1991 Eleccions Locals 1991

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Day mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC - PSOE)

LLUÍS NUEL CREUS
JOSEP ALBA MATAMALA
JOAN FABRELLAS LLOVERAS
JUAN CARRANZA PEREGRINA
NATIVIDAD PUBILL SOLANS - INDEP
FRANCESC NUEL MOLL - INDEP
JOSÉ MALAGÓN SERRANO - INDEP
ANA MAGIN BARNET - INDEP
JOSÉ MORENO CASTILLO - INDEP
SALVADOR PARÉS VILA - INDEP
ANTONIO RODRIGUEZ PEAGUDA - INDEP
GLORIA RUIZ ESCOLAÑO - INDEP
DOLORS DEU TORRES - INDEP
SUPLENTE / SUPLENTS:
JOAN PINSACH ARXE - INDEP
ANTONIO ORDÓÑEZ RAMÍREZ - INDEP
MANUEL MALAGÓN SERRANO - INDEP

Elecciones Locales 1991 Eleccions Locals 1991

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Day mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Independents de Llagostera

JOSEP GALOBARDES ALSINA - INDEP
JOSÉ FERNÁNDEZ MIGUÉLEZ - INDEP
ANTONIO FONT PARÉS - INDEP
FRANCISCO CABARROCAS TORRENT - INDEP
PAULA GÓMEZ LEYVA - INDEP
JOAQUÍN CASTELLÓ BOJAS - INDEP
JOSEP XIRGO RABASEDAS - INDEP
MARIA TERESA VALL-LLOVERA VIVES - INDEP
RAMON J. GARCÍA CABARROCAS - INDEP
CRISTINA MORGADO LOZANO - INDEP
JOSÉ EXPOSITO MASFERRER - INDEP
ARCADIO M. VALLS CREUS - INDEP
JUAN PUIG VIÑOLAS - INDEP

SUPLENTE / SUPLENTS:
XAVIER ROS BLAY - INDEP
AMADEO ROVIRA FERRER - INDEP
JESÚS PORTAS FREIXES - INDEP

Començant per l'esquerra la portada del programa electoral del PSC. A continuació la portada del programa electoral dels Independents per Llagostera, la candidatura del PSC i d'ILL.

El consistori (1991-1995)

Casas tornava a ser alcalde després d'uns resultats molt ajustats i havent de pactar amb els socialistes. La coalició revelació de les eleccions, Independents per Llagostera, s'havia de conformar amb cinc regidors i amb l'oposició.

A les eleccions del 26 de maig del 1991 es preveia que hi podria haver un canvi pel que feia la força política governadora del consistori. Les coalicions que podien entrar a l'ajuntament eren Convergència i Unió, Independents per Llagostera i el Partit Socialista.

Superen els 4.000

Per primer cop, la xifra d'electors llagosterencs superava els 4.000, exactament 4.080 habitants tenien l'opció d'anar a exercir el seu dret a vot. Van ser 2.776 els que van anar a votar per tal d'elegir el nou consistori llagosterenc, que significaven un 68 % dels electors.

Una lluita aferrissada

Per primer cop, Convergència i Unió no va assolir la majoria absoluta, ja que va rebre un 45 % dels vots (1.270). Els Independents per Llagostera van obtenir un 33 % dels vots (915), el Partit Socialista un 14 % (397) i Esquerra Republicana un 5 % (138 vots).

El nou consistori: Casas altra vegada alcalde i una nova oposició

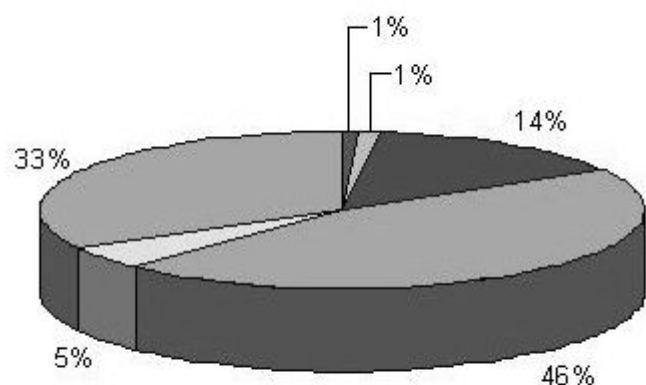
L'Ajuntament del 1991 estava format per 6 regidors de Convergència (Narcís Casas Masgrau, Robert Portas Gruart, Josep Agustí Canals, Fèlix Pallarols Negre, Josep Ayach Costa i Joaquim Masferrer Serra), 5 regidors dels "Independents per Llagostera" (Josep Galobardes Alsina, José Fernández Miguélez, Antonio Font Parés, Francisco Cabarrocas Torrent i Paula Gómez Leyva) i 2 regidors

del Partit Socialista (Lluís Nuell Creus i Josep Albà Matamala).

Per primer cop, doncs, hi havia l'oportunitat de formar un consistori en el qual CiU no fos qui manés, ja que si els Independents per Llagostera i els socialistes s'haguessin agrupat formaven majoria per governar.

Finalment, a la votació de la presa de possessió del nou alcalde, els socialistes van votar en blanc. Així, Galobardes va obtenir 5 vots, mentre que Casas amb 6 vots tornava a ser alcalde altra vegada.

Resultats electorals 1991

■ Vots nuls ■ Vots en blanc ■ PSC ■ CiU ■ ERC ■ ILL

Els Independents, doncs, van decidir no fer cap tracte per governar a l'Ajuntament, fent que cap dels seus regidors no pogués obtenir una regidoria i van decidir formar una oposició que prometia ser contundent.

Les comissions

Els tinents d'alcalde que es van designar en substitució de Narcís Casas Masgrau van ser Robert Portas Gruart, Lluís Nuell Creus, Josep Albà Matamala i Josep Agustí Canals. Dos d'ells (Nuell i Albà) eren socialistes, fet que demostra l'aliança entre els convergents i els socialistes per tal de governar Llagostera en aquesta nova etapa. La comissió informativa permanent general va quedar formada per tots els regidors.

La comissió especial de

Narcís Casas tornava a ser alcalde de Llagostera altra vegada, però aquest cop perdia la majoria absoluta

comptes va quedar constituïda per: Narcís Casas Masgrau (CiU), Josep Agustí Canals (CiU), Robert Portas Gruart (CiU), Fèlix Pallarols Negre (CiU), José Fernández Miguélez (ILL), Antonio Font Parés (ILL) i Josep Albà Matamala (PSC).

La mancomunitat intermunicipal voluntària de la Conca del Ridaura va quedar formada per Narcís Casas Masgrau i Lluís Nuell Creus. El patronat municipal de la llar d'infants "El Niu" va quedar integrat per Josep Agustí Canals, Josep Albà Matamala i Paula Gómez Leyva.

El patronat municipal d'Esports el representaven Joaquim Masferrer Serra, Lluís Nuell Creus i Francisco Cabarrocas Torrent.

Finalment, el patronat municipal de l'Hospital-Residència "Josep Baulida" va quedar constituït per Joaquim Masferrer Serra, Antonio Font Parés i Josep Albà Matamala.

Els regidors

Robert Portas Gruart, número dos de la candidatura convergent, s'encarregava de les tasques d'urbanisme i obres públiques, de la brigada municipal i del cementiri municipal.

Lluís Nuell Creus, que encapçalava la candidatura dels socialistes, era regidor

de cultura, d'ensenyament i era l'encarregat del que feia referència amb els mitjans de comunicació.

Fèlix Pallarols Negre controlava la Policia Local i els temes referents a la tercera edat.

Josep Ayach Costa assumia les responsabilitats de medi ambient, pagesia, ADF i de mercat i venda ambulat.

Josep Albà Matamala s'ocupava de governació, de l'abastament d'aigua i l'enllumenat públic, de l'hospital-residència Josep Baulida i de la llar d'infants "El Niu".

Josep Agustí Canals s'encarregava de l'economia i l'hisenda, del personal, de l'escorxador i de les escombraries.

Joaquim Masferrer Serra era el regidor d'esports, sanitat i d'assistència social. Finalment, Narcís Casas Masgrau, a més d'assumir les tasques de l'alcaldia, també s'ocupava de la comissió de festes.

Una baixa destacada

L'única dimissió es va produir el 24 de setembre del 1993, per part del cap de l'oposició, Josep Galobardes, que va plegar per motius personals i va entrar substituint-lo Joaquim Castelló Boadas, següent candidat de la llista dels Independents per Llagostera, en les seves tasques de regidor i cap de l'oposició.

Les accions de l'Ajuntament

Narcís Casas tornava a ser alcalde altra vegada, i per tant, va continuar amb les accions que havia començat ell mateix en l'anterior legislatura, com per exemple la urbanització de la Plaça Catalunya.

El 26 de maig del 1991, Convergència i Unió tornava a guanyar les eleccions, aquest cop sense majoria absoluta després de tres eleccions obtenint-ne. Casas va voler continuar amb el seu projecte, però també va haver de tenir en compte els propòsits electorals que havien fet els socialistes, ja que havien pactat amb ells per tal de formar consistori.

La fi de la Plaça Catalunya

La Plaça Catalunya va veure culminades les seves obres d'urbanització durant aquesta legislatura. La nova plaça era de les més modernes de la comarca i tenia un aparcament subterrani. D'aquesta manera, Casas posava fi a un dels projectes més llargs que havia tingut Llagostera.

El semàfors de Llagostera

Després de moltes demandes per part dels veïns de la carretera de Girona a Sant Feliu de Guíxols al seu pas de Llagostera, l'Ajuntament va aconseguir que el departament de Carreteres de la

Generalitat de Catalunya instal·lés semàfors dels anomenats intel·ligents al nucli urbà de la població.

La depuradora

També va ser durant aquesta legislatura que el consistori llagosterenc va decidir acordar amb el poble veí de Cassà de la Selva la construcció conjunta de la depuradora d'aigües que compartirien els dos municipis. La construcció de la depuradora, inaugurada durant el 1995, a finals de legislatura, va representar una millora pel que fa referència al sanejament d'aigües residuals del municipi.

Nous projectes

El quart consistori democrà-

Els regidors del consistori del 1991-1995, amb Narcís Casas (alcalde) al centre

tic llagosterenc va dur a terme altres projectes, potser de menor importància, però que també han representat un creixement de serveis de la població. Un exemple seria la construcció de la nova llar de jubilats, situada al carrer Concepció, la remodelació de la residència geriàtrica Josep-Baulida, més coneguda com "l'Hospital" o la creació del Punt d'Informació Juvenil situat al poliesportiu.

Urbanisme

Continua la urbanització de la Plaça Catalunya

Narcís Casas continuava el seu projecte estrella de l'anterior legislatura: la Plaça Catalunya. Finalment, després de molts anys, la plaça central del poble quedaria urbanitzada en el transcurs d'aquests quatre anys.

La Plaça Catalunya continuava sent un dels elements estrelles d'aquesta nova legislatura de Narcís Casas. L'Ajuntament de Llagostera va rebre la proposta, per part d'una empresa privada, de construir un aparcament subterrani sota la nova Plaça Catalunya i en un primer moment Casas no en descartava la seva construcció.

Un projecte i un aparcament

Casas demanava als responsables de la proposta de l'aparcament que presentessin un projecte, el qual seria valorat per l'equip de govern. L'empresa Projectes i Disseny S.A de Barcelona va presentar un projecte de construcció d'un aparcament de 92 places sota la Plaça Catalunya, el qual va ser aprovat per una-

La Plaça Catalunya en obres

nimitat pel consistori llagosterenc. La mateixa empresa de construcció va rebre la concessió de l'equipament, el qual estaria en les seves mans durant els primers cinquanta anys de vida de l'aparcament, ja que després passaria a ser de propietat municipal.

L'aparcament subterrani va ser acabat a finals del 1992.

A partir d'aquest moment, l'Ajuntament va poder seguir endavant amb les obres de la Plaça Catalunya, les quals havien quedat ajornades fins al final de la construcció de l'aparcament, per tal de no afectar les condicions tècniques necessàries tant per a la Plaça com per a l'equipament subterrani.

Durant l'abril del 1993, la Plaça Catalunya veia cada cop més a prop la seva fi. En aquells moments s'estava pavimentant i només quedava fer els acabats per tal que tot estigués a punt per la seva inauguració durant la festa major del 1993.

El projecte que havia resultat guanyador del concurs convocat durant l'anterior legislatura no parlava d'una plaça ni amb aparcament subterrani, ni amb 25 places d'aparcament al voltant de la plaça ni amb les magnòlies que s'hi van acabar

La plaça abans de les obres

plantant, plantes que fan característica la plaça del poble llagosterenc. La Plaça Catalunya va ser el

resultat d'un llarg camí iniciat a començament dels anys setanta i finalitzat el mateix 1993.

Llagostera ja té semàfors

Els semàfors dels anomenats "intel·ligents" van ser instal·lats a l'entrada i a la sortida del poble amb la intenció que els vehicles reduïssin la velocitat al seu pas pel municipi.

A finals del 1992 els veïns de la C-250 al seu pas per Llagostera tornaven a demanar la instal·lació urgent de semàfors que regulessin el trànsit per tal d'evitar perills en la circulació. Els veïns que ja havien fet sentir les seves protestes durant la primavera del 1989, al·legaven que el pas de la C-250 per dins el poble representava un gran perill pels vianants, ja que els automòbils no respecta-

ven els límits de velocitat establerts. Per aquest motiu demanaven la instal·lació de semàfors intel·ligents per tal que els vehicles disminuïssin la velocitat al passar per Llagostera.

L'instal·lació dels semàfors no resol el problema

Finalment, els semàfors van ser instal·lats durant l'estiu del 1994, època en la qual la C-250 rebia una intensa

circulació de vehicles provinents de l'interior que es dirigien a la Costa Brava. La instal·lació dels semàfors intel·ligents no va suposar la resolució final del problema, ja que molts dels conductors dels vehicles no respectaven aquests semàfors anomenats intel·ligents. A més, aquests semàfors no facilitaven que els veïns de la carretera poguessin travessar tranquil·lament pel pas de vianants.

Medi Ambient

L'aigua es depura a Cassà i a Llagostera

Les obres de la depuradora d'aigües residuals que compartien les dues poblacions van costar més de 339 milions de pessetes.

La depuradora d'aigües residuals de Cassà i Llagostera va ser ubicada en uns terrenys situats entre Cassà i Caldes de 19.000 metres quadrats. Aquesta, va entrar en funcionament el novembre del 1994 i va ser inaugurada el febrer del 1995.

La depuradora, que va costar 339 milions de pessetes, estava preparada per tractar

un cabal diari de 2.984 metres cúbics i havia de donar servei a unes 15.000 persones dels dos municipis del gironès.

La nova depuradora havia de netejar, de manera totalment automatitzada, les aigües residuals procedents de les clavegueres de Cassà i Llagostera, i un cop depurades havia de dipositar el cabal a la riera

Verneda.

El procés

Una vegada l'aigua bruta arribés a la depuradora a través de col·lectors de set i vuit metres, l'aigua havia de ser bombada i passada per una primera fase en la qual es traurien la sorra i els greixos, els quals quedarien dipositats en uns contenidors de sortida.

Tot seguit, aquesta aigua més descongestionada, havia d'anar a un reactor biològic que mitjançant microorganismes havia de descontaminar l'aigua.

Una vegada lliure de matèria orgànica, un decantador secundari s'ocuparia de separar l'aigua del fang. L'aigua neta aniria des del decantador fins a la sortida i el fang seria dipositat al fons del decantador que una vegada sec se'n podria fer adob.

Tot aquest procés estava controlat a través d'un com-

La depuradora de Cassà i Llagostera va ser inaugurada el febrer del 95

Sanitat

L'hospital de Llagostera remodelat

Entre els seus serveis, la Residència Josep Baulida ofereix atenció als avis ingressats, un centre de dia i un vetllatori que pot ser utilitzat per tots els veïns.

Després de sis anys d'obres, el maig del 1994 "l'Hospital" de Llagostera, que funciona com a residència geriàtrica, va veure acabades les seves remodelacions.

Les obres que havien estat començades el 1987 van modernitzar les instal·lacions. La llarga durada d'aquestes es deu al fet que l'hospital no va tancar les

seves portes, sinó que mentre aquestes s'executaven el centre va continuar prestant atenció als avis ingressats.

Nous equipaments

Aquestes noves obres van dotar la residència d'ascensors, passamans a tots els passadissos, noves rampes per tal de permetre la mobi-

litat dels malalts que es desplaçessin amb cadira de rodes, van suprimir les habitacions comunes que hi havia abans de sis a vuit llits per habitacions individuals i dobles, entre d'altres.

Tot i les remodelacions executades, al centre encara mancaven serveis, com per exemple una sala de rehabilitació en condicions o una sala on els avis poguessin realitzar manualitats i altres entreteniments.

L'Hospital de Llagostera, creat l'any 1787, sempre havia tingut unes instal·lacions molt precàries. No va ser fins als anys seixanta que aquesta situació va començar a canviar gràcies a un benefactor anomenat Josep Milán que va finançar una nova nau d'habitacions.

Les últimes obres, executades el 1987, van significar la remodelació més important del centre en tota la seva existència.

Un grup d'avis a la Residència Josep Baulida de Llagostera

Indústria

La penúltima empena a la zona industrial

El sector industrial havia de reactivar-se i engrandir-se i per això era necessari acabar les últimes fases.

A finals del 1994 van començar les obres corresponents a la primera fase de la urbanització del segon sector del polígon industrial de Llagostera.

Les obres previstes en aquesta primera fase, les quals segons Narcís Casas estarien acabades a principi del 1995, tenien un pressupost aproximat de 26 milions de pessetes i consistien en la construcció de les vorades i en el condicio-

nament de la subbase de la calçada per deixar-la preparada per quan es pavimentés.

Les últimes fases

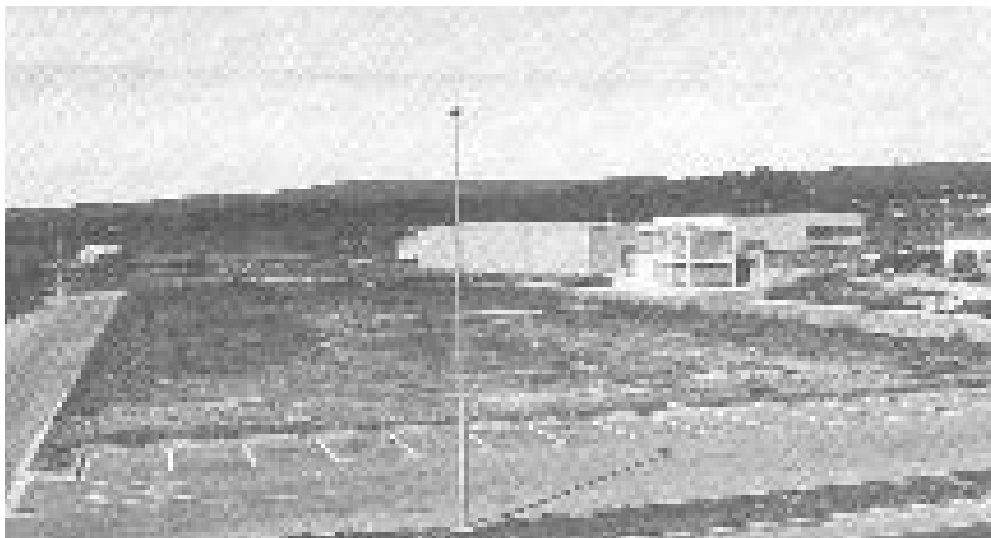
La segona fase que es va executar entre el gener i el març consistia en la instal·lació de les línies elèctriques, en la instal·lació del servei d'enllumenat i de les xarxes de clavegueram i la instal·lació del servei telefò-

nic.

La tercera fase consistia en la pavimentació dels carrers, que es va executar un cop acabada la segona.

La ràpida execució de les obres del segon polígon es devia al fet de que l'Ajuntament desitjava que s'instal·lessin al poble el major nombre d'empreses per tal que l'economia llagosterenca pugés i els ciutadans no s'haguessin de desplaçar per realitzar la seva jornada laboral.

La zona industrial va ser començada durant la legislatura del 1983, quan Josep Puig era l'alcalde, amb la construcció de la primera fase del polígon, la qual va generar molts conflictes entre la població que discutia la seva ubicació.

Una de les parcel·les del polígon industrial de Llagostera

Educació

Llagostera i l'institut

Cada cop es veia més propera la seva creació

L'any 1995, Llagostera formava part de les quinze poblacions on el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya tenia previst executar, en un període de temps de cinc anys, la construcció d'un edifici per destinar-lo a una escola pública, concretament a l'institut de Llagostera.

Tal com informaven diversos diaris durant el 1995, es

preveia que en un futur l'Institut de Llagostera tingués dues línies d'ESO i dues més de Batxillerat.

Fins al moment de l'esperada construcció, els alumnes de secundària llagosterencs s'havien de desplaçar a d'altres poblacions com Cassà de la Selva, Girona o Sant Feliu de Guíxols per tal de realitzar els seus estudis, ja que a Llagostera hi mancava l'institut.

Aquesta imatge semblava que mai podria ser real

Fer classe en un lavabo

A finals del 1991 es va saber que les classes de religió i d'ètica al CEIP Lacustaria es feien en un antic lavabo habilitat com a classe, a causa de la manca d'espai.

Per tal d'habilitar el bany a classe, es van treure les tres tasses del vàter i les

piques i s'hi va posar una taula i lleixes per emmagatzemar el material necessari.

Segons la direcció del centre aquest fet era degut al desdoblament gradual dels cursos, que els havia provocat una notable manca d'espai.

Quatre noves aules de pàrvuls al CEIP

El curs 92-93, el CEIP Lacustaria va estrenar quatre noves aules de nova construcció per tal d'afrontar els problemes de manca d'espai esdevinguts durant el curs anterior.

Aquestes quatre aules es van destinar als alumnes de

pàrvuls, concretament, dues van ser destinades als alumnes de tres anys, una altra als alumnes de quatre anys i la quarta va ser destinada als alumnes de cinc anys.

Les obres van costar 54 milions de pessetes.

Cultura

Els jubilats de Llagostera ja disposen de la seva llar

El nou local, que es va construir al carrer Concepció, tenia un pressupost de més de 28 milions de pessetes i disposava de 350 metres quadrats.

El projecte de la construcció de la nova llar de jubilats de Llagostera es va iniciar durant la legislatura del 1991-1995 i va acabar durant la següent legislatura, encapçalada també per Narcís Casas.

L'Ajuntament de Llagostera es va plantejar la nova construcció d'un edifici destinat als jubilats llagostere encs quan es van adonar que les instal·lacions que disposaven fins al moment

eren petites i a més havien quedat obsoletes a causa de les males condicions en què es trobava aquell petit edifici de propietat municipal, al costat de l'emissora i de la llar d'infants.

El nou local

El nou casal d'avis es va construir en un solar que havia adquirit l'Ajuntament al carrer Concepció. Aquest nou local havia de fer entre

315 i 350 metres quadrats, tots ubicats en una sola planta, però amb la possibilitat de construir-ne una altra en un futur. El casal estaria format per una zona de bar, una zona de lectura i televisió, un magatzem, una sala que faria les funcions de secretaria i una sala de reunions.

El cost de les obres van ser de 28 milions de pessetes i es van començar a principis del 1995 i van acabar-se al cap d'un any.

Sense calefacció

A principis del 1996, l'Ajuntament de Llagostera va haver d'adjudicar la instal·lació del sistema de calefacció de la nova llar d'avis que s'estava acabant de construir, ja que els tècnics que havien redactat el projecte de construcció de l'equipament se n'havien oblidat i el seu pressupost no figurava al cost de l'edifici.

L'edifici destinat al casal de jubilats de Llagostera

El conveni entre l'Ajuntament i el Casino salva el Teatre

El consistori es comprometia a fer les obres de remodelació del Teatre si el Casino li cedia les instal·lacions durant trenta anys.

La façana del Casino Llagosterenc, situat a la Plaça Catalunya

L'Ajuntament de Llagostera va decidir arribar a un contracte d'arrendament amb el Casino Llagosterenc per les instal·lacions del teatre i del cinema que l'entitat disposava i no les utilitzava. L'equip de govern considerava que el poble necessitava un local d'una capacitat de 500 persones, les que cabien al cinema del Casino, per realitzar-hi

diferents activitats culturals. El conveni que va signar l'entitat amb el consistori establí que el Casino cedia l'ús del local a l'Ajuntament, a canvi que aquest es fes càrrec de la necessària reparació i manteniment del teatre-cinema.

Aquest contracte de lloguer tenia una vigència de trenta anys, des de la seva signatura, a principis del 1994.

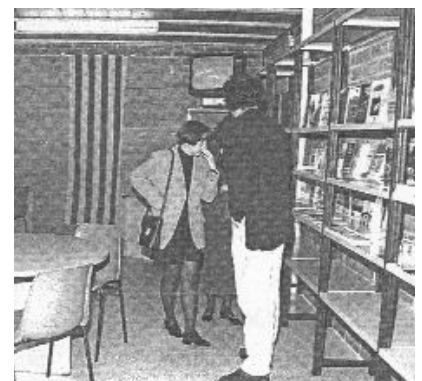
Els joves llagosterencs ja disposen del PIJ

El Punt d'Informació Juvenil (PIJ) de Llagostera es va instal·lar a les dependències del pavelló poliesportiu.

El 24 de gener del 1994, el secretari general de Joventut de la Generalitat de Catalunya va inaugurar el Punt d'Informació Juvenil de Llagostera, situat al pavelló poliesportiu del poble.

Aquest punt d'informació havia estat promogut per l'Ajuntament de Llagostera

per tal d'habilitar un lloc on la població juvenil pogués documentar-se i demanar informació sobre diferents temes que els preocupessin, com per exemple qüestions referents als estudis, dubtes sobre beques, informació sobre activitats esportives i actes culturals o informació sobre l'habitatge.

Les instal·lacions del PIJ

El centenari del Carrilet

L'antic tren de Girona a St. Feliu de Guíxols celebrava cent anys i aquest fet era motiu de celebració

Els alcaldes i regidors de Sant Feliu de Guíxols, Castell-Platja d'Aro, Santa Cristina d'Aro, Llagostera i Cassà de la Selva van constituir el Consorci per al Centenari del Tren de Sant Feliu a Girona, el qual gestionà i preparà els diferents

actes commemoratius dels cent anys d'aquest tren que va desaparèixer el 1969. Entre els actes que es van realitzar durant el novembre i desembre del 1992 i el gener del 1993, hi havia diferents exposicions i homenatges a diverses per-

sones que havien treballat en la línia del tren. L'exposició itinerant del Consorci es va anar traslladant a diverses poblacions per les quals passava antigament el Carrilet, com Girona, Llagostera o Sant Feliu de Guíxols.

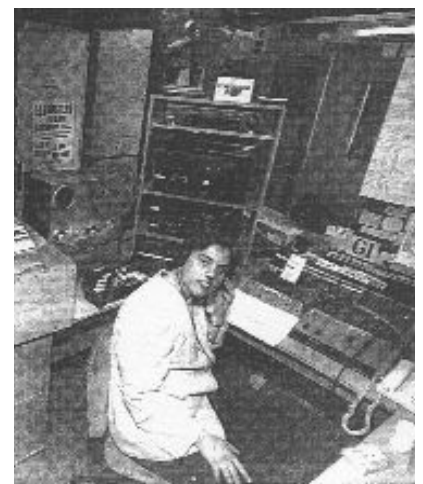
Comunicació

Deu anys de Llagostera Ràdio, l'emissora municipal

L'emissora de Llagostera celebrava el seu desè aniversari amb tot un seguit d'actes.

El 1994 Llagostera Ràdio celebrava el seu desè aniversari. Durant aquest any es van realitzar diferents actes per tal de commemorar l'aniversari, com per exemple "La Festa Verda" on els assistents van ser obsequiats amb globus i còctels, un joc de rol en viu pel poble o un concert a l'envelat durant la festa major amb els grups "Ja T'ho Diré", "Zit Zània", "Toca

el Dos" i "Band d'Arres". Llagostera Ràdio va iniciar les seves primeres emissions l'abril del 1984, i després de 10 anys comptava amb més de 32 col·laboradors. L'emissora comptava amb programació pròpia i connexions amb diferents emissores d'àmbit general català. La ràdio es finançava a través de la subvenció de l'Ajuntament i de la publicitat.

Un jove fent programa

La polèmica

Continua la polèmica de l'Aeròdrom

Després de gairebé tretze anys, l'Aeroclub Girona va reencendre la polèmica de l'Aeròdrom de Panedes. Tanmateix, aquesta vegada, l'Ajuntament de Llagostera va posar-los resistència.

A finals del 1991, els promotors de l'Aeròdrom de Panedes van tornar a manifestar el seu interès per construir en els seus terrenys una pista per avionetes i una urbanització.

Llagostera aprova el pla parcial del projecte

Malgrat que Aviació Civil manifestés que l'Aeroclub Girona mai havia demanat permís per fer l'aeròdrom, l'Ajuntament de Llagostera va aprovar inicialment el pla parcial del projecte, el qual es va posar a exposició pública durant l'estiu del 1993 amb la finalitat que els particulars i les entitats poguessin presentar al·legacions. Aquestes serien analitzades pels serveis tècnics municipals abans que el projecte sigues sotmès a l'aprovació del consistori i amb la consegüent transmissió del projecte a la

Comissió d'Urbanisme de Girona.

Aturades en les tramitacions

L'Ajuntament de Llagostera va anunciar que aturaria les

tramitacions i no presentaria el projecte a la Comissió d'Urbanisme de Girona fins que l'Aeroclub Girona presentés informes favorables del projecte per part d'Aviació Civil i del Departament de Medi

Un dels terrenys on s'havia de construir l'Aeròdrom.

Ambient de la Generalitat de Catalunya. L'entitat no va presentar mai aquests informes, i per tant, l'Aeròdrom de Panedes no va arribar a ser una realitat.

Finalment, durant la primavera del 1998, l'Aeroclub

Girona va manifestar la retirada del projecte. El consistori del 1999-2003 va modificar les Normes Subsidiàries i va excloure la construcció de la pista per avionetes dels terrenys del Pla de Panedes.

D'aquesta manera, quedava enterrat un dels grans conflictes que havia durat gairebé vint anys, la construcció d'una pista per avionetes considerada innecessària.

Contra l'aeròdrom

L'Associació de Naturalistes de Girona considerava que la preservació ecològica i paisatgística de la zona era el més important, i per això demanava que l'Administració Pública

pagués una indemnització a l'Aeroclub Girona per impedir que malmetessin el paisatge construint el camp d'aviació.

Una altra entitat que estava en contra de la construcció

de l'Aeròdrom de Panedes era l'Associació d'Amics de les Gavarres, que a finals del 1993 va organitzar un concert en contra del projecte, al qual van assistir més de 800 persones.

Un altre macroprojecte a Llagostera

Termaclínic, S.A volia construir un centre de luxe a uns terrenys propers al terme municipal de Caldes de Malavella.

L'últim dels anomenats "projectes de paper mullat" va ser el projecte de construcció d'un centre de salut d'alt nivell amb capacitat per cinquanta pacients per part de l'empresa barcelonina, Termaclínic, S.A.

Malgrat que l'avantprojecte va ser aprovat pel consistori llagosterenc, l'empresa no va procedir a la construcció del centre.

El projecte

Termaclínic preveia cons-

truir un centre de 3.500 metres quadrats, amb 50 habitacions i diferents zones de tractament, relax, sales de reunions, d'oci i instal·lacions esportives, amb piscina interior i exterior. Constaria d'una plantilla formada per 57 professionals que desenvoluparien programes específics de prevenció i curació, aplicant teràpies de medicina al·lopàtica, homeopàtica, i tractaments anomenats post-operatoris i preparacions per abans de les inter-

vencions.

La situació

El centre, amb una inversió de més de 600 milions de pessetes, estava previst construir-lo al paratge conegut com el bosc de Can Gasconell, situat molt a prop del terme municipal de Caldes de Malavella.

Termaclínic havia afirmat que les obres començarien el febrer del 1994 i que el complex s'inauguraria el gener del 1995.

Petit recull d'entrevistes a Narcís Casas

“El mal funcionament d'un Ajuntament es deu a la manca de diàleg”

Narcís Casas Masgrau tindria avui 70 anys. Aquest empresari llagosterenc ha estat, fins al moment, l'alcalde més emblemàtic de Llagostera i el que ha estat més temps desenvolupant aquesta funció: en total van ser disset anys al càrrec municipal (set durant la dictadura franquista i deu durant la democràcia) en el transcurs dels quals se li van realitzar moltes entrevistes, les quals ara jo aprofito per fer aquest petit recull.

Què representa per vostè ser alcalde?

Responsabilitat, exigida pel fet de presidir una corporació encarregada de les administracions dels interessos tan complexos com importants d'un poble.

Ser alcalde, era més difícil durant el franquisme o durant la democràcia?

Jo diria que pel que fa a Llagostera no hi hagut cap diferència. Durant la dictadura, nosaltres teníem un comportament a l'Ajuntament semblant al que teníem durant la democràcia: molta atenció als problemes dels ciutadans. El gran contrast entre la dictadura i la democràcia resideix en les administracions superiors. A mi potser m'ha resultat una mica més fàcil durant la democràcia, ja que els equips que he tingut a les tres legislatures eren formats per gent molt responsable i conseqüent.

“M'agradaria que els efectes de la meva gestió fossin tan bons com una pastilla que calma la gola, i que la gent digués que he viscut els problemes de tothom passant per l'alcaldia, com un àrbitre de futbol, desapercebut.”

Què creu que és el més important que ha fet pel poble?

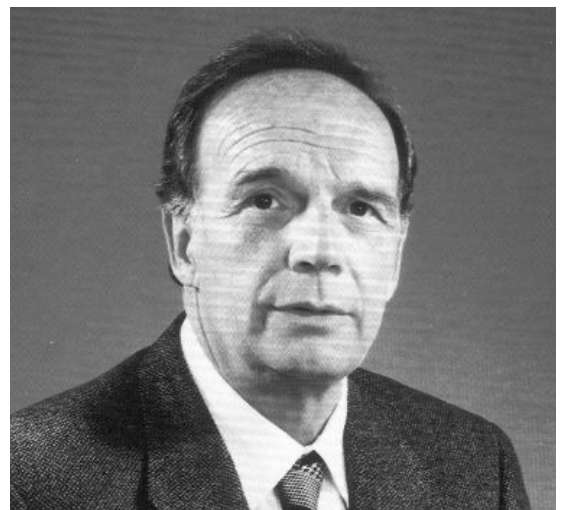
Nosaltres hem donat agilitat administrativa a l'Ajuntament, hem fet una residència geriàtrica, tenim unes escoles molt dignes, tenim un pavelló poliesportiu fantàstic, tenim llar de jubilats, tenim una plaça que val la pena veure...

Què és el millor i el pitjor de ser alcalde?

Doncs la reacció

que té la gent al carrer. Hi ha gent de tot tipus, gent amb aquell esperit tan destructiu que tot ho veuen malament, però també hi ha aquelles persones que volen col·laborar a la tasca municipal aportant idees i suggeriments.

“L'Ajuntament és una gran família de famílies, i amb l'ajuda de tots, acabarem aconseguint la Llagostera que volem”

Narcís Casas Masgrau

1995-1999

El cinquè consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral 80
- El consistori 82
- L'acció de l'Ajuntament 86
- Entrevista a Pilar Sancho 97

Campanya electoral 1995

Les eleccions del 1995 se les disputaven quatre partits: Convergència i Unió, el Partit Socialista Català, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa Els Verds.

Les eleccions del 1995 eren disputades per quatre partits, dels quals tres oferien alguna novetat als electors llagostereus.

Per una banda, el PSC proposava com alcaldable una dona, Montserrat Pla. Per altra banda, ERC oferien un nou i jove candidat a l'alcaldia, Jordi Noguera. I, finalment, la novetat més destacada era que per primer cop Iniciativa Els Verds presentava una candidatura a Llagostera, encapçalada per un jove anomenat Lluís Postigo.

L'únic partit que no oferien cap novetat destacable era Convergència i Unió, que tornava a presentar a Narcís Casas com a cap de llista.

CiU segueix conservador

Narcís Casas deia en el seu programa que Llagostera el que necessitava era la imaginació, el treball i la il·lusió de cadascun dels llagostereus per tal d'assolir un nivell de benestar i d'enriquiment personal i moral capaç d'oferir generosament oportunitats als més

joves i satisfaccions als més grans, i demanava el seu vot als que estiguessin d'acord amb el seu missatge i el seu programa.

Les seves propostes

A canvi del vot, Narcís Casas oferien la construcció provisional del nou IES (que quasi ja estava realitzat de l'anterior legislatura), ampliar la Llar d'Infants "El Niu", promocionar la zona industrial, portar a terme la senyalització semafòrica a la carretera de Girona, posar en condicions els terrenys per tal d'ubicar-hi parcs infantils, millorar els camins de pagès, la recuperació de l'edifici del Butlletí Local, construir dues pistes de tennis i fer un estudi per cobrir la piscina.

Elecciones Locales 1995 Elecciones Locals 1995

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Do y mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Convergència i Unió (C. i U.)

NARCÍS CASAS I MASGRAU - CDC
Ma. DEL PILAR SANCHO I ESPIGULÉ - CDC
FELIX PALLAROLS I NEGRE - CDC
JORDI BAYÉ I SUREDA - UDC
JOSÉ FERMÍN SANTAMARÍA I MOLERO - CDC
JOSEFA GISPERT I MASSA - INDEP.
YOLANDA NOHÉ I ARBUSER - INDEP.
NARCÍS LLINÁS I GAVILÁN - UDC
JOAN PARETA I PAUSELLAS - INDEP.
PILAR MESTRES I COLL - INDEP.
LLUÍS JOAN AYACH I COSTA - INDEP.
JOAN CUIXART I RUIZ - INDEP.
JOSÉ MANUEL RAMÍREZ I MALAGÓN - INDEP.

SUPLENTES / SUPLENTS:
ÁLEX SÁNCHEZ I GOTARRA - INDEP.
JORDI VIÑAS I COLL - INDEP.
JOSEP SOLES I PUJOL - CDC

Elecciones Locales 1995 Elecciones Locals 1995

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Do y mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Partit dels Socialistes de Catalunya PSC (PSC - PSOE)

MONTSERRAT PLA I FONT
JOAN FABRELLAS I LLOVERAS
NATIVITAT PUBILL I SOLANS
PILAR TUR I FERNÁNDEZ - INDEP.
DOLORS DEU I TORRES
REMEI DAUSÀ I MASSA - INDEP.
ANTONI LÓPEZ I RUIZ - INDEP.
ISABEL FERRERO I GIL - INDEP.
MÓNICA VILÀ I MALAGÓN - INDEP.
JOSÉ MORENO I CASTILLO
REMEDIOS PULIDO I GONZÁLEZ - INDEP.
FRANCISCO GONZÁLEZ I GALERA - INDEP.
FRANCISCA PAREJA I CASTILLO

SUPLENTES / SUPLENTS:
JOSEP ALBÀ I MATAMALA
LLUÍS NUELLE I CREUS
JAUME PINSACH I ARXÉ

Elecciones Locales 1995 Elecciones Locals 1995

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Do y mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Esquerra Republicana de Catalunya (ERC)

JORDI NOGUERA I SABARÍ
SALVADOR CLOTAS I MAURICI
ALBERT BUCH I PUJOL
ALFONS ELORDI I MARTÍN
FRANCESC X. BUCH I PUJOL
JOSEP M. PUIG I VALLS
JOAQUIM COSTABELLA I PERACAU
ANNA ROSA ROCA I NICOLAU
LLUÍS SOLER I MASCORT
EVA MARTÍNEZ I VILA
JESÚS GUICH I COLL
JESÚS CALDERÓN I SERRANO
JOAN VIDAL I CLARAMUNT

SUPLENTES / SUPLENTS:
JOAN ENRIC VIDAL I LOP
JOSEP RODRÍGUEZ I LLORCA
JOSEP VIÑOLAS I PLA

Elecciones Locales 1995 Elecciones Locals 1995

CONCEJALES / REGIDORS
Municipio de: LLAGOSTERA
Municipi de: LLAGOSTERA

Do y mi voto a la candidatura presentada por:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Coalició Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV)

JOSÉ LUIS POSTIGO GARCÍA
ANTONI NAVARRO ROBLEDÓ - INDEP.
ESTEVE BARCELÓ BOSCH - INDEP.
ENRIC RAMIONET LLOVERAS - INDEP.
POMPEU PASCUAL GIFFRE - INDEP.
MONTSERRAT VILA GUTARRA
ALBERTO TEIXIDÓ SORIANO - INDEP.
MARIA RUSINOL BOATELLA - INDEP.
LUIS PARÉS NUELLE - INDEP.
ALBERT VERDAGUER PIELLA - INDEP.
JORGÉ PINSACH ESTANOL - INDEP.
M. EUGÈNIA MASCORT VIDAL - INDEP.
M. ASUNCIÓN SERRA BOU

SUPLENTES / SUPLENTS:
M. DOLORS RUIZ PUJOL - INDEP.
AMADEU ROVIRA FERRER - INDEP.
ELENA REDÓ BANZO - INDEP.

A la dreta, la candidatura de Convergència i Unió. Al costat la del Partit Socialista. A continuació la d'Esquerra Republicana i finalment la d'Iniciativa-Els Verds

La primera dona del PSC

Per primer cop, el partit socialista presentava com a cap de llista una dona. Aquesta era Montserrat Pla, que encapçalava una candidatura establint amb els seus electors un compromís ferm que donés resposta a totes aquelles qüestions que més els preocupessin.

El programa

Entre les seves propostes s'hi trobaven garantir un ensenyament de qualitat, habilitant un menjador pels alumnes de l'escola bressol i procurant que l'IES entrés en funcionament el curs 96-97. També pretenien rendibilitzar el Teatre Municipal "Casino Llagosterenc", ajudar a la gent gran oferint un servei d'assistència a domicili, habilitar un espai lúdic per les diferents festes que es feien el poble, millorar la xarxa de distribució d'aigua i regularitzar la situació de les urbanitzacions.

ERC vol renovar Llagostera

Esquerra Republicana, amb Jordi Noguera al capdavant, creia que Llagostera necessitava renovar-se, rejuenir-se, li calien idees noves i ganes de fer coses ben fetes.

Per tant, havien elaborat un programa que mirava endavant i creia en el progrés del municipi.

El programa

ERC intentaria afavorir els comerciants i empresaris de Llagostera, fer accessibles els serveis socials als més necessitats, eliminar les barreres arquitectòniques, organitzar xerrades sobre educació ambiental, impulsar i facilitar el reciclatge, legalitzar les urbanitzacions, donar suport a les diferents entitats del poble i ampliar els serveis de sanitat, si resultava ser l'elegit per governar Llagostera en els propers quatre anys.

IC-V: Una nova força

La candidatura de IC-V,

encapçalada per Lluís Postigo es presentava al poble amb la pretensió de defensar els interessos majoritaris i fomentant la participació ciutadana.

Oferien un alcalde que estaria amatent a tots els problemes de la població i garantien la transparència en la gestió.

Algunes de les propostes del seu programa eren fomentar la recollida selectiva, crear un centre cívic, fomentar la participació dels joves, fomentar la zona industrial, promocionar el municipi, millorar el funcionament del dispensari i recuperar la publicació del butlletí.

A dalt a l'esquerra el programa electoral de CiU, al costat dret del PSC.

Sota, a l'esquerra el d'ERC i finalment, a l'esquerra el de IC-V

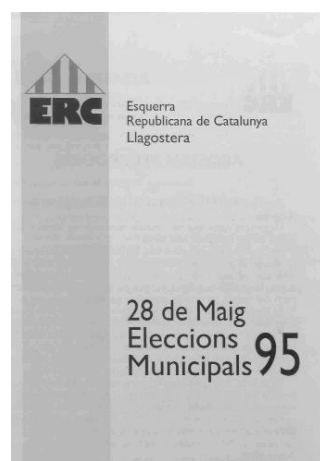

Eleccions Municipals / 95

LLAGOSTERA

Iniciativa - Els Verds
Coalició electoral Iniciativa per Catalunya - Els Verds

El consistori (1995-1999)

Per tercera vegada consecutiva, Narcís Casas Masgrau es convertia en alcalde de Llagostera. Després d'unes eleccions guanyades amb majoria absoluta, l'equip convergent afrontava el seu cinquè mandat consecutiu.

Quatre partits havien presentat candidatura a Llagostera, i es disputaven les eleccions municipals aquell 28 de maig del 1995 per tal d'entrar a l'ajuntament i governar durant els propers quatre anys.

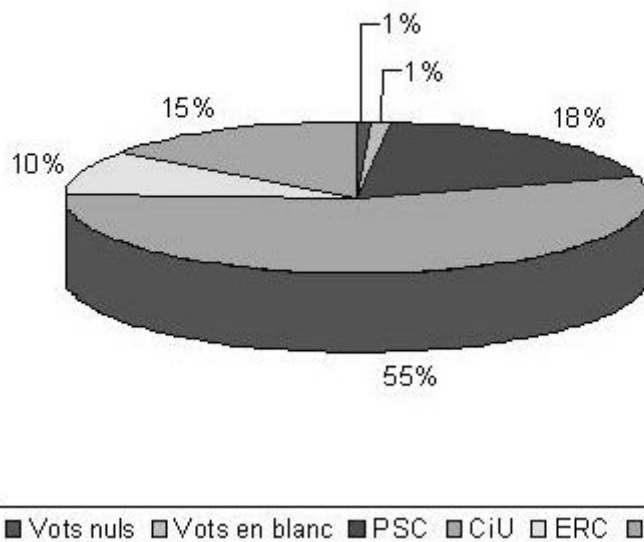
Els electors

Aquest cop, estaven cridats a votar 4.281 llagosterencs, dels quals van assistir a les urnes 2.877. Això significa que un 67,2 % dels electors van exercir el seu dret a vot a les eleccions municipals del 1995.

Torna la majoria absoluta

Convergència i Unió va obtenir majoria absoluta de nou, malgrat que en les eleccions anteriors no s'havia produït aquesta situació. Amb un 55 % dels vots (1.590) el partit va proclamar-se de nou guanyador. Per altra banda, els socialistes van obtenir un 18 % dels vots (526), Esquerra Republicana un 10 % (275) i Iniciativa-Els Verds, que per primer cop presentava candidatura a Llagostera, va

Resultats electorals 1995

obtenir un 15 % dels vots (428).

Els regidors i l'alcalde

Els regidors que formaren part d'aquest nou Ajuntament van ser: Narcís Casas Masgrau, Pilar Sancho Espigulé, Fèlix Pallarols Negre, Jordi Bayé Sureda, Josep-Fermí Santamaría Molero, Josefa Gispert Massa, Yolanda Nohé Arbuser, Narcís Llinàs Gavilán, Montserrat Pla Font, Joan Fabrellas Lloveras, Lluís Postigo García, Antoni Navarro Robledo i Jordi

Noguera Sabarí.

Els vuit primers formaven part de la candidatura de CiU, els dos següents del partit socialista, seguidament els dos regidors eren d'iniciativa i per últim hi havia altre cop un sol regidor d'esquerra.

El candidat a alcalde més votat, com era d'esperar, va ser Narcís Casas.

Casas va donar regidories a tots els seus companys de partit, de manera que els altres cinc regidors (Pla, Fabrellas, Postigo, Navarro i Noguera) van formar part de l'oposició.

Els tinents i les funcions

Casas va designar tinents d'alcalde a Pilar Sancho Espigulé, Fèlix Pallarols Negre, Jordi Bayé Sureda i Josep-Fermí Santamaría Molero.

Pel que fa les distribucions dels càrrecs municipals, Narcís Casas es va quedar amb les tasques del cementiri i la regidoria d'ensenyament.

Pilar Sancho s'encarregava de cultura (escola d'adults, escola de belles arts, escola d'artesanía, joventut, biblioteca, arxiu, museus i festes).

Fèlix Pallarols tenia la regidoria d'urbanisme i obres públiques (planejament urbanístic i disciplina urbanística). També tenia sota el seu càrrec tot el que es referís a la tercera edat, l'abastament d'aigua i l'enllumenat públic.

Jordi Bayé s'ocupava del personal, d'hisenda i patrimoni, de la regidoria d'esports i de fomentar la indústria i l'ocupació.

Fermí Santamaría tenia s'encarregava de governació, de la policia municipal i de l'Hospital-Residència Josep Baulida

Josefa Gispert tenia sota el seu càrrec medi ambient, l'ADF, pagesia i mercat i venda ambulat.

Yolanda Nohé s'ocupava de la llar d'infants "El Niu", de sanitat i de l'Assistència social.

Finalment, Narcís Llinàs es

quedava amb les tasques de parcs i jardins, sanejament, brigada municipal i escombraries i neteja viària.

Les comissions i els patronats

La comissió de govern va quedar constituïda per Narcís Casas Masgrau, Pilar Sancho Espigulé, Fèlix Pallarols Negre, Jordi Bayé Sureda i Fermí Santamaría Molero.

La comissió especial de comptes estava formada per Jordi Bayé Sureda, Montserrat Pla Font, Lluís Postigo García i Jordi Noguera Sabarí.

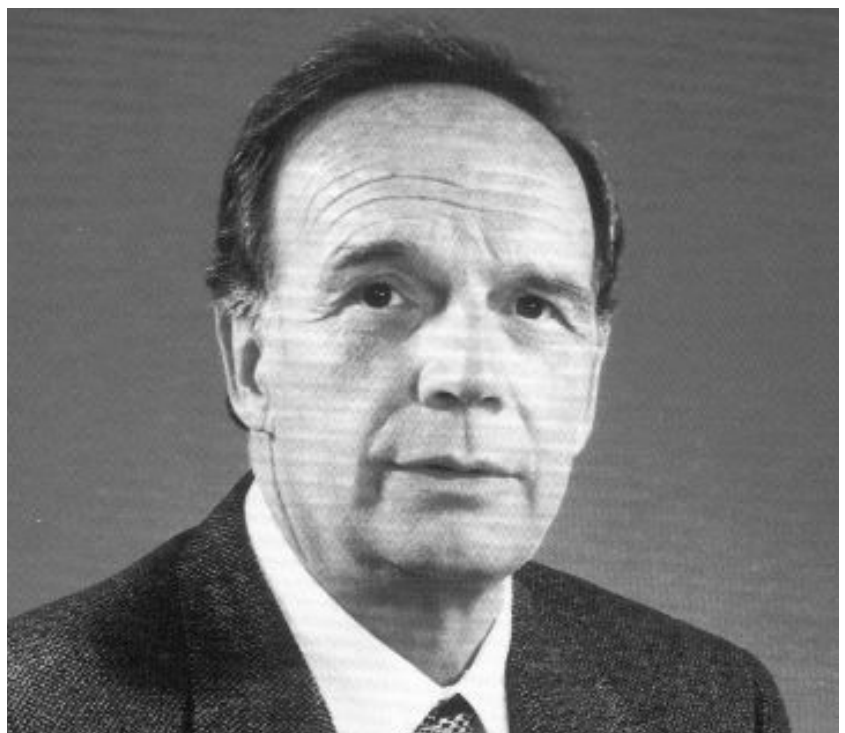
El patronat municipal d'Esports va quedar integrat per Narcís Llinàs Gavilàn, Joan Fabrellas Lloveras, Jordi Noguera Sabarí i Lluís

Postigo García.

Narcís Casas Masgrau, Montserrat Pla Font, Antoni Navarro Robledo i Jordi Noguera Sabarí formaven part del consell escolar municipal.

La Mancomunitat Intermunicipal de la Conca del Ridaura era formada per Jordi Noguera Sabarí i Narcís Casas Masgrau.

Finalment, el patronat municipal de la residència Josep Baulida estava constituït per Antoni Navarro Robledo i Yolanda Nohé Arbuser. Les persones escollides que no eren regidors però que formaven part del patronat de la residència Josep Baulida varen ser Montserrat Masdevall Roca, Josep Agustí i Canals i Assumpció Arbuser Ossa.

Narcís Casas es va convertir per tercera vegada consecutiva en alcalde de Llagostera.

La baixa més sentida de tot el període democràtic

Narcís Casas Masgrau, alcalde de Llagostera durant 16 anys (del 1972-1979 i del 1987 al 1996) moria el 23 de novembre del 1996 a Barcelona, a l'edat de 61 anys, després d'una llarga malaltia.

“Casas va ser per la transició llagosterenca un símil d'Adolfo Suárez a l'espanyola”

Nascut a Llagostera el 20 de setembre de 1935, Narcís Casas havia dedicat part de la seva vida a “fer poble”.

Havia estat alcalde de Llagostera des del 1972 al 1979, amb Franco al poder. Casas havia destacat per ser un alcalde franquista amb predisposició al diàleg: havia permès als responsa-

bles del Butlletí mantenir llargues entrevistes amb ell, les quals es publicaven a l'edició especial de la revista que sortia per la Festa Major del poble.

Com publicava Joan Ventura al diari “El Punt” el dia de la mort de l'alcalde “Casas va ser per la transició llagosterenca un símil d'Adolfo Suárez a l'espanyola”.

El 1979, Narcís Casas es va retirar del panorama polític local i es va dedicar als seus negocis d'automoció, fins que el 1987, va decidir presentar-se com a candidat de CiU a l'alcaldia.

Des d'aquell moment, Casas va ser l'alcalde de Llagostera, fins que el càncer que tenia va guanyar-li la partida.

Més que un alcalde

Narcís Casas -una persona dialogant, demòcrata, amb un gran cor i molt bons sentiments- com va dir Lluís Nuell- s'havia fet militant de CDC per presentar-se a les eleccions del 1991.

A més del seu càrrec d'alcalde, també representava els municipis de fins a 10.000 habitants en la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, era conseller del Consell Comarcal del Gironès, era membre del Patronat de Turisme Costa Brava-Girona, presidia la mancomunitat intermunicipal de la Conca del Ridaura, del patronat municipal Josep Baulida i del patronat municipal d'Esports, era el vicepresident de la intercomarcal de la CDC i el president de l'Associació Corve, de tallers mecànics de Girona.

Tres dies de dol

Pilar Sancho, primera tinent d'alcalde del municipi en aquells moments, va decretar tres dies de dol.

L'enterrament es va celebrar a l'església parroquial de St. Fèlix de Llagostera, el dia 25 de novembre del 1996, amb més de 1.500 persones, que van voler retre-li l'últim homenatge. Entre aquestes persones hi havia els regidors llagosterencs i diferents autoritats, entre les quals

Aquesta era la imatge que ofería la Plaça del Castell el dia 26 de novembre, data de l'enterrament de Narcís Casas. El poble va voler retre l'últim homenatge al que ha estat, sens dubte l'alcalde més respectat de tot el període democràtic.

destacaven consellers com Xavier Pomés i Pere Macias, el president de la Diputació, Frederic Suñer; el delegat del Govern, Xavier Soy; el senador Joaquim Vidal, els diputats Josep Micaló i Carme Vidal i els alcaldes d'altres viles gironines, com Cassà de la Selva, Caldes de Malavella, Platja d'aro o St. Feliu de Guíxols.

Sancho el relleva

Pilar Sancho, número dos de la candidatura de Convergència i Unió en les eleccions del 1995 i regidora de cultura fins aleshores, prenia la possessió del càrrec d'alcaldeessa el dia 4 de desembre del 1996.

En el ple extraordinari que es celebrà, Sancho va obtenir els vots favorables del grup de CiU, mentre que els tres grups de l'oposició (PSC, IC-V i ERC) es van abstenir.

El record de Narcís Casas

En aquest mateix ple, els assistents van guardar un minut de silenci en record de Narcís Casas.

Sancho, va anunciar que pensava dur a terme una política de continuïtat respecte a la que havia realitzat Casas. Pilar Sancho prenia el càrrec amb molta il·lusió, dedicació i ganes de tirar el poble endavant, i reconeixent que seria molt difícil omplir el buit que

havia deixat Narcís Casas. Els caps de llista de les altres coalicions van manifestar el seu condol per la mort de Narcís Casas i van animar Pilar Sancho en la seva nova tasca d'alcaldeessa.

Els tinents i els regidors

Els nous tinents d'alcalde designats per Pilar Sancho van ser Fermí Santamaría Molero, Jordi Bayé Sureda, Fèlix Pallarols Negre i Fina Gispert Massa.

Algunes de les atribucions dels regidors també van canviar en aquesta nova etapa.

Fermí Santamaría s'ocupava de governació, policia, de l'hospital-residència i de la regidoria d'esports.

Jordi Bayé s'encarregava de personal, hisenda i patrimoni i foment de la indústria i la cooperació.

Fèlix Pallarols tenia sota el seu càrrec la regidoria d'urbanisme i obres, a més del planejament urbanístic, la disciplina urbanística, la tercera edat, l'abastament d'aigua i l'enllumenat públic.

Pagesia, mercat i venda ambulat, ADF i medi ambient depenien de Fina Gispert.

Yolanda Nohé continuava amb les tasques referents a la Llar d'Infants, la Sanitat i els Serveis Socials.

Narcís Llinàs s'ocupava de parcs i jardins, sanejament, brigada, escombraries i neteja viària i cementiri.

El nou regidor que entrava a formar part de l'equip de govern era Joan Pareta i Pausellas que va treure les tasques de Pilar Sancho de festes i ensenyament.

Així, Pilar Sancho continuava encarregant-se de cultura, joventut, biblioteca, arxiu i museus.

Una dimissió inesperada

El 17 de juny del 1997, Fèlix Pallarols Negre va dimitir per motius personals del seu càrrec de regidor. Per tal de substituir-lo havia d'entrar a l'equip de govern la següent candidata a la llista de CiU a les eleccions del 1995, Pilar Mestres Coll, però aquesta va renunciar al càrrec. Finalment, el substitut de Pallarols va ser Lluís Ayach Costa, número onze de la candidatura de CiU.

Pilar Sancho es va convertir en alcaldessa després de la mort de Casas.

Les accions de l'Ajuntament

Casas afrontava la tercera legislatura consecutiva al poder amb ganes de continuar el seu projecte per aconseguir la Llagostera que volia. Malgrat la seva sobtada desaparició, Sancho va voler seguir amb el projecte de Casas fins acabar la legislatura.

El 28 de maig del 1995, Convergència i Unió guanyava per cinquena vegada consecutiva les eleccions municipals llagosterenques. Casas començava la que era la seva tercera legislatura democràtica amb un seguit de cares noves en les que havia confiat per continuar tirant endavant el seu projecte.

A finals del 1996 arran d'una greu malaltia que tenia, Casas va morir i Pilar

Sancho, primera tinent d'alcalde fins aleshores va passar a governar el municipi.

Noves instal·lacions i dependències municipals

La legislatura del 1995-1999 es va caracteritzar per la nombrosa construcció d'instal·lacions i equipaments municipals. Per una banda, es va obrir al polígon industrial una deixalleria municipal, on tots els ciutadans lla-

puls que es necessitava per millorar la vida social del poble.

També, al carrer St. Pere, l'Ajuntament va construir un edifici destinat a instal·lar-hi diferents equipaments municipals, com els estudis de Llagostera Ràdio o el Jutjat de Pau.

Finalment, aquest consistori també va ser el que va començar el projecte de l'Institut, amb la instal·lació d'aules prefabricades en uns terrenys situats a la urbanització Can Gotarra.

Impuls cultural

Durant el transcurs d'aquesta legislatura la cultura llagosterenca va rebre un fort impuls.

Van sorgir tres noves entitats (el grup de puntaires, El Butlletí de Llagostera i la Colla Geganterera de Llagostera), van crear-se dos productes gastronòmics per difondre el nom de Llagostera arreu (la Pinyonera i les Delícies), es va dissenyar el logotip i l'eslògan del poble (Llagostera té un toc) i es va crear la Beca de Recerca Esteve Fa, entre d'altres.

Els regidors del 1995-1999 amb Casas al centre.

gosterencs podien dur les seves deixalles per tal que aquestes fossin reciclades. D'altra banda, en uns terrenys propers al pavelló poliesportiu, situat a la zona esportiva, es va construir el local polivalent, l'edifici amb el qual es pretenia donar l'im-

Urbanisme

Llagostera incrementa els semàfors

Durant el 1995, l'Ajuntament va decidir sumar als semàfors ja existents (intel·ligents) dos nous grups manuals a la carretera C-250

Entre el setembre i l'octubre del 95, l'Ajuntament de Llagostera i la direcció general de Carreteres van col·locar dos nous grups de semàfors a la carretera C-250, que s'afegien als ja existents.

Aquests nous semàfors havien de servir perquè els ciutadans que vivien a l'altra banda de la carretera la

poguessin creuar tranquil·lament.

Els veïns i els comerciants del sector de la carretera havien demanat la instal·lació dels semàfors manuals durant l'anterior legislatura, peticions que havien estat recolzades per l'equip de l'oposició de l'Ajuntament en aquells moments (Independents per Llagostera).

Un dels semàfors de Llagostera

Urbanització de la carretera de Tossa

A partir del 1996, l'Ajuntament de Llagostera i la Generalitat de Catalunya van portar a terme les obres d'urbanització de la carretera de Tossa en el seu pas pel nucli urbà (des de la plaça del Carril fins al Casal Parroquial).

El projecte va consistir en l'adequació de les voreres, incrementar la il·luminació de la zona, adequar una

part de l'enjardinat, reasfaltar el carrer i canalitzar les aigües pluvials i d'altres desguassos.

Unes obres esperades per la població

Alguns veïns de la zona ja havien demanat que es reformés el tram, ja que consideraven que la manca de voreres i d'il·luminació era perillosa.

El pla del barri vell de Llagostera

Durant l'últim any de govern de Pilar Sancho, es va pensar crear un pla urbanístic especial del barri vell de Llagostera.

Aquest pla no va afectar el traçat de cap carrer ni volia executar grans modificacions urbanístiques, sinó que solament es volia recuperar i protegir senyals d'identitat del poble.

El planejament estableix una sèrie

d'ordenances que regulaven la protecció i la conservació de tot el que tenia valor patrimonial i històric, basant-se en el control i la vigilància. En definitiva, el pla tenia com un objectiu vetllar per la preservació del que encara es podia conservar, i descartava, així, els enderrocaments com a solució. L'encarregat de redactar el projecte va ser l'arquitecte Juli Schmid.

Medi Ambient

Llagostera comença a reciclar: el poble ja té deixalleria

La deixalleria municipal permetia reciclar a tot el poble, ja que els horaris que es van fixar eren del tot flexibles i incloïen els caps de setmana.

Per tal de potenciar al màxim la recollida selectiva i la disminució de tones en l'abocador de Solius, l'Ajuntament de Llagostera va decidir, a principis del 1997, construir una deixalleria municipal pròpia dins la població.

El pressupost

16 milions de les antigues pessetes és el que va costar la deixalleria municipal. Per tal de poder-la construir es van mantenir converses amb la Generalitat de Catalunya per tal que financés el 50 % de la construcció, mentre que de l'altre 50 % se'n va fer càrrec l'Ajuntament. Les obres van durar un període de 2 anys.

La zona

L'Ajuntament va creure idoni

situar la deixalleria municipal al polígon industrial, ja que així no estaria dins el nucli urbà de la població però tampoc seria un lloc de difícil accés pels ciutadans.

Els horaris

Amb la construcció de la nova deixalleria, l'Ajuntament de Llagostera pretenia que els llagosterencs es conscienciessin de la impor-

tància del reciclatge i s'esperava que utilitzessin massivament les noves instal·lacions. És per això que es va procurar que l'horari de la deixalleria fos dels més flexibles i facilités als ciutadans l'oportunitat de deixar-hi les deixalles. Així doncs, des d'aquell moment, la deixalleria s'obre cada dia excepte els dilluns i els diumenges a la tarda.

La deixalleria municipal, situada al polígon industrial de la vila

L'abocador de Solius: Limitació o il·limitació, aquesta era la qüestió.

Els Ajuntaments de Santa Cristina i Sant Feliu de Guíxols trobaven que s'havia de limitar l'ús de l'abocador de Solius als municipis fundadors, mentre que Llagostera, Castell-Platja d'Aro i Calonge no veien inconvenient que d'altres poblacions l'utilitzessin.

La polèmica de la limitació de l'ús de l'abocador de Solius als cinc pobles fundadors va començar a finals del 1995, quan els regidors d'ERC dels municipis fundadors (Llagostera, Sant Feliu de Guíxols, Santa Cristina d'Aro, Calonge i Castell-Platja d'Aro) van sol·licitar-ho a l'equip de govern respectivament.

A Llagostera Jordi Noguera (regidor d'ERC) va presentar una moció que demanava l'esmentada limitació. Els altres equips de l'oposició del govern llagosterenc (PSC i IC-EV) van donar suport a ERC, però la moció no va quedar aprovada ja que el govern de CiU (amb majoria absoluta) va votar-hi en contra.

Els motius

Els motius que al·legaven els regidors d'ERC eren que si es limités l'ús de l'abocador als cinc municipis fundadors, baixaria la capacitat de l'abocador i se'n podria

allargar l'existència. També donaven la solució del reciclatge com a solució per tal de solucionar els problemes mediambientals que se'ls presentava.

Narcís Casas, alcalde de Llagostera i president del consorci de Solius, manifestava que la solució per tots aquests problemes no era la limitació de l'ús de l'abocador als municipis fundadors, ja que la proposta era inviable des del punt de vista econòmic: amb la limitació esmentada, el preu de la tona de deixalla augmentaria, i els veïns de segur que hi estarien en contra. A més, els cinc municipis fundadors havien de tornar el crèdit que s'havia demanat en el moment d'obrir l'abocador, el qual era força elevat.

Les discrepàncies

Mentre que els consorcis de Sant Feliu de Guíxols i Santa Cristina d'Aro estaven d'acord amb la proposta presentada per ERC, els

Ajuntaments de Llagostera, Calonge i Castell Platja d'Aro hi estaven en contra. A més, les dues últimes poblacions no comptaven amb cap representant republicà a l'Ajuntament, fet que significava que no tenien cap pressió per part del partit.

La solidaritat

Casas recordava que el fet que els municipis no fundadors anessin a abocar les seves deixalles a Solius sobretot era, a més de la solidaritat entre poblacions, perquè esdevenia una necessitat imprescindible, ja que si no aquests altres municipis havien d'abocar les seves deixalles a abocadors molt més llunyans de la població d'origen.

Finalment, l'abocador de Solius va continuar rebent les deixalles provinents de totes les poblacions que les hi abocaven a l'inici del conflicte, de manera que la situació va continuar igual.

Indústria

L'últim impuls al sector industrial

Durant aquesta legislatura es va veure la necessitat d'acabar el polígon industrial començat pel consistori del 1983

La zona industrial llagosterenca es trobava força estancada després de tretze anys d'haver-se creat.

Per aquest motiu, l'Ajuntament de Llagostera, amb Pilar Sancho al capdavant, va creure convenient i necessari crear una comissió que tingués per objecte impulsar l'ocupació de la zona industrial del municipi, formada per representants de tots els grups municipals (CiU, ERC, PSC i IC-EV).

Al·licients

Per tal que les empreses veiessin com una possibilitat establir-se al polígon de Llagostera, l'equip del govern municipal ofería als compradors de parcel·les amb la intenció d'establir les seves empreses al polígon una reducció substancial durant un any dels impostos municipals.

Preferències i canvis

L'alcalde llagosterenc en aquells moments, Narcís Casas, va declarar que la intenció que tenia l'Ajuntament era que al polígon industrial s'hi establissin bàsicament petites empreses, encara que veient la poca demanda que hi havia hagut fins al moment no descartaven cap possibilitat. Narcís Casas també va anunciar que l'equip de govern llagosterenc també s'estava plantejant una modificació puntual de les normes subsidiàries per tal d'afavorir que totes les empreses noves que s'obriessin a partir d'aquell moment a la població, s'instal·lessin a la zona industrial i no al casc urbà; així s'evitarien molèsties de sorolls, problemes de trànsit a causa de la càrrega i descàrrega, etc.

El darrer impuls

Finalment durant l'estiu del 1997, l'Ajuntament va creure necessària la venda de parcel·les municipals per donar el darrer impuls a la zona industrial.

Així, va posar a la venda diferents terrenys amb una doble intenció: aconseguir l'interès d'alguna empresa de tipus mitjà a establir-se a la zona i esperar que aquesta actuació pogués ser la definitiva perquè el polígon industrial comencés a funcionar. En aquells moments, el preu de les parcel·les privades rondaven les 400 pessetes per metre quadrat; per incentivar l'establiment de les empreses al sector, l'Ajuntament venia el metre quadrat a 275 pessetes més o menys, una gran rebaixa que havia de fomentar la compra de terrenys per part de les empreses.

Educació

El nou IES Llagostera obre les seves portes en aules prefabricades

L'institut provisional, que es va establir a la zona de Can Gotarra, va entrar en funcionament el curs 96-97.

Amb la nova reforma d'educació establint la LOGSE com a mètode substitutori de la Llei d'Educació del 1970, des de la Generalitat de Catalunya, concretament des del Departament d'Ensenyament, es va veure la necessitat de construir un Institut d'Ensenyament Secundari a Llagostera, amb la finalitat que els alumnes de les escoles de primària de Llagostera no s'haguessin

de traslladar als instituts de les localitats veïnes.

El nou IES Llagostera va obrir les seves portes, amb el corresponent retard previst a causa de les obres, el curs 1996-1997. L'institut estava emplaçat a la urbanització de Can Gotarra en aules prefabricades de forma provisional, ja que es preveia la construcció de l'institut definitiu en un futur no molt llunyà.

Mancances

Com molts altres centres, l'IES Llagostera ofería una gran quantitat de mancances, entre les quals destacaven la falta d'un menjador escolar, la necessitat d'equipaments i infraestructures i la completa incorporació de molts professors.

De cares a l'edifici

A començaments del curs escolar 98-99, l'Ajuntament de Llagostera va cedir al Departament d'Ensenyament de la Generalitat un terreny de 8.339 metres quadrats per tal de construir-hi l'Institut d'Ensenyament Secundari. El solar cedit es trobava situat al sector Ganix, una zona propera al centre urbà que preveia la seva urbanització en un futur no molt llunyà.

Les obres d'instal·lació de les aules prefabricades de l'IES provisional.

Cultura

L'edifici polivalent: el local que impulsaria la vida social del poble

L'edifici, amb un pressupost de més de 50 milions de pessetes havia de donar un nou impuls a la vida social i cultural de la població.

Amb un pressupost que sobrepassava els 50 milions de pessetes, l'Ajuntament de Llagostera juntament amb la col·laboració econòmica del PUOSC (pla únic d'obres i serveis de Catalunya) van tirar endavant la construcció d'un edifici polivalent, situat a la zona esportiva del poble. Per tal de poder afrontar les despeses, l'Ajuntament de Llagostera va vendre's part

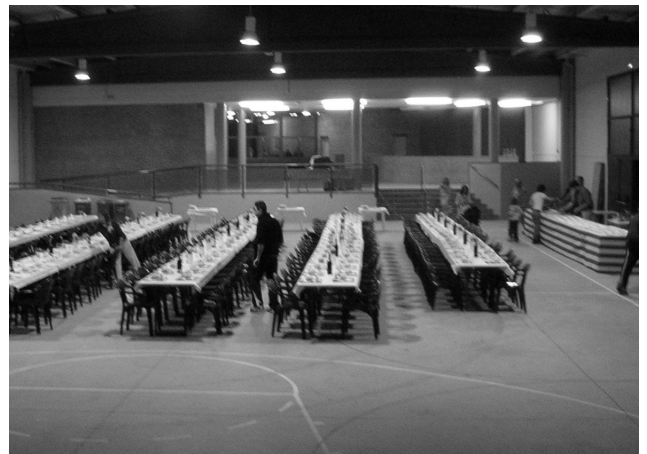
del patrimoni urbanístic municipal per valor de 16 milions de pessetes.

Un nou impuls

Pilar Sancho, alcaldessa de Llagostera en aquells moments, considerava que la construcció de l'edifici polivalent impulsaria la vida social del poble, ja que les possibilitats del local serien múltiples: des de sopars fins

a balls, passant per representacions teatrals o concerts.

Malgrat l'oposició dels grups municipals del PSC, IC-EV i ERC al projecte, l'edifici polivalent es va inaugurar durant la festa major del 1999, de manera que el local va ser utilitzat per primer cop, substituint el tradicional envelat que acollia els balls i concerts de la festa major de la vila.

A l'esquerra una imatge de l'exterior de l'edifici polivalent. A la dreta una imatge de l'interior durant un sopar.

La festa major: del Passeig Pompeu Fabra a la Zona Esportiva

Els veïns feia temps que es queixaven de les bretolades que es realitzaven al passeig durant la festa major.

La festa major del 1996 es va caracteritzar per ser la primera que no es celebrava al Passeig Pompeu Fabra. Segons les afirmacions de Pilar Sancho, el canvi d'emplaçament de la festa es va deure al fet que van pensar que a la zona esportiva hi havia més espai i d'aquesta manera podrien venir atraccions més grans i també, per estalviar-se les queixes dels veïns del passeig que es repetien cada any per les

mateixes dates, a causa del soroll que ocasionaven les parades enmig del poble.

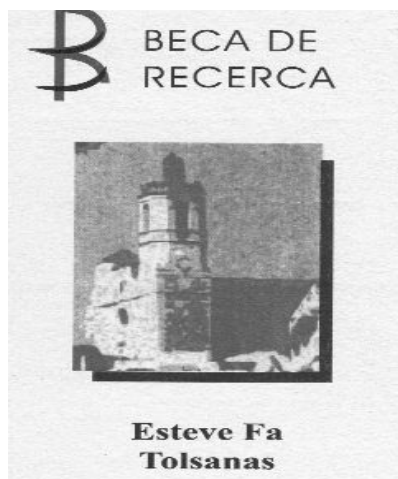
La nova ubicació va satisfer a tothom

Malgrat les queixes de nombrosos veïns de la població, Pilar Sancho va considerar que la festa major del 1996 serviria de prova per veure si el nou emplaçament era millor i si finalment seria el definitiu. Així doncs, passa-

da la festa es van fer les valoracions pertinents i es va considerar que la nova ubicació havia satisfet tota la població, de manera que des d'aquell any la zona esportiva acull cada any les parades, les atraccions i les carpes de la festa major.

Tot i això, el 1996 el canvi d'ubicació de la festa va provocar un dèficit de 7 milions de pessetes, a causa del lloguer de terrenys i de generadors d'electricitat.

En record de l'Esteve Fa

Fulletó de la beca de l'any 2005

La Beca porta per nom el d'un conegut i estimat historiador i ciutadà de Llagostera

Des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera es va impulsar, durant la legislatura del 1995 al 1999, la Beca de Recerca "Esteve Fa Tolsanas", de caràcter bianual, amb l'objectiu de fomentar la recerca i contribuir al coneixement (de qualsevol àrea: ciències

naturals, socials, econòmiques...) de la realitat històrica i del moment actual de la població de Llagostera.

En els seus orígens, la Beca "Esteve Fa" estava dotada de 300.000 pessetes, però en l'actualitat la xifra s'ha incrementat fins a 2.000 euros.

Llagostera té un toc

L'ajuntament de Pilar Sancho va convocar un concurs per tal de trobar un logotip i un eslògan

L'Ajuntament de Llagostera, encapçalat per Pilar Sancho, va convocar un concurs durant la primavera del 1997 amb l'objectiu de trobar un logotip i un eslògan que servís de promoció pel municipi.

La iniciativa va sorgir del Butlletí de Llagostera i va ser recollida pel consistori. El logotip i l'eslògan escollits pel municipi van ser dissenyats per Eduard Vellvehí i

Rosa Casanovas, respectivament.

El logotip representa la silueta de l'emblemàtic campanar de l'església del municipi, molt senzilla, simulant unes alegres traçades de pinzell.

Per altra banda, l'eslògan escollit era una frase curta però consistent: "Llagostera té un toc".

El logotip i l'eslògan es van aprovar durant l'estiu del 97.

El logotip de Llagostera que es va complementar amb l'eslògan "Llagostera té un toc"

Promoció de la gastronomia llagosterenca

Una botifarra i unes postres en són els elements estrelles

L'acte de presentació dels dos nous productes llagosterencs

Els restaurants, els carnisers i les pastisseries del poble van posar-se d'acord, durant el 1998, per tal d'escollir un producte gastronòmic amb el qual la gent associés de seguida el nom de Llagostera.

Un dels elements que configuraren aquesta nova gastronomia típica llagosterenca era la Pinyonera, una

botifarra de panses i pinyons que es podia trobar a totes les carnisseries i restaurants de la vila. L'altre element estrella era "Les Delícies de Llagostera" un pastisset d'ametlla i xocolata, amb la silueta de l'església dibuixada pel damunt amb coco, que es podia trobar a dues pastisseries del poble i als restaurants.

Tres noves entitats

Durant la legislatura del 1995 al 1999 van sorgir tres noves entitats, les quals van significar un creixement de les activitats culturals al poble

El Butlletí de Llagostera, la Colla de Puntaires i la Colla Gegantera de Llagostera van sorgir durant el consorci convergent de Narcís Casas i Pilar Sancho.

El naixement de les tres entitats van significar una nova empenta del creixement de les associacions de la vila, les quals s'havien quedat força estancades fins al moment.

El Butlletí de Llagostera s'encarregà des d'aquell moment d'editar de forma trimestral una revista de caràcter local on els habitants es podien informar del que passava al municipi, podien llegir diferents entrevistes, reportatges relacionats amb l'entorn de la vila, etc.

Per altra banda, la Colla Gegantera de Llagostera

s'encarregà des del moment de la seva fundació de representar el municipi en d'altres poblacions, així com de l'organització de la trobada gegantera que es realitzà a la vila durant cada festa major i la participació en una gran quantitat d'actes organitzats per l'Ajuntament, com per exemple la cavalcada de reis i les diferents fires municipals.

Comunicació

Noves instal·lacions de ràdio

Llagostera Ràdio s'instal·là al nou edifici del carrer St. Pere, edifici que acolliria en un futur el Jutjat de Pau i el Butlletí de Llagostera

Llagostera Ràdio va celebrar els seus tretze anys d'emissora municipal (1984-1997) estrenant un nou local i a la vegada uns nous equips molt més moderns en l'època en què es trobaven. L'equip de Llagostera Ràdio va estrenar el nou edifici que s'havia construït amb finalitats d'ubicar-hi

equipaments municipals com la ràdio o el Jutjat de Pau. Aprofitant les noves instal·lacions, el director de la ràdio va signar un acord amb l'IES Llagostera per tal que els alumnes hi poguessin realitzar cursos i promoure així la radiodifusió entre els més joves del poble.

Les noves instal·lacions de Llagostera Ràdio

La polèmica

Comença la polèmica de la línia de les Gavarres

Enher volia construir una línia d'alta tensió de 110 quilovolts per tal de proporcionar energia elèctrica als turistes de la Costa Brava.

L'estiu del 1997, cinquanta famílies de Llagostera van començar la seva lluita contra la línia d'alta tensió de les Gavarres.

Els veïns dels veïnats de la Bruguera, Gaià, Cantallops i Panedes es posaven en contra que passés per casa seva la línia de 110 quilovolts que Enher volia instal·lar des de Juià fins a Castell d'Aro per proporcionar més electricitat als turistes de la Costa Brava, al·legant que era perjudicial per la salut i causava un gran impacte mediambiental.

Front comú

Des d'un bon principi, els ecologistes es van posar d'acord amb els veïns per fer front comú contra la Línia. L'Ajuntament de Llagostera també els va donar suport des dels inicis, amb Pilar Sancho d'alcaldesa.

Alternatives

A partir d'aquell moment van començar a sorgir traçats, estudis i energies alternatives al projecte que tenia Enher perquè arribés electricitat a la Costa Brava, però totes van ser rebutjades per la companyia.

Comença la lluita

A partir del 1998, els afectats, o també coneguts com els "antilínia", de tots els pobles per on passava la Línia (Juià, Quart, Cassà de la Selva, Llagostera, Santa

Cristina i Castell d'Aro) van començar la seva guerra contra Enher: recollida de signatures, instal·lació de pancartes gegants, presentació d'informes de salut, aturades en les obres, manifestacions, sabotatges...

Malgrat l'oposició de tots els Ajuntaments dels pobles afectats, la Generalitat de Catalunya, amb Jordi Pujol de president, va declarar la Línia d'utilitat pública i va anunciar que era necessària la seva construcció per tal que la Costa Brava pogués disposar de l'energia suficient per afrontar els estius.

Els mossos custodiant als treballadors d'Enher.

Entrevista a Pilar Sancho

“Ser alcalde és com pintar un quadre: no és el mateix mirar-s’ho que fer-ho”

Pilar Sancho Espigulé, nascuda a Girona el 12 de maig del 1948, va ser regidora de cultura durant l’última legislatura de Narcís Casas i alcaldessa després de la seva mort. Mestre i llicenciada en filologia anglogermànica és ara Inspectora d’Educació del Territori Gironí, feina que combina amb la tasca de cap de l’oposició de l’ajuntament de Llagostera.

Què la va impulsar a presentar-se per la llista de Convergència i Unió a les eleccions del 1995?

La meva estimació pel poble, perquè sempre m’han agradat les feines de gestió, m’ha agradat assumir responsabilitats per temes que jo pensava que podia solucionar. També perquè coneixia a l’alcalde, al sr. Casas i tenia una bona amistat amb ell i vaig pensar que era una bona forma de treballar pel poble i fer coses.

Quins objectius tenia?

Bé, no hi anava amb cap objectiu concret. Jo col·laborava amb una llista que era encapçalada per una persona ben definida i amb molta experiència, com era el sr. Casas, i jo entrava en principi per ajudar-lo i encarregar-me de l’àrea de cultura, que en aquells temps estava una mica desorganitzada.

Pilar Sancho Espigulé

Se li van presentar més problemes dels que creia abans d’entrar?

No, bé, el problema que vam tenir tot l’equip va ser la malaltia del sr. Casas, però la veritat és que tot el temps que ell hi va ser va continuar treballant, malgrat la seva malaltia. I un “problema” va ser que jo era la primera tinent d’alcalde i llavors vaig haver de ser alcaldessa.

Per vostè, què és el millor d’haver estat alcaldessa?

El millor és tenir la tranquil·litat d’haver fet moltes coses pel poble en el poc temps que vaig estar d’alcaldessa. Estic molt contenta de tot el que es va fer amb tant poc temps.

I el pitjor?

El pitjor va ser que se’ns morís l’alcalde, ja que de cop va ser molta responsabilitat quan jo no entrava a l’ajuntament per assumir-la sinó que entrava per col·laborar amb el sr. Casas. També una de les pitjors coses va ser la pressió que vaig tenir amb el tema de la “Línia d’Alta Tensió”.

“S’ha de tenir en compte que jo no em presentava per alcaldessa i que no tenia experiència. Vaig haver de continuar la tasca del sr. Casas, una persona carismàtica i amb molta experiència”.

Considera que el tema més conflictiu durant la seva legislatura va ser la “Línia d’Alta Tensió”?

Sí, va ser sobretot la “Línia d’Alta Tensió”, ja que passaven 18 torres per Llagostera i era el poble més afectat. Després de la mort del sr. Casas em vaig trobar amb una línia que passava pel municipi, una coordinadora que estava en contra i un gran embolic. Vaig fer el que creia més encertat i vaig defensar el poble. Potser amb l’experiència que tinc ara hagués fet algunes coses diferents.

Què creu que va ser el més important que va fer pel poble durant la seva legislatura?

Vam fer moltes coses durant el temps que vaig ser alcaldessa: vàrem fer el pla parcial del sector Ganix, que sense aquest ara no tindriem l’institut, vàrem urbanitzar el carrer de Tossa i el sector que va de Can Cassoles fins a Can Gotarra, vàrem desencallar la zona industrial per tal de que s’hi establissin noves indústries, vàrem fer l’edifici nou de la ràdio i els jutjats, vàrem fer la deixalleria i el local polivalent, que ens deien que era una obra faraònica i s’ha demostrat que ha estat de molta utilitat. També, quan jo era alcaldessa, van sortir tres entitats molt importants pel poble, que van ser la Colla Gegantera, El Butlletí i el

Grup de Puntaires. Totes tres entitats van ser iniciatives de l’ajuntament.

Creu que en unes eleccions municipals els electors voten a un partit o a les persones que es presenten?

Sobretot la gent mira el cap de llista: mira la persona si pot merèixer confiança, si és honrada, si és coherent, si s’implica en els temes, si gestiona bé, si està pel poble...

És diferent que unes eleccions generals o del Parlament de Catalunya que es vota un partit. A les municipals potser no votes al mateix que en les generals perquè la persona que presenta una altra llista t’inspira més confiança.

Per quin motiu creu que va sortir elegida la candidatura de la qual vostè formava part?

Home, perquè el sr. Casas era una persona molt distingida, que tenia molt prestigi i que feia molt temps que era alcalde, i en aquella ocasió vam renovar la llista, amb gent molt arrelada al poble i vam treure majoria absoluta.

Què va significar per vostè ser alcaldessa?

Per mi va significar entrar a la soca real del poble. Ser alcalde representa saber com està la gent de pagès, representa saber els problemes de la policia municipal,

representa saber el desordre públic que tenim, representa estar en contacte amb les entitats... has de conèixer-ho tot.

Per acabar, què és per vostè la democràcia?

És el menys dolent dels sistemes que tenim, per tant no dic que sigui el més bo. La democràcia va lligada a una sèrie de conceptes com la llibertat d’actuació i l’equitat. Una altra cosa és dir si el sistema polític en què es basa la democràcia el trobem bo o dolent, però en principi a mi em sembla bé que guanyi el més votat.

A mi el que no em sembla bé és que a nivell del poble hi hagi l’Entesa, que dins d’aquesta Entesa hi ha tres partits i cap dels tres partits pot defensar els seus ideals. El que em sembla bé és el que tenim a nivell de Generalitat, el tripartit, que es barallen i cadascú defensa els seus ideals.

Així doncs, seria més partidària de que l’Entesa es presentés fragmentada i que s’unissin un cop passades les eleccions?

Sí, per mi estaria millor que es presentessin per lliure, ja que són tres partits diferents, i tothom a l’hora d’anar a votar votés a una ideologia i a unes persones. I després, un cop passades les eleccions que s’ajuntin, i que puguin votar els uns en contra dels altres en els plens.

1999-2003

El sisè consistori democràtic llagosterenc

- La campanya electoral 100
- El consistori 102
- L'acció de l'Ajuntament 104
- Entrevista a Lluís Postigo 114

Campanya electoral 1999

Les eleccions del 1999 han estat, segurament, una de les que han provocat més expectació: per segon cop es veia la possibilitat que CiU quedés desbancat de l'Ajuntament llagosterenc, i que una altra força política ocupés el seu lloc durant els propers quatre anys.

Les sisenes eleccions democràtiques municipals, es presentaven a Llagostera amb la possibilitat que la política municipal fes un canvi radical i passés d'estar en mans d'un grup de "centre-dreta", o més conservador, a una agrupació d'esquerres.

Per una banda, CiU, que havia ocupat l'Ajuntament llagosterenc durant vint anys, presentava una candidatura formada per tot de cares noves. Per l'altra banda, PSC, ERC i IC-V s'havia unificat per formar una sola candidatura d'esquerres i independents amb l'objectiu de vèncer CiU i desbancar-lo del govern municipal.

A més d'aquests dos partits, també es presentava a Llagostera, per primer cop, un grup totalment de dretes, el Partit Popular, el qual governava a àmbit de l'Estat Espanyol des de feia tres anys.

Tot i així, mitjançant els debats que es varen fer durant la campanya, es deixava entreveure que la gran rivalitat era entre CiU i Entesa per Llagostera, i es

Sobre aquestes línies, la portada del programa electoral de CiU. Al costat, la candidatura que proposava.

suposava que tindrien uns resultats molt renyits el dia 13 de juny del 1999.

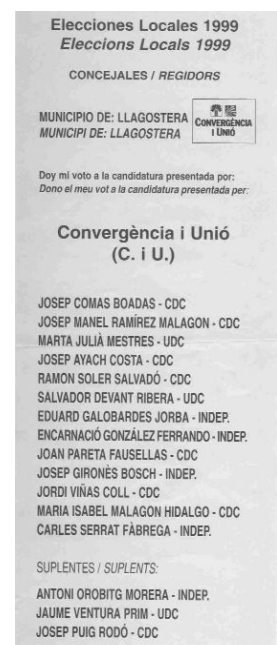
CiU es presenta amb cares noves

El grup de Convergència i Unió de Llagostera havia decidit, després de la mort de Narcís Casas, afrontar les noves eleccions amb noves energies i noves persones. Es presentava com a alcaldable, Josep Comas, un jove arquitecte amb la il·lusió de dur a terme un projecte de treball per al municipi, que consistia a

prioritzar com a únic objectiu els veïns i veïnes de Llagostera, fer un municipi on tothom es trobés a gust i preparar la població per afrontar en condicions el futur.

Les seves propostes

Entre les seves propostes hi havia augmentar l'assistència sanitària, potenciar el patronat d'esports, dinamitzar la Zona Industrial, arranjar les places i els passejos, mirar de conservar la pagesia local i crear nous equips culturals i esportius.

La nova agrupació d'esquerres

Finalment al 1999 es va fer realitat la coalició totalment d'esquerres que havia proposat de fer el grup del PSUC en les eleccions del 1987.

En comptes d'una coalició, el que s'havia format era una agrupació d'electors, formada pel Partit Socialista, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya-Els Verds i un grup de persones independents que volien iniciar una etapa política diferent.

L'alcaldeable que proposaven era militant d'Iniciativa, Lluís Postigo, un jove advocat que encapçalava un projecte engrescador en el qual es pretenia que el ciutadà participés i s'integrés en la política municipal.

Els objectius d'Entesa per

Llagostera

En el seu programa electoral s'hi trobaven propostes com adequar la Llar d'Infants a la normativa, oferir cursos per a l'educació d'adults, fomentar el comerç local, promocionar el municipi, donar suport als serveis socials, millorar les instal·lacions de la llar d'avis, crear un programa d'integració dels immigrants, implantar de forma correcta l'Àrea Bàsica de Salut i consolidar les fetes locals creant una comissió de festes.

El Partit Popular a Llagostera

El Partit Popular es presentava a Llagostera com una garantia de futur per al poble: establien que el seu programa tenia un missatge de renovació i progrés que situarien el municipi en les

vies del futur.

Per part de la candidatura, encapçalada per Gabriel Sánchez, es pretenia impulsar la indústria i l'agricultura, protegir el comerç local, millorar la qualitat de vida dels ciutadans i desenvolupar una política esportiva municipal, entre d'altres propostes.

Punts en comú

Malgrat les diferències ideològiques, els tres grups tenien alguns objectius en comú, com la construcció del nou Institut d'Educació Secundària, donar suport a les diferents entitats del poble, legalitzar les urbanitzacions, formar continuament la policia municipal, potenciar la recollida selectiva, reduir la contaminació lumínica i acústica i, també, millorar els accessos d'entrada a la població.

Elecciones Locales 1999
Eleccions Locals 1999

CONCEJALES / REGIDORS

MUNICIPIO DE: LLAGOSTERA
MUNICIPI DE: LLAGOSTERA

Do you vote for the candidature presented by:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Entesa per Llagostera (E.L.L.)

JOSEP LLUÍS POSTIGO I GARCIA
JAUME MOLL I FERRANDIS
MONTSERRAT PLA I FONT
ESTEVE BARCELÓ I BOSCH
JORDI NOGUERA I SABARI
MIQUEL RAMIS I CORIS
MONTSERRAT VILA I GUTARRA
MARIA LOURDES RUIZ I ORDÓÑEZ
ENRIC RAMONET I LLOVERAS
REMEI DAUSÀ I MASSA
JORDI PINSACH I ESTAÑOL
JAUME VENTURA I SUREDA
DOLORS DEU I TORRES

SUPLENTES / SUPLENTS:
LLUÍS TURON QUER
JOAQUIM COSTABELLA PERACAU
ALBERT VERDAGUER PIELLA

PROGRAMA ELECTORAL (1999-2003)

50 propostes per afrontar el futur

ENTESA

Elecciones Locales 1999
Eleccions Locals 1999

CONCEJALES / REGIDORS

MUNICIPIO DE: LLAGOSTERA
MUNICIPI DE: LLAGOSTERA

Do you vote for the candidature presented by:
Dono el meu vot a la candidatura presentada per:

Partido Popular (P.P.)

GABRIEL SÁNCHEZ ORTUZAR - P.P.
MANUEL CANO HERNÁNDEZ - P.P.
JAUME PUJOLA PERALTA - P.P.
CONSUELO PÉREZ ESPAÑA - P.P.
MANUEL SÁNCHEZ NIETO - P.P.
JOSEP ROCA PONSATÍ - P.P.
JORDI LLORENS VIDAL - P.P.
JAIME RIERA CANCER - P.P.
MARTÍN CARRETERO GONZÁLEZ - P.P.
ANGEL HERNÁNDEZ HERNÁNDEZ - P.P.
MARIA ÁNGELS GENOBE PLA - P.P.
CÉSAR FONTANET BENIFATO - P.P.
JORGE SALDON MARTÍNEZ - P.P.

SUPLENTES / SUPLENTS:
EVA MARIA ARREDONDO LORENTE - P.P.
JAVIER BALLBONA PALOMÉ - P.P.
JOSÉ MARIA MARTÍNEZ MANCIBO - P.P.

ELECCIONS MUNICIPALS

JUNY 1999

Gabriel Sánchez Ortuza

PROGRAMA

Garantia de futur a Llagostera

VOTA,
PARTIT POPULAR DE LLAGOSTERA

A l'esquerra, la candidatura d'Entesa per Llagostera, i al seu costat la portada del programa electoral. A continuació, la candidatura del Partit Popular i per últim la portada del programa electoral del PP.

El consistori (1999-2003)

Després de vint anys d'ajuntaments democràtics i cinc eleccions municipals, es podria considerar que els resultats electorals més esperats eren els d'aquell 13 de juny del 1999, dia en què la política municipal llagosterenca podia fer un gir força important.

Passats vint anys d'ajuntaments democràtics, a Llagostera es vivia una situació d'intriga referent a les eleccions municipals que es presentaven, ja que per primer cop una agrupació formada íntegrament per tres partits d'esquerres i independents es presentava a les eleccions i es veia de nou la possibilitat d'acabar amb la majoria absoluta de Convergència i Unió. A més d'aquestes dues candidatures, també competia per ocupar el govern llagosterenc una altra força política, el Partit Popular.

La participació es manté

4.535 llagosterencs havien estat cridats a les urnes per escollir el govern municipal dels propers quatre anys. Per primer cop, la xifra de votants va superar els 3.000 i van ser 3.023 electors els que van decidir els resultats d'aquestes eleccions. Per tant, un 66 % dels electors van exercir el seu dret a vot.

La gran sorpresa

Entesa per Llagostera, agrupació formada per partits d'esquerres i indepen-

dents, va guanyar les eleccions municipals del 1999 amb un 48 % dels vots (1.434) que equivalia a 7 regidors. Convergència i Unió, força que havia governat Llagostera en els últims vint anys, obtenia un 44 % dels vots (exactament 1.333, cent un vots menys que l'Entesa) i per consegüent obtenia 6 regidors. Finalment, el Partit Popular amb un 4 % dels vots (123) no podia entrar al nou Ajuntament ja que no guanyava cap regidor.

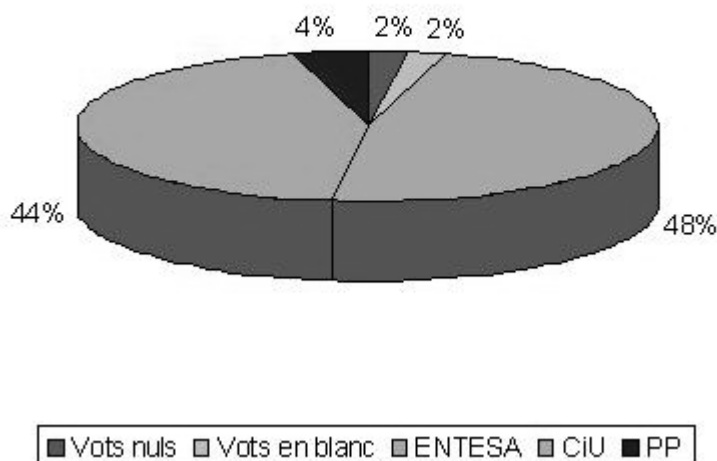
CiU a l'oposició

Convergència va sortir del poder llagosterenc, després de vint anys, i va deixar el govern municipal en mans de la nova agrupació d'esquerres.

Lluís Postigo García va esdevenir el nou alcalde de Llagostera després d'obtenir la majoria dels vots dels regidors en l'acte de proclamació.

Els altres sis regidors de l'Entesa eren Jaume Moll Ferrandis, Montserrat Pla Font, Jordi Noguera Sabarí, Esteve Barceló Bosch,

Resultats electorals 1999

Miquel Ramis Coris i Montserrat Vila Gutarra, que s'encarregarien d'una regidoria o d'una sèrie de tasques municipals.

Per altra banda, els sis regidors de Convergència i Unió, que formarien part de l'oposició, van ser Josep Comas Boadas, Manel Ramírez Malagón, Marta Julià Mestres, Josep Ayach Costa, Ramon Soler Salvadó i Salvador Debant Ribera.

Les tasques dels regidors

Els regidors que assumien la responsabilitat de ser tinent d'alcalde eren Jaume Moll Ferrandis, Montserrat Pla Font, Esteve Barceló Bosch i Jordi Noguera Sabarí.

Pel que fa les tasques com a regidors, Jaume Moll tenia sota el seu càrrec la regidoria d'hisenda, i a més s'encarregava del personal i de la participació ciutadana i comunicació.

Montserrat Pla s'ocupava de seguretat ciutadana, serveis socials, solidaritat i cooperació i obres i serveis municipals.

Jordi Noguera s'encarregava de medi ambient i de protecció civil.

Esteve Barceló assumia les regidories d'ensenyament i d'esports.

Miquel Ramis havia d'ocupar-se de la promoció local i de la sanitat i el consum.

Per acabar, Montserrat Vila era la regidora de cultura i

desenvolupava les tasques de tot el que tenia a veure amb joventut i festes.

Comissions informatives

Les comissions informatives estaven formades per quatre regidors: dos del grup que governava (Entesa per Llagostera) i els altres dos del grup que estava a l'oposició (Convergència i Unió). Així doncs, la comissió d'urbanisme hisenda, personal i ensenyament estava formada per Jaume Moll, Esteve Barceló, Josep Ayach i Encara González.

La comissió de medi ambient, pagesia, cultura i festes la integraven Jordi Noguera, Montserrat Vila, Manel Ramírez i Ramon Soler.

La comissió de governació, obres i serveis, serveis socials, sanitat i activitats econòmiques estava constituïda per Montserrat Pla, Miquel Ramis, Josep Comas i Salvador Debant. Finalment, la comissió especial de comptes la componien Jaume Moll, Esteve Barceló, Manel Ramírez i Ramon Soler.

Els patronats

El patronat municipal d'esports estava format per Esteve Barceló (EL), que n'era el president per delegació de l'Alcalde, Jordi Noguera (EL), Montserrat Vila (EL), Josep Manel Ramírez (CiU) i Ramon

Soler (CiU).

El patronat municipal de l'hospital-residència Josep Baulida estava integrat per Montserrat Pla (EL) que n'era la presidenta per delegació de l'Alcalde, Miquel Ramis (EL) i Marta Julià (CiU). Els seglars que van proposar els diferents grups municipals van ser Josep Agustí Canals (proposta de CiU), Dolors Deu Torres (proposta d'EL) i Montserrat Masdevall Roca (proposta d'EL).

Cap baixa

Aquesta primera legislatura de l'Entesa es va caracteritzar perquè va ser la segona en tot el període democràtic que cap regidor va renunciar ni dimitir del seu càrrec. Aquest fet no succeïa des del consistori del 1987 al 1991, en què l'alcalde era Narcís Casas.

Lluís Postigo al despatx de l'ajuntament, pocs dies després d'obtenir el càrrec d'alcalde de la vila.

Les accions de l'Ajuntament

La primera legislatura d'esquerres havia estat esperada per molts dels ciutadans més progressistes de Llagostera des de feia molt temps, i per tant la seva arribada donava esperances de que s'establissin canvis en les actuacions municipals.

El 13 de juny del 1999, Convergència i Unió perdia per primer cop després de vint anys de democràcia les eleccions municipals llagosterenques, ja que una altra candidatura l'havia superat per 101 vots de diferència. Aquesta candidatura era l'Entesa per Llagostera, una força més aviat "d'esquerra".

La construcció de l'Institut

Els alumnes de l'Institut d'Educació Secundària de Llagostera feia temps que reclamaven unes instal·lacions en condicions, ja que l'espai habilitat "temporalment" eren unes aules prefabricades amb moltes mancances.

Finalment, va ser en aquesta legislatura i amb aquest consistori que l'IES Llagostera, situat al sector Ganix, va ser una realitat.

Actuacions urbanístiques

Una altra de les actuacions estrelles d'aquest consistori va ser, sens dubte, la modificació de les normes subsidiàries del municipi, elabo-

rades durant la primera legislatura democràtica (1979-1983).

Amb aquesta modificació, les normes s'adequaven als problemes que sorgien en aquells moments i que no s'havien previst, és a dir, es modernitzaven.

També durant aquesta legislatura es va elaborar el Catalàleg de Patrimoni Arquitectònic Municipal, on es van classificar un gran nombre d'obres amb un gran valor patrimonial.

L'ampliació del CAP

L'ampliació del dispensari municipal també va significar un avenç per la població ja que a partir d'aquell moment es van poder incrementar el nombre de serveis que oferia el CAP llagosterenc. Les instal·lacions de les quals es disposava fins al moment havien quedat petites i no eren suficients per poder donar servei a tots els ciutadans del municipi.

Consistori 1999-2003

Els sis regidors amb atribucions i l'alcalde (Lluís Postigo) del 1999-2003

Urbanisme

Les noves Normes Subsidiàries esborren l'Aeròdrom

Les noves Normes Subsidiàries van eliminar del Pla Parcial un dels temes més conflictius de les legislatures anteriors: l'Aeròdrom de Panedes.

El consistori llagosterenc al complet va decidir revisar les Normes Subsidiàries elaborades durant la primera legislatura democràtica del 1979. Tant l'alcalde, Lluís Postigo, com el cap de l'oposició, Josep Comas, van coincidir en la necessitat de modificar la normativa, ja que consideraven que havia quedat desfasada per les necessitats que tenia el municipi en l'actualitat. Un

creixement demogràfic superior al previst, el desequilibri del sòl per a les primeres i les segones residències i la falta de terreny industrial eren alguns dels criteris pels quals es van plantejar que la revisió de les normes subsidiàries s'havia d'executar.

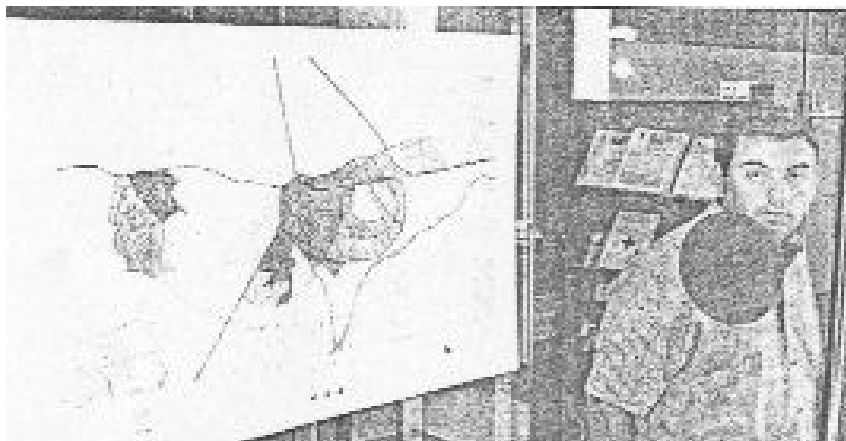
Segons l'alcalde, les noves normes permetrien aconseguir un poble més cohesionat, la protecció del sòl agrí-

cola, el desenvolupament industrial, un major equilibri econòmic i un aprofitament dels eixos viaris projectats pel municipi, entre d'altres.

Les noves normes

El nou pla urbanístic va augmentar el sòl urbà i industrial i va prohibir edificar en zona inundable. L'increment del terreny urbà va sorgir de crear 23 noves hectàrees de sòl urbà i 28 de terreny no urbanitzable, i va reduir el terreny no urbanitzable en un total de 111 hectàrees.

Pel que fa la previsió d'habitants, les noves normes subsidiàries preveien una població de 10.995 habitants. Aquesta xifra era el resultat de comptar 1,25 ocupants per cadascun dels 8.796 habitatges projectats al Pla Urbanístic de Llagostera

Les reformes del planejament urbanístic exposades a l'Ajuntament.

Un catàleg de patrimoni arquitectònic

L'Ajuntament va actualitzar el catàleg en el qual va incloure masies rurals, edificacions i jaciments arqueològics.

A finals del 2002, L'Ajuntament de Llagostera va fer una revisió exhaustiva de treball de camp per tal d'actualitzar el catàleg del patrimoni arquitectònic municipal. En aquest nou catàleg, hi va incloure masies rurals, diversos edificis de dins i fora del nucli urbà i jaciments arqueològics. Per a cada element a

protegir, es van elaborar una fitxa en la que constaven les dades de l'element i se'n va fer una regulació específica.

El catàleg

Aquest nou catàleg inclou 111 edificacions, 51 de les quals eren masies, i 23 jaciments arqueològics. Entre

les masies protegides hi havia Can Tarré, Can Nadal, Can Llambí, el Mas Roura, Can Vidal de Llobatera, el Mas Rissech i el Molí de Can Gotarra.

Per altra banda, els jaciments arqueològics protegits eren la Font de Panedes, el Puig Ros i la Cova de Can Rissech, entre d'altres.

Sanitat

Ampliació del CAP

Es va doblar l'espai de què disposava el centre d'atenció primària fins al moment.

A finals del 2001, l'Ajuntament de Llagostera va aprovar l'ampliació del CAP del poble amb un pressupost de 60 milions de pessetes. L'ampliació permetia doblar gairebé l'espai de què es disposava fins al moment al centre. Es tenia previst fer-hi un despatx per a cada metge i un per cada ATS, a més d'una sala per a l'espe-

cialitat d'odontologia, una altra per assistències de vigilància i una per a conferències.

L'ampliació del CAP va coincidir amb la urbanització d'una part de la zona enjardinada del parc de l'Estació, i amb l'ampliació del CAP de Cassà, dispensari on s'han de dirigir els llagosterencs els dies festius.

El dispensari de Llagostera amb l'edifici vell i l'edifici nou

Medi Ambient

Tanquen l'abocador de runes de Solius

A Solius ja no hi cabien més runes i això va provocar que es generessin petits abocadors incontrolats

El juliol del 2002 van haver de tancar l'abocador de runes de Solius perquè no hi cabien més residus. El Consorci que s'encarregava de la seva regència havia demanat a la Generalitat una llicència d'ampliació de l'abocador, però aquesta els havia estat denegada.

Arran d'aquesta no atorgació de la llicència, van començar a generar-se petits abocadors incontrolats als boscos i a la llera del Ridaura.

L'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro creia que el problema es podria superar si es fes un control de qui-

nes poblacions i empreses abocaven les seves deixalles a Solius, ja que segons semblava empreses i pobles de fora de les comarques gironines i fins i tot de fora del territori català es desplaçaven fins a l'abocador de Solius per dipositar-hi els seus residus.

La via del Carrilet convertida en carril bici

El carril bici respectava l'itinerari del Carrilet i anava des de Girona fins a St. Feliu de Guíxols, passant per Llagostera.

Les obres del carril bici entre Girona i Sant Feliu de Guíxols van començar durant el novembre del 1999 i van acabar-se a l'estiu del 2000. Aquest carril bici seguia el trajecte que antigament feia el "Carrilet", passant per poblacions com Quart, Cassà de la Selva, Llagostera o Castell d'Aro. Les obres es van iniciar en

el límit entre Cassà i Llagostera i es van anar seguint en direcció a St. Feliu. Paral·lelament es van iniciar els treballs en direcció a Girona.

Finalment, el juny del 2000, el carril bici va ser inaugurat amb una "bicicletada" des de Girona fins a Sant Feliu, on es va organitzar un gran dinar commemoratiu.

El trajecte del carril bici de Girona a Sant Feliu (marcat en verd) que resseguia l'antiga via del "Carrilet"

Educació

El curs 2003-2004 es diria l'adéu als barracons

Lluís Postigo va assegurar que el curs 2003-2004 els alumnes de l'IES Llagostera podrien estrenar el nou edifici de l'Institut, situat al sector Ganix.

L'octubre del 1999, Ensenyament va adjudicar a través de l'empresa pública GISA el contracte per a la redacció dels projecte de l'obra de construcció de l'institut de Llagostera a l'empresa Jaume Santmartí Verdaguer, per un import de 19.700.000 pessetes.

Les obres de l'Institut de Llagostera, situat en uns terrenys del sector Ganix,

van començar el maig del 2002 i es preveia que s'executessin en un període de 14 mesos.

Segons l'alcalde, Lluís Postigo, estava previst que el nou institut entrés en funcionament el curs 2003-2004. Per tal que els accessos a l'Institut, la xarxa de clavegueram i la de llum estiguessin a punt quan es posés en funcionament

l'IES, l'Ajuntament va contractar també les obres d'urbanització del sector Ganix.

Fred als barracons

L'hivern del 2001 els alumnes de l'IES Llagostera protestaven perquè als barracons hi passaven fred, ja que s'havien arribat a temperatures de set graus a l'interior de les aules.

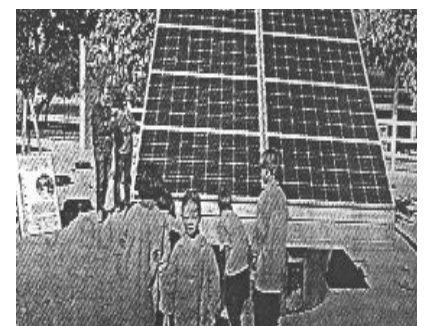
L'aula d'informàtica del CEIP funciona amb energia solar

Els nens van poder veure que l'energia alternativa també funciona.

Els alumnes del col·legi Lacustària van poder veure a finals del 2002 com l'aula d'informàtica de la seva escola funcionava amb energia solar.

Francesc Sureda, autor del disseny i de la construcció

de l'aparell de FSA (Font solar autònoma) instal·lat al pati, va explicar als alumnes el funcionament d'aquest i dels avantatges que suposava l'energia solar envers altres tipus d'energia que feien la mateixa funció.

Els panells solars instal·lats al pati del CEIP Lacustària

Cultura

L'Ajuntament edita un llibre

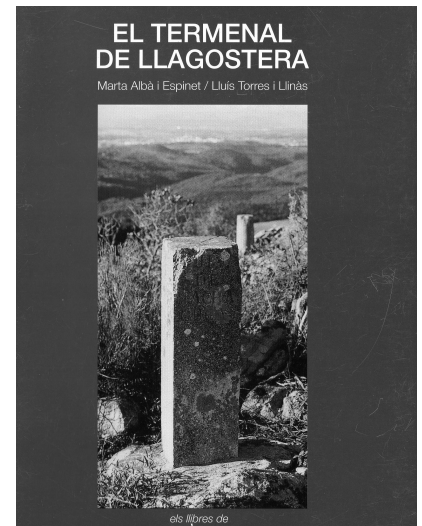
Formava part de la col·lecció Crònica i havia estat escrit per Marta Albà i Lluís Torres

El desembre del 2001 es va presentar a Llagostera el llibre anomenat "El termenal de Llagostera" de Marta Albà i Lluís Torres. Aquest formava part de la col·lecció Crònica, i recollia el vessant històric i la localització de "fites".

L'estudi de la formació del terme de Llagostera reflecteix que hi havia hagut fins a 72 senyals (pedres més grosses o escrites) que marcaven el terme municipal del poble. El marc teòric del lli-

bre explica com evoluciona aquesta fitació al llarg del temps, mentre que el treball de camp recull la localització de fins a 59 fites (tretze més de les que descrivia l'últim reconeixement de termes del 1924-1925, i tretze menys de les que hi havia hagut).

Segons Marta Albà algunes de les fites que faltaven havien desaparegut o no havien estat localitzades perquè es trobaven en zones molt emboscades.

La portada d' "El termenal de Llagostera"

El Rei marxa de la Sala de Plens

L'Ajuntament de Llagostera donà suport al professor de l'IES Llagostera

L'Ajuntament va aprovar per unanimitat donar suport a Xus Artiola, professor de l'IES Llagostera i portaveu de la plataforma "Jo també el denuncio", mitjançant la retirada del retrat del monarca de la sala de plens de l'Ajuntament. D'aquesta manera, l'Ajuntament mos-

tava el seu desacord amb les declaracions fetes pel Rei el 23 d'abril del 2002 a l'acte de lliurament del premi Cervantes, quan va afirmar que la castellana no havia estat mai una llengua d'imposició.

Xus Artiola, com a portaveu de diferents entitats, va

denunciar el Rei per les paraules pronunciades al seu discurs. Arran d'aquesta denúncia, Artiola va ser acusat d'un delicte d'injúries i de calúmnies, ja que es considera que la personalitat del Rei és inviolable.

Llagostera també forma part de la Mediterrània

L'Ajuntament va donar suport a la campanya municipal de "La Mediterrània: una cruïlla de pobles".

El juny del 2002, una cinquantena d'Ajuntaments catalans, entre ells el de Llagostera, donava suport a una campanya municipal per donar a conèixer la diversitat cultural de la Mediterrània.

El màxim objectiu de la comissió formada per dife-

rents representants dels municipis catalans (Fons Català de Cooperació) que va impulsar la campanya *La Mediterrània, una cruïlla de pobles* era sensibilitzar la població que la cooperació entre els diferents pobles de la Mediterrània era una necessitat urgent. Entre les

activitats que proposava aquesta campanya hi havia activitats informatives i didàctiques, conferències sobre migracions, drets humans, medi ambient, conflictes i també diverses exposicions sobre diferents països de la Mediterrània, entre d'altres activitats.

El lema i logotip de la campanya *La Mediterrània, una cruïlla de pobles* a la qual Llagostera es va adherir.

L'Agenda Latinoamericana 2003

Es va organitzar una reunió per establir conclusions al local social de la Caixa de Llagostera.

L'Ajuntament de Llagostera i l'entitat Llagostera Solidària, amb la col·laboració de la Coordinadora d'ONG, organitzà una reunió per tal d'establir les conclusions de la

campanya de l'Agenda Latinoamericana 2003, el gener d'aquest mateix any al local social de la Caixa de Llagostera. El mateix dia de la reunió, es van realitzar

diferents actes a Llagostera, com per exemple, un dinar de germanor, una conferència o un acte on es van explicar contes infantils a la mainada.

La polèmica

Continua la polèmica de la Línia

La Línia d'Alta Tensió de les Gavarres va ser un punt d'unió pel poble de Llagostera. Finalment, després de quatre anys lluitant perquè no es produís la seva instal·lació, la Generalitat la va imposar per decret.

Amb l'arribada del nou consistori, els problemes de la línia d'alta tensió van continuar. Lluís Postigo, nou alcalde de Llagostera, es va posicionar ràpidament, com ja havia fet en la legislatura anterior des de l'oposició, en contra de la construcció de la Línia.

El soterrament de la línia

Els afectats per la línia d'alta tensió de les Gavarres demanaven el soterrament d'aquesta, ja que no creava tant d'impacte visual ni tampoc era tan perjudicial per la salut.

Al llarg d'aquests quatre anys que va durar la polèmica, els "antilínia" i la Coordinadora Antilínia van continuar sempre amb la seva lluita particular: més signatures, més pancartes, més presentacions d'alternatives, més sabotatges...

Un dels plens amb més públic, en el que es discutia la instal·lació de la Línia d'Alta Tensió de les Gavarres.

La Generalitat

D'altra banda, la Generalitat de Catalunya, amb Jordi Pujol de president, va decidir que si no s'arribava a un acord entre afectats i Enher, la línia s'acabaria imposant

per decret.

Al mateix temps, l'Ajuntament de Llagostera tenia una ordre d'enderroc de les torres, que no descartava executar, malgrat que volia dialogar amb la companyia elèctrica.

La setmana clau

La Generalitat en veure que no s'arribava al consens va acabar imposant la Línia per decret. Amb una sola setmana (del vint-i-quatre al trenta de setembre del 2001), Enher va instal·lar les torres que faltaven a Llagostera i també va muntar els cables que permetrien que l'electricitat arribés a la Costa Brava. Això sí, sempre custodiats pels Mossos d'Esquadra, amb la finalitat que ningú els molestés a l'hora de realitzar la seva feina.

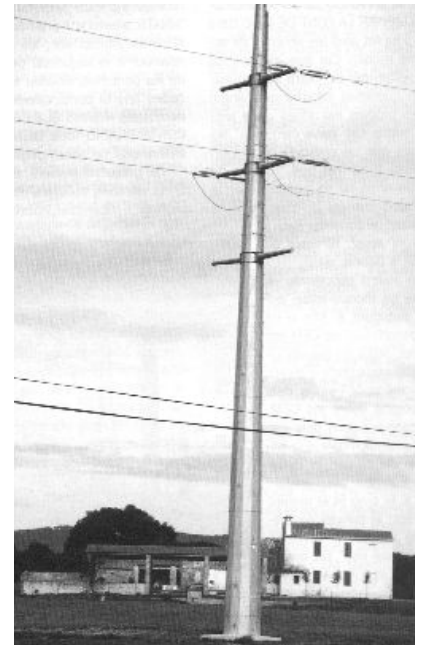
Durant aquella setmana, a Llagostera es va viure una mobilització mai vista. El polígon industrial havia esdevingut centre de reunió de tots els "antilínia", dels llagosterencs contraris a la línia, de periodistes que cobrien la polèmica que va donar a conèixer el poble i de mossos d'esquadra que protegien als treballadors de les persones que els pagaven el seu sou.

Aquella setmana va servir perquè el poble de Llagostera estigués més unit que mai i que mostrés el seu rebuig a la línia d'alta tensió, una línia que malgrat els esforços que es van fer per part del col·lectiu de la Coordinadora Antilínia i de l'Ajuntament de Llagostera, encara és l'hora d'ara que continua funcionant i portant electricitat als turistes de la Costa Brava.

La traïció de Cassà

Antoni Baulida, alcalde de Cassà de la Selva l'any 2001 (1999-2003) va pactar amb Enher per donar llum verda a la instal·lació de la línia pel terme municipal del poble, malgrat tenir en contra la Coordinadora Antilínia, la població i el seu equip de govern.

L'acord establert consistia a retirar la línia elèctrica dels habitatges més propers i donar unes contraprestacions a l'Ajuntament en matèria d'instal·lacions i millores elèctriques, com per exemple el soterrament de cables.

A dalt a l'esquerra, els mossos es miren com els alumnes de l'IES protesten contra la Línia. Al costat, una torre ja instal·lada. A baix, els gegants de Llagostera i de Cassà amb un gran nombre de gent reunida al polígon per mostrar el seu desacord amb la Línia.

L'escàndol de les Cintes

L'altra gran polèmica del consistori del 1999-2003 va ser l'escàndol de les cintes. Segons semblava, CiU no s'havia pres gaire bé el relleu d'Entesa al govern municipal i va intentar subornar a un regidor del nou consistori per impulsar una moció de censura contra l'alcalde.

El maig del 200, Jordi Noguera i Lluís Postigo asseguraven que Josep Comas (alcalde de CiU a les eleccions del 1999) i Francesc Boadella havien intentat subornar al regidor Jordi Noguera per impulsar una moció de censura contra l'alcalde, Lluís Postigo.

Cintes i més cintes

Boadella s'havia reunit amb Noguera per parlar amb ell d'una possible moció de censura contra Lluís Postigo, a canvi d'una quantitat de diners (10 milions de pessetes i 500.000 pessetes més cada mes) i també una feina de "tapadora", reunió de la qual Josep Comas estava al corrent. Aquestes converses havien estat enregistrades per part del regidor d'Entesa i van ser presentades al jutge com a prova.

Jurat popular

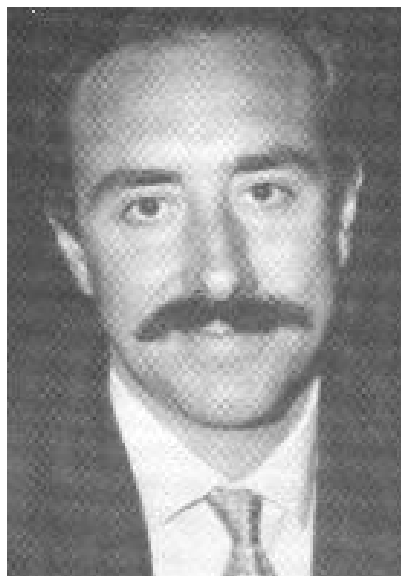
Tot i que primerament va ser un jutge qui va portar el cas,

més tard es va remetre l'assumpte a un jurat popular. La petició de pena que se'ls demanava era del pagament d'una multa i dels costos judicials.

La resolució

Finalment, durant l'estiu del 2005, es va resoldre el cas de les cintes. El jurat popular va absoldre Josep Comas i va trobar culpable Francesc Boadella. Aquest empresari havia ofert a

Noguera, regidor de l'Ajuntament, una feina ben remunerada i una quantitat de diners per avançada perquè signés una moció de censura contra l'alcalde, amb la finalitat que CiU entrés al govern i es construís el polígon industrial que li hagués proporcionat beneficis a ell. Boadella va ser condemnat a un any de presó per intent de suborn, a més de pagar la meitat de les costes del judici, incloses les de l'acusació particular.

A l'esquerra Josep Boadella, declarat culpable en el cas de les cintes.
A la dreta Josep Comas.

Entrevista a Lluís Postigo

“Em sento més orgullós de ser alcalde que diputat”

Nascut a St. Gregori, el 12 d'agost del 1966, Lluís Postigo Garcia es va convertir en el primer alcalde democràtic no convergent de Llagostera. Advocat, i en l'actualitat diputat del Parlament de Catalunya, Lluís Postigo porta sis anys de govern municipal, i n'afronta dos més amb reptes i il·lusió, mirant de realitzar els màxims beneficis pel poble.

Què el va impulsar a presentar-se encapçalant la candidatura d'Entesa per Llagostera en les eleccions del 1999?

El fer coses pel poble. A mi em sembla que tant jo, que anava de cap de llista, com la resta de la gent que es va presentar a la candidatura, tant a la nostra com a la d'altres, m'imagino que el que el mou és fer coses pel poble.

Quins objectius tenia?

Nosaltres els objectius sempre els havíem concretat en el programa electoral. El programa electoral el considero com una mena de compromís amb el ciutadà, allò que posàvem en el programa era el que volíem portar a la pràctica.

Però, tanmateix, un dels principals objectius que teníem era combatre la "mala maror" existent entre els regidors que hi havia a l'Ajuntament. Jo penso que cada regidor pot pensar el

que vulgui, però que això no ha de comportar conflictes l'un amb l'altre. La política i les discussions polítiques s'han de fer amb tot el respecte, però a l'acabar la discussió pots acabar sent tan amic com eres al principi, tant si ets de Convergència o de l'Entesa.

La confrontació entre els partits polítics en un poble on tots ens coneixem i tots volem el millor no hauria d'existir: ens hauríem de mirar de portar bé els uns amb els altres i no crear els dos bàndols que hem fet.

Creu que els va acabar complint?

El fet de voler combatre la "mala maror" està clar que no. I és una de les coses de les quals no em sento gaire orgullós. Cap dels dos "bàndols" hi hem ajudat.

De les que ens havíem proposat al programa electoral, doncs algunes es van acon-

seguir i d'altres no. Aquestes últimes s'han mirat de fer en la posterior legislatura i potser n'hi haurà alguna que no podrem executar ni amb els vuit anys que estarem al govern.

Se li van presentar més problemes dels que creia o va ser més fàcil del que s'esperava?

Un quan es presenta a l'Ajuntament, tant per alcalde com per regidor, mai es pot imaginar el volum de feina que hi ha. S'ha de tenir en compte que no hi ha horari, sinó que tu te'l marques. Es podria dir que un és alcalde o regidor les vint-i-quatre hores del dia.

Creu que en unes eleccions municipals els electors voten un partit o les persones que es presenten?

Deu passar una mica les dues coses. Hi ha gent que és molt fidel al partit i a les

sigles, per tant, independentment de qui es presenta sempre sap que votarà aquell partit.

Però jo vull pensar que també hi ha molta gent que vota en l'opció de les persones, vota la llista, perquè en definitiva, la gent les coneix, sap com són, saben el tracte que tenen... i això els votants ho tenen en compte.

Què creu que el va fer sortir elegit a vostè?

Jo vull pensar que en bona part, el programa electoral que presentàvem devia ser atractiu per la gent. Totes les persones que ens van acabar votant, ho devien fer pel contingut i les nostres propostes.

També és cert, que van coincidir amb un moment en què van passar dues coses importants: una, que l'Entesa naixia com un pacte de tres partits d'esquerra. L'altre fet important va ser que hi va haver una certa crisi dins de Convergència. Entre ells no es van acabar d'entendre. Tot plegat va fer possible que guanyéssim.

Per vostè, què és el millor de ser i d'haver estat alcalde?

El millor és la satisfacció de fer coses pel poble que volies fer, de les quals et sents orgullós. També et sents orgullós que els ciutadans valorin la feina que tu fas. Jo crec que aquesta és la millor recompensa.

Lluís Postigo Garcia

I el pitjor?

La feina de regidor i d'alcalde és molt desagraïda. No vindrà mai ningú al despatx a dir-te "que bé que ho esteu fent" o a felicitar-te. Sempre veus la part negativa. Mai veus la positiva. Com que es dóna per suposat que has de resoldre els problemes, no et vénen a felicitar per les bones actuacions.

Quin tema creu que va ser el més conflictiu durant la seva primera legislatura?

La primera legislatura va ser molt moguda. Hi va haver un parell de temes bastant conflictius.

Un, la Línia d'Alta Tensió, un tema que va ser difícil de portar. I un segon, una denúncia que vam haver de fer per un intent de suborn, que això tampoc és agradable per ningú.

Què creu que va ser el més important que va fer pel poble durant el temps que va estar a l'Ajuntament?

Intentar que altres administracions que tenen competències en el nostre municipi les realitzessin, com per exemple la Generalitat. Podríem fer una llista llarga on podríem posar diferents carreteres, cruïlles perilloses, les obres de l'IES, l'ampliació del CEIP, l'ampliació del dispensari municipal...

Per vostè, què va significar ser alcalde?

A nivell personal, moltíssim. Em sento més orgullós de ser alcalde que diputat. El perquè? Doncs per ser diputat m'ha votat molta més gent, però per ser alcalde m'ha votat gent que em coneix de més a prop i coneix la feina que fas al poble en el dia a dia.

Finalment, què és per vostè la democràcia?

En teoria la democràcia que està reflectida a la Constitució representativa, la gent té l'oportunitat d'escollir els seus representants en les institucions.

Però jo crec que s'hauria de "Democratitzar la democràcia": no n'hi ha prou amb que cada quatre anys la gent esculli els seus representants,

Per mi la democràcia és el fet de que nosaltres ens autogovernem mitjançant unes condicions d'igualtat, l'opinió de tothom pesa el mateix, i a partir del diàleg i del debat es busca el bé comú.

Reportatge

Entesa per Llagostera: l'agrupació d'electors que va desbancar CiU

Entesa per Llagostera va presentar-se per primer cop a les municipals del 1999 i les va guanyar només amb 101 vots més que Convergència i Unió. Les eleccions del 2003 van tornar a ser seves, però aquest cop amb una clara majoria absoluta.

Les eleccions del 1999 van ser les primeres en les quals només es van presentar tres candidatures: una era la de Convergència i Unió, l'altra la del Partit Popular i finalment l'Agrupació d'electors d'Entesa per Llagostera.

La creació

L'agrupació d'electors d'Entesa per Llagostera es va formar entre el 1998 i el 1999. Es presentava per primer cop a les eleccions municipals llagosterenques el 1999, i estava constituïda per tot un conjunt de persones amb ganes de canviar Llagostera. D'aquestes persones, unes militaven al Partit Socialista de Catalunya; d'altres a Iniciativa Els Verds i a

Esquerra Republicana de Catalunya, a més d'una majoria de candidats independents que no militaven a cap partit.

L'Entesa per Llagostera pretenia trencar la dinàmica que hi havia hagut fins aleshores a les eleccions municipals de Llagostera. Els promotors de l'agrupació creien que aquesta era l'única manera de desbancar els vint anys de política conver-

gent al poble.

El procés

Després de moltes xerrades i reunions, els integrants de la futura candidatura d'Entesa per Llagostera van procedir a assabentar-se dels procediments que havien de seguir per tal de presentar-se tots junts en una mateixa llista.

Aquestes persones no es

podien presentar com una coalició d'esquerres, ja que no hi havia el precedent necessari a un àmbit més elevat, és a dir, no hi havia aquesta coalició a nivell autonòmic. Per tant, l'únic recurs legal era formar una agrupació d'electors. Aquesta, havia de rebre un mínim de cent signatures de suport per la seva creació, totes elles realitzades davant notari.

Un cop assolit aquest mínim de signatures i que el notari n'hagués donat fe, l'agrupació d'electors d'Entesa per Llagostera va quedar constituïda formalment i ja es va poder presentar a les eleccions municipals del 1999.

Els partits

Tot i que els representats locals dels diferents partits d'esquerra veien clara la presentació de l'agrupació en les eleccions del 1999, els diferents partits dels quals formaven part no s'ho van prendre gaire bé.

Per qualsevol partit polític, aquestes agrupacions no els són gaire favorables, ja que la seva representativitat es dilueix.

Una agrupació d'electors no representa cap partit en concret, perquè presenta una sèrie de persones amb diferents opcions polítiques. Per tant, els partits polítics no poden lluir i fer seus els bons resultats obtinguts pels grups independents en les

eleccions municipals.

Convergència i Unió

De la mateixa manera que els partits de l'esquerra a d'àmbit general no estaven massa d'acord amb la creació de l'agrupació, el grup local de Convergència i Unió a Llagostera tampoc ho veia massa clar.

Després de la mort de Narcís Casas, persona emblemàtica al poble i gran candidat del grup convergent, CiU no va saber reaccionar davant de la situació. S'entreveia que dins del seu grup no hi havia gaire benestar, ja que els faltava la peça clau per guanyar les eleccions.

Es podria dir que Convergència i Unió no va saber reaccionar bé amb la formació de l'Entesa. En saber que els grups d'esquerra havien creat una agrupació d'electors, CiU va deixar de banda la que semblava que seria la seva candidata a les eleccions del 1999, Pilar Sancho, alcaldessa després de la mort de Casas, i va decidir apostar fort amb la presentació d'una nova candidatura amb moltes cares noves i joves. Arran d'aquest desgavell dins del grup local de Convergència i Unió, l'agrupació d'electors de l'Entesa per Llagostera en va sortir clarament beneficiada.

Els representats de l'Entesa per Llagostera en el consistori del 1999-2003: Lluís Postigo (al centre), Jaume Moll, Miquel Ramis, Montserrat Pla, Montserrat Vila, Esteve Barceló i Jordi Noguera.

L'esperança de guanyar

Els càlculs que havien fet els integrants de la candidatura d'Entesa per Llagostera els donava esperances per pensar que resultarien ser els guanyadors de les eleccions municipals del 1999. Els càlculs s'obtenien a partir de la suma de vots que havien obtingut els tres partits d'esquerres en les anteriors eleccions, més tots aquells vots que s'enduaia Convergència i Unió gràcies a Narcís Casas, més els vots de persones que veïessin en l'Entesa una nova força progressista que podia canviar la dinàmica política del poble.

Les eleccions del 1999

Finalment el tretze de juny del 1999 va arribar, i amb ell també van arribar les elec-

Què és una agrupació d'electors?

Una agrupació d'electors és un grup de persones d'una població, que davant d'unes eleccions municipals s'inscriuen o es registren i també es legalitzen com agrupació electoral per tal de tenir un suport legal per poder-se presentar.

Com que no depenen de cap partit polític, necessiten un mínim de signatures de suport per part dels ciutadans de la població on es presenten, que els serveixen "d'aval" davant de les altres candidatures dels partits polítics.

cions municipals. Aquestes es presentaven força renyides entre els dos principals favorits: Convergència i Unió (amb més de vint anys al govern municipal) i l'Entesa per Llagostera (la nova agrupació d'electors progressista). Els resultats van ser igual de renyits que els pronòs-

tics: Entesa per Llagostera guanyava les eleccions amb 1.434 vots, només amb 101 vots de diferència respecte a Convergència i Unió, que n'havia obtingut 1.333. Després de vint anys, CiU s'havia de conformar amb l'oposició del govern municipal llagosterenc.

Ple de possessió del nou consistori (1999-2003), el primer format per l'agrupació d'electors de l'Entesa

Les eleccions del 2003

El vint-i-cinc de maig del 2003, dia de les últimes eleccions municipals fins a l'actualitat, Entesa per Llagostera va tornar a vèncer, aquest cop va obtenir un regidor més que en les anteriors eleccions.

Després d'una campanya electoral força disputada entre Entesa per Llagostera i Convergència i Unió, que havia tornat a presentar les cares més conegudes per obtenir més confiança per part dels electors, els resultats van ser força més avantatjosos per Entesa que en les eleccions del 1999: amb 1.801 vots (487 vots de diferència amb CiU), l'agrupació d'electors obtenia vuit regidors (un més que en les eleccions del 1999).

Malestar dins de l'Entesa

Malgrat rebre tants vots favorables en les últimes eleccions, a partir del passat mes de febrer del 2005, es van començar a entreveure certs problemes de malestar dins de l'agrupació d'electors de l'Entesa. Segons publicaven diferents mitjans de comunicació, el problema s'arrossegava des de feia temps, ja que havia sorgit en el moment de la formació del consistori, el juny del 2003, quan Postigo va nomenar primer tinent d'alcalde el regidor independent Josep Sánchez en comptes

de Montserrat Pla (PSC). A principis d'agost del 2005, els problemes dins l'Entesa es van fer públics: La secció local del PSC anunciava que es volia desmarcar d'Entesa i que preparava una nova candidatura per a les properes eleccions del 2007.

El futur de l'Entesa

En aquests moments el futur de l'agrupació d'electors de l'Entesa per Llagostera és bastant incert.

Les possibilitats de continuar de la mateixa manera que es va començar són francament nul·les, ja que els socialistes a nivell local ja s'han pronunciat i han anunciat que en les eleccions del 2007 presentaran la seva candidatura, independentment del que faci l'Entesa. Aquest fet perjudica clarament l'agrupació d'electors, ja que molts vots dels electors poden ser desviats al partit socialista. Les eleccions del 2007 es presenten força incertes ja

Els vuit regidors del segon consistori de l'Entesa (2003-2007): Josep Sánchez, Montserrat Pla, Jordi Noguera, Esteve Barceló, Toni Navarro, Eugènia Comas, Rafael Villena i Lluís Postigo

que hi ha diferents possibilitats pel que fa a les candidatures que es presentaran. D'una banda, una opció seria que hi hagués la candidatura de Convergència i Unió, del Partit Socialista Català, del Partit Popular i de l'Entesa. D'altra banda, podria ser que es tornés a la dinàmica de les eleccions anteriors al 1999, i que es presentaven diferents partits com eren Convergència i Unió, el Partit Socialista

Català, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya i el Partit Popular. Si aquesta última opció succeís, també hi hauria diferents possibilitats per formar el govern municipal: una seria que el partit que guanyés passés a manar i una altra seria que es formés una coalició de partits un cop s'haguessin obtingut els resultats

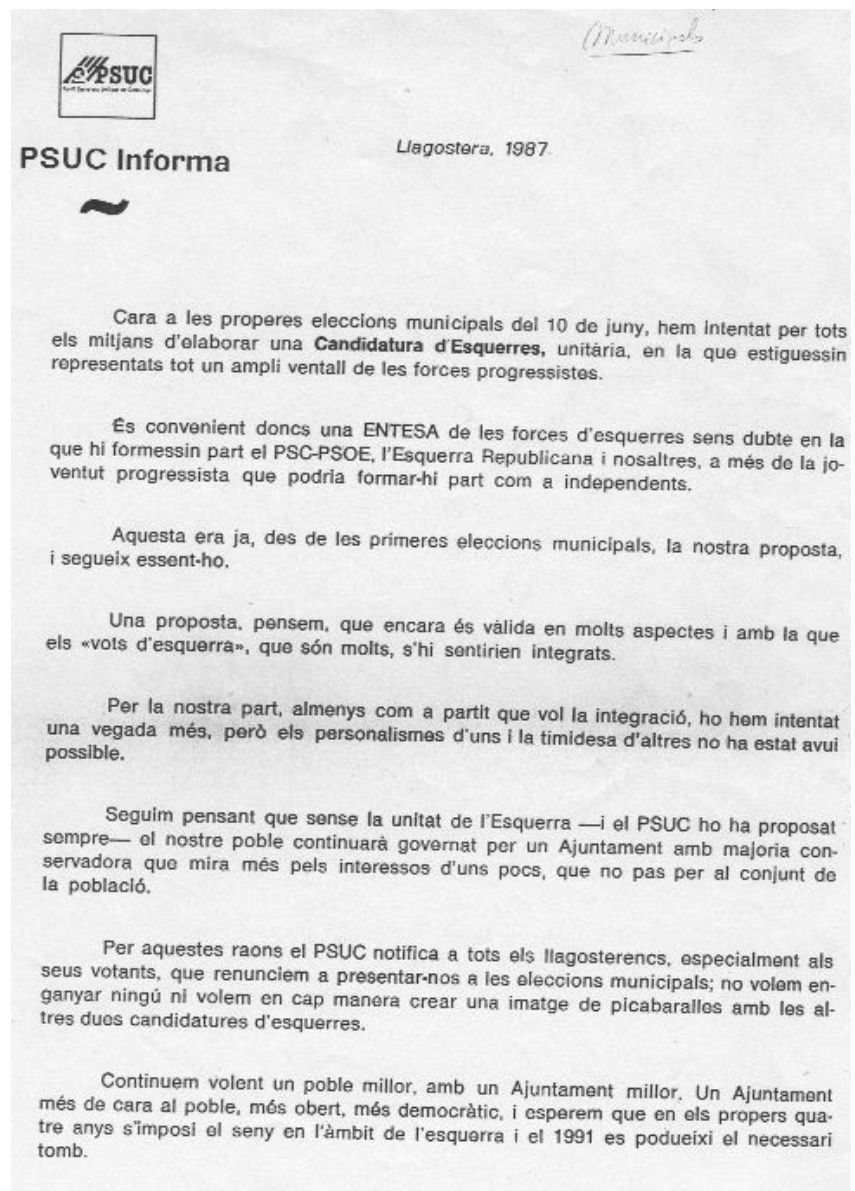
Malgrat totes les possibilitats, les eleccions del 2007 es presenten enrevessades per qualsevol partit, ja que guanyar les eleccions amb majoria absoluta serà força difícil.

El precedent

Malgrat que segurament molt dels promotors i integrants de l'agrupació d'electors de l'Entesa per Llagostera desconeixen aquest fet, el grup local del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) havia volgut crear una agrupació semblant a l'Entesa per presentar-se a les eleccions municipals del 1987.

A partir d'aquelles eleccions, el PSUC no va presentar-se més a les eleccions municipals. Mitjançant una carta, el grup local del partit va explicar als ciutadans llagosterencs el motiu que els havia portat a prendre aquesta decisió.

La carta emesa pel grup local del PSUC destinada als llagosterencs es troba a la dreta d'aquesta columna.

Conclusions

"Em fa l'efecte que aquest és un poble una mica desgraciat, sempre s'hi han volgut fer grans coses i en el fons cap projecte no ha tirat endavant". Amb aquestes paraules, Enric Marquès donava el seu punt de vista del poble de Llagostera, un poble on ell era nouvingut i per tant podia analitzar sense coaccions sentimentals.

He arribat a la conclusió que, en certa manera, Enric Marquès tenia raó. Al llarg del període de la democràcia, Llagostera ha estat el lloc on s'han intentat fer grans macoprojectes per part d'empreses estrangeres (tant de la resta de la comarca com de la resta de l'Estat), i cap d'ells ha arribat al final. Des de l'Ajuntament s'ha procurat que els llagos-

terencs s'involucrin en la vida social del poble, tant a través de les entitats com a nivell personal, però jo crec que mai s'ha acabat d'aconseguir. El mateix consistori ha provat que les relacions entre l'equip de govern i l'equip de l'oposició siguin les millors possibles per tal d'aconseguir el màxim profit pel poble. Però això tampoc ha estat possible. Encara que potser han estat els constants estires i arronses que ha viscut la política municipal que han fet possible la construcció de nombrosos equipaments dels què disposa el poble. Com per exemple el polivalent. Si l'oposició i l'equip de govern s'haguessin posat d'acord, potser ara no disposaríem d'aquest edifici per realitzar-hi diferents activitats. Malgrat que Marquès consi-

derés Llagostera un municipi desgraciat, des del meu punt de vista no el puc acabar de definir d'aquesta manera. El sentiment "patriòtic" que tinc envers el meu poble no m'ho permet.

Llagostera, com tots els municipis, té coses bones i dolentes, tant ara en la democràcia, com abans en la dictadura. I, encara que governin dretes, esquerres o centres, sempre es produirà la mateixa situació.

Actualment a Llagostera manen les "esquerres" després de vint anys de "centres" tirant cap a "dretes".

La meva generació, i no parlo solament dels nascuts l'any 1988, sinó de tots aquells que a hores d'ara encara no hem exercit el dret de vot en unes municipals, no recordem un govern convergent a la població. La nostra memòria política es remunta a aquelles eleccions tant disputades entre Entesa per Llagostera i Convergència i Unió, quan va guanyar l'Entesa i molta gent deia que a partir d'aquell moment tot canviaria. Nosaltres no podem saber del cert si en realitat les coses han canviat o no, ja que crec que sempre estarem coaccionats sota les influències

Una imatge d'un ple en què tots els regidors es posen d'acord i voten favorablement.

dels més grans.

És per això, que només després de realitzar aquest treball, he pogut arribar sense cap mena de dubte a un munt de conclusions sobre la millora o l'empitjorament de la política municipal al llarg d'aquests vint-i-quatre anys.

Sense cap mena de dubte, al finalitzar aquest treball de recerca he extret un munt de conclusions.

Secció a secció

Com ja anunciava a la introducció, les conclusions finals que he extret estan basades en l'anàlisi de cada secció en el transcurs d'aquests vint-i-quatre.

Política

Mitjançant l'anàlisi de les campanyes electorals, de les formacions de consistoris de cada legislatura al llarg d'aquesta etapa democràtica he extret les conclusions de l'apartat de política

Per començar, totes les campanyes electorals al llarg d'aquest període s'han caracteritzat per la presentació de més d'un partit a les eleccions municipals. Per tant, no s'ha produït mai la situació de saber del cert qui seria el nou alcalde de la població en el moment que els electors anessin a les urnes a votar.

Els veïns de la carretera demanant semàfors

Per altra banda, la participació per part dels ciutadans llagosterencs cridats a les urnes per votar sempre s'ha mogut entre el seixanta-cinc i el setanta-u per cent. En cap eleccions s'ha disminuït ni augmentat aquest percentatge.

En cinc ocasions Convergència i Unió ha guanyat les eleccions i una ho ha fet Entesa per Llagostera. D'aquests cinc triomfs convergents, només n'hi va haver un que no va ser per majoria absoluta: l'any 1991. Per tal de formar consistori, Convergència i Unió va pactar amb els socialistes, els quals van rebre dues tinències d'alcalde i atribucions de regidors.

Només en dues ocasions s'ha produït un canvi d'alcalde durant el transcurs de la legislatura. El primer cop va ser el 1980, quan Maria Gifre va plegar per motius personals i Josep Codina, regidor fins aquells

moments, va substituir-la. El segon cop va ser a finals del 1996 quan va morir Narcís Casas després d'una llarga malaltia i Pilar Sancho, regidora fins aquell moment va rebre el càrrec d'alcaldesa.

Urbanisme

Aquesta és l'única secció que es repeteix al llarg de cada legislatura. Cada consistori aposta per intentar millorar-lo, ja sigui iniciant noves obres o només establint petits canvis.

Un exemple de noves obres seria la urbanització de la Plaça Catalunya, que va durar dues legislatures encapçalades per Narcís Casas. O la urbanització del sector Ganix, duta a terme recentment pel govern de l'Entesa, amb Lluís Postigo al capdavant.

L'exemple de petites obres seria l'asfaltament de carrers en diverses legislatures o la modificació de les Normes Subsidiàries durant

el mandat del 1999-2003.

Sanitat

La secció de sanitat llagosterenca en el transcurs d'aquests anys és formada bàsicament pel dispensari municipal i la residència Josep Baulida.

Pel que fa el dispensari no es pot establir ni si hi hagut una millora o un empitjorament: el centre ha anat augmentant tant en dimensions com en serveis, però ha arribat un moment que en l'actualitat els llagosterencs no podem disposar del CAP durant els dies festius i ens hem de dirigir al de Cassà de la Selva. Per tant, diria que la sanitat llagosterenca està força estancada i ofereix poques oportunitats.

Per altra banda, la residència Josep Baulida crec que ha anat millorant al llarg dels anys. L'inici del seu progrés es va produir amb la seva municipalització, i des d'aquell moment, la residència s'ha anat remodelant fins a l'actualitat.

Medi Ambient

La consciència ecològica no estava molt instaurada fa vint anys. Actualment, tothom té clar que s'ha de reciclar i aquest fet fa que l'Ajuntament s'hagi de preocupar més per donar una bona imatge pel que fa l'ecologia.

Creç que es nota l'evolució d'aquesta consciència, ja que durant els primers anys només podem trobar neteges de camins veïnals i aquestes no s'atribueixen al fet de mantenir net l'entorn, sinó al fet de facilitar els accessos als veïns dels veïnats. A mesura que van passant els anys, es pot veure com els consistoris es comencen a preocupar pel medi ambient: primer instaurant la diada de l'arbre, més tard comprant els terrenys del parc de la torre, fa uns anys construint la deixalleria i fa poc temps instaurant el nou sistema de recollida de deixalles (encara que formi part de la legislatura del 2003-2007 i no surti al treball).

Indústria

La zona industrial del poble crec que és un tema que no ha acabat de funcionar gaire bé per cap de les legislatures.

El 1983 Josep Puig va procurar donar una nova empenta a l'economia local, construint el sector industrial amb l'intenció de crear llocs de treball.

Des d'aquell moment han estat quasi tots els alcaldes els que han procurat per la zona, ampliant-la o oferint a més bon preu terrenys per tal que s'hi establissin empreses, però en l'actualitat encara podem veure, després de vint anys, alguns terrenys desocupats.

Esports

L'esport local ha anat avançant a poc a poc i és una de les seccions més consolidades al poble.

L'esport va començar a Llagostera amb la construcció durant la legislatura de Josep Codina de la pista poliesportiva i la piscina municipal.

Al cap d'uns anys i amb ganes de tirar endavant el

Un dels cursos de natació organitzats pel Patronat Municipal d'Esports

Les entitats del poble s'han convertit en l'eix principal de l'impuls de la vida social del municipi.

projecte del pavelló poliesportiu, va sorgir el Patronat Municipal d'Esports iniciat per l'Ajuntament.

Es podria dir que l'última gran obra esportiva del poble va ser la construcció del pavelló polisportiu en uns terrenys propers al camp de futbol, acabant de concretar el que és en l'actualitat la zona esportiva.

L'esport llagosterenc ha anat creixent, i en l'actualitat el Patronat ofereix diverses disciplines esportives com poden ser el bàsquet, l'handbol, el patinatge o el futbol.

Educació

Durant aquests anys democràtics s'han produït força canvis en l'educació en general: s'ha passat d'ensenyar obligatòriament en castellà a tenir la oportunitat de fer-ho en català, s'ha ins-

taurat una nova reforma educativa (LOGSE)...

Aquest últim fet va provocar que els ciutadans llagosterencs reclamessin la construcció d'un institut al poble, ja que amb la nova llei tots els estudiants de primària en finalitzar aquests estudis s'havien de dirigir obligatòriament a un institut.

La construcció de l'institut ha estat el tema de debat durant molts anys, sobre el lloc on s'hauria d'ubicar, si s'acabaria l'estada en barracons i quan es produiria el canvi...

Crec que en aquests vint-i-quatre anys democràtics l'educació a Llagostera ha millorat: al poble disposem d'un institut, d'una escola pública recentment remodelada, i d'un projecte de construcció d'una nova llar d'infants (ja que l'actual ha

quedat petita).

Cultura

La cultura d'un municipi abarca molts temes d'extensió.

D'una banda fa referència a totes les festes que es celebren, d'altra a la participació de les entitats en la vida social del poble i d'altra dels serveis i activitats culturals que proporciona l'Ajuntament a la població.

Primer de tot crec que els serveis i activitats culturals que ofereix el consistori als ciutadans ha anat millorant al llarg del temps.

En un principi, l'Ajuntament es va limitar a construir la biblioteca, fet que va significar un gran avenç, ja que en l'actualitat se'ns fa estrany pensar que fa només vint-i-cinc anys no disposaven d'aquest servei.

Més tard es van començar a construir els diferents museus, que segons la meva opinió, no han tingut el futur que s'esperaven els seus impulsors.

Finalment, en els darrers deu anys, la cultura del poble ha fet un gran pas: no crec que ens imaginem un any sense cursets organitzats pel consistori, ni sense certes celebracions organitzades per l'equip de govern.

Pel que fa a la participació de les entitats, també crec que des dels darrers deu anys s'ha notat un incre-

ment de participació i d'organització entre les diferents entitats.

En un principi, n'hi havia ben poques que es mantienien en actiu, com per exemple el Bell-Matí o el Casal Parroquial o fins i tot l'Associació de Veïns 23 de febrer.

Amb el temps moltes de les altres entitats han esdevingut de nou en actiu i també n'han sorgit de noves. En l'actualitat el poble en té unes vint-i-quatre, onze de les quals són de caràcter esportiu.

La implicació de moltes d'elles en festes promogudes pel consistori ha fet que al poble es respiri un altre ambient de festivitat durant la resta de l'any, amb festes consolidades com la Fira del Bolet, la Diada de l'onze de setembre, la cavalcada de

La polèmica de la Línia d'Alta Tensió va durar gairebé dues legislatures.

Reis o els diferents sopars i festes que es duen a terme durant les nits d'estiu.

Comunicació

L'apartat de comunicació s'ha mogut sempre entre Llagostera Ràdio i El Butlletí.

Aquests dos mitjans de comunicació llagosterencs han format part de la cultura del poble, però també han rebut nombrosos reconeixements per part de diferents institucions de caràcter català.

Així doncs, he arribat a la conclusió que els mitjans de comunicació locals no estan massa valorats per la gent del poble, ja que els ciutadans pensen que és de lògica disposar d'aquests dos mitjans i no arriben a valorar la feina que fan desinteressadament un grup de gent que hi és al darrere, però al mateix temps tampoc trobarien bé que aquests desapareguessin.

La polèmica

Quasi en cada legislatura, exceptuant la del 1983-1987 en què Josep Puig era alcalde, a Llagostera hi hagut un tema de polèmica.

En les primeres legislatures, els temes polèmics van ser majoritàriament discrepàncies entre ciutadans i polítics sobre la construcció o

no de certs projectes.

Primerament amb la pista de proves de "Motor Ibèrica", després amb l'Aeròdrom, més tard amb el macrogeriàtric i finalment amb el centre sanitari de luxe, Llagostera ha vist com un munt de projectes escollien els seus terrenys per ubicar-los, però que finalment els promotors es tiren enrere i no n'hi ha cap que arribi a la seva fi.

Les últimes legislatures tenen de tema de polèmica algun escàndol, com el cas de les cintes, o una vertadera batalla com és la Línia d'Alta Tensió de les Gavarres.

La Línia va donar un cert protagonisme a Llagostera i al seu alcalde, uns veritables "gals" al més pur estil d'Astèrix i Obèlix resistents a l'atac dels romans, en aquest cas a l'atac dels "peixos grossos" d'Enher i de la Generalitat.

L'entrevista

El plantejament que vaig fer de cadascuna de les entrevistes m'ha permès extreure les conclusions d'una forma més fàcil, i suposadament, també permet als lectors d'extreure la seva pròpia conclusió.

Al plantejar les mateixes preguntes a tots els alcaldes, he trobat que hi ha respostes semblants o que volen expressar la mateixa

idea.

Tots coincideixen en el fet que la gent no s'imagina la gran dificultat que representa exercir al capdavant d'un consistori.

També coincideixen que el millor d'haver estat alcalde és la quantitat de coses que s'aprenen i les responsabilitats que s'agafen. I, al mateix temps, el pitjor és les discrepàncies amb els ciutadans, que no sempre se'ls pot fer contents, que no sempre es fan les coses al gust de tothom.

Tots es presenten a les eleccions amb la finalitat de fer un bé pel poble, amb ganes de dur a terme nous projectes.

En el moment de presentar-se a les eleccions, els entrevistats afirmen que no tenien cap objectiu concret, sinó solament fer un bé pel poble, sense imaginar-se que els seria més difícil del que es pensaven.

Pel que fa a si creuen que en unes eleccions municipals els electors voten al partit o a les persones, els entrevistats tornen a coincidir que majoritàriament el que es voten són les persones. El partit sempre hi té a veure, però les persones de cada candidatura són les que exerceixen la major part de la influència.

Finalment, la divisió d'opinions comença quan els pregunto per què creuen que van sortir elegits a les eleccions: Maria Gifre i Josep Puig, em responen que va ser perquè eren unes persones conegudes al poble. Lluís Postigo pensa que va ser gràcies a les propostes que presentaven i a la mala campanya que va fer CiU.

Josep Codina i Pilar Sancho no van encapçalar la candidatura, sinó que van ser elegits alcalde posteriorment. Tots dos consideren que la llista de la qual formava part va sortir gràcies a les persones que l'encapçalaven.

El tema estrella

Finalment, la conclusió més evident a la qual he arribat és que cada consistori escull un gran tema estrella que és al que dediquen gran part del temps de la seva legislatura, i que posteriorment és el que tots els alcaldes promocionen al moment de realitzar-los l'entrevista.

En el cas del primer consistori (1979-1983) quan Maria Gifre i Josep Codina van ser alcaldes, el tema central és l'elaboració de les Normes Subsidiàries.

Durant el segon consistori (1983-1987) presidit

per Josep Puig el tema estrella és la construcció del dispensari municipal.

Del 1987 al 1991, quan Narcís Casas va ser per primer cop alcalde democràtic, el tema central és l'inici de l'urbanització de la Plaça Catalunya.

La quarta legislatura democràtica (1991-1995) amb Narcís Casas al poder, continua el tema estrella de l'anterior i finalitza la urbanització de la Plaça Catalunya.

L'últim consistori convergent (1995-1999), amb Pilar Sancho d'alcaldesa, aposta per l'edifici polivalent com la principal obra de la seva legislatura.

Finalment, l'últim consistori analitzat presidit per Lluís Postigo l'obra estrella que destaca és la construcció de l'Institut de Llagostera, encara que s'inaugurés en la següent legislatura.

El dispensari el tema estrella de Josep Puig.

Per acabar, vull dir que com s'ha vist en el transcurs del treball, els sis consistoris democràtics han procurat realitzar el màxim profit pel poble, encara que en algun moment els ciutadans llagosterencs se'ls hagin oposat i hagin realitzat una obra per decret.

Jo suposo que segurament durant les entrevistes, els cinc alcaldes no m'han explicat tot el que a mi m'hagués agradat saber, ja que

el fet de ser "polítics" en major o menor escala els caracteritza per ser força reservats quan ho creuen convenient.

El tema del meu treball de recerca m'ha agradat més del que m'havia pensat en un bon principi.

Encara que sembli pesat, m'ha semblat molt interessant saber quan es van realitzar cadascuna de les obres més importants del poble, qui ha estat regidor

en el transcurs d'aquests vint-i-quatre anys, poder discutir amb els meus pares sobre fets que ells recordaven i que jo estava treballant, poder explicar a d'altra gent algunes de les curiositats que havia trobat al visualitzar premsa escrita...

Per mi, ha estat una veritable sorpresa que la realització del treball no hagi estat tan pesada com em pensava que seria a finals de primer de batxillerat.

La sala de plens de l'Ajuntament de Llagostera

Bibliografia

Les fonts consultades per dur a terme aquest treball de recerca han estat:

Marc teòric i treball de camp:

TV3, TELEVISIÓ DE CATALUNYA I HIDROELÈCTRICA DE CATALUNYA: *Història de Catalunya*. 1a edició: Barcelona, Edicions Junior, S.A. (Grup Editorial Grijalbo), 1988 (volums 19 i 20)

MASSAGUER, S. : *20 anys de democràcia a can Bech: Crònica política de Palafrugell (1979-1999)*. 1a edició: Palafrugell: Impremta Palé, S.L., 1999 (Quaderns de Palafrugell, 8)

GRAU, D.: *Llagostera*. 1a edició: Olot, Alzamora Artgràfica, S.A., abril del 1987 (Quaderns de la Revista de Girona, 10)

Butlletins Municipals (1980-1983) i fulletons de política municipal (1983-2003) (ARXIU MUNICIPAL DE LLAGOSTERA).

Notícies de Llagostera (1979-1995) (Arxiu del diari "El Punt" (Girona))

Col·lecció local i quaderns de notícies llagosterenques del diari "El Punt" (1983-2005) (Biblioteca Julià Cutiller de Llagostera)

Glossari:

<http://www.enciclopedia-catalana.com>

Ideologies dels partits polítics:

www.ciu.info

www.convergencia.org

www.unio.org

www.psc.es

www.psuc.org

www.pp.es

www.ic-v.org

MOLAS, I.: *Diccionari dels Partits Polítics de Catalunya (segle XX)*. 1a edició: Capellades, Romanyà/Valls, març del 2000. (Diccionaris d'Enciclopèdia Catalana).

Petit recull d'entrevistes a Narcís Casas (pàg.78)

Butlletins de Llagostera

FONT, A.: *Alcaldes de Catalunya*. 1a edició: Barcelona, Models Photo, S.L, 1997. (Col·lecció el Balanci: 1r volum)

Índex d'imatges

Les fotografies d'aquest treball de recerca han estat extretes de:

Portada: Sílvia Comas

- Pàgina 4: http://ccb.nexica.net/NC_OHI.html
- Pàgina 5: http://vrcultura.uv.es/cultura/rodaliesgaleria/images/131_Hijo.jpg
- Pàgina 6: http://ccb.nexica.net/NC_OHI.html
- Pàgina 7: <http://www.fuenterebollo.com>
- Pàgina 8: <http://www.mallorcaweb.com>
<http://www.el-mundo.net>
- Pàgina 9: Arxiu Municipal de Llagostera
- Pàgina 13: Sílvia Comas
- Pàgina 14: El Punt, 29 de març del 1979
- Pàgina 16: El Punt, 21 d'abril del 1979
- Pàgina 18: Sílvia Comas
- Pàgina 19: Butlletí de la festa major de Llagostera del 1995
- Pàgina 20: Diari de Girona, 25 de novembre del 1987
- Pàgina 21: El Punt, 21 de maig del 1988
Butlletí de la festa major de Llagostera del 1995
- Pàgina 22: El Punt, 30 de novembre del 1982
Sílvia Comas
- Pàgina 23: Bulletí de Llagostera, núm. 23 (2a etapa)
El Punt, 7 d'abril del 1983
- Pàgina 24: Butlletí de Llagostera de l'any 1988 (1a etapa)
El Punt, 27 de juliol del 1979
- Pàgina 25: El Punt, 27 de desembre del 1991
- Pàgina 27: Sílvia Comas

-
- Pàgina 28: Quadre dels alcaldes Llagosterencs exposat a la Sala de Plens
 - Pàgina 31: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 32: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 33: Sílvia comas
 - Pàgina 34: El Punt, 23 de febrer del 1983
 - Pàgina 36: Arxiu Municipal
 - Pàgina 37: El Punt, 28 d'abril del 1988
El Punt, 22 de maig del 1985
 - Pàgina 38: El Punt, 6 de novembre del 1986
Butlletí de Llagostera, núm. 22 (2a etapa)
 - Pàgina 39: Butlletí de Llagostera, núm. 30 (2a etapa)
 - Pàgina 41: El Punt, 17 de maig del 1987
 - Pàgina 42: Sílvia Comas
 - Pàgina 43: El Punt, 10 d'abril del 1984
 - Pàgina 45: Sílvia Comas
 - Pàgina 47: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 48: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 49: Sílvia Comas
 - Pàgina 50: El Punt, 10 de juliol del 1997
 - Pàgina 51: Imatges: Arxiu Municipal de Llagostera
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 52: El Punt, 17 de març del 1985
 - Pàgina 53: El Punt, 19 de març del 1989
 - Pàgina 54: Diari de Girona, 9 de novembre del 1989
 - Pàgina 55: Diari de Girona, 13 d'octubre del 1989
 - Pàgina 56: Diari de Girona, 23 d'agost del 1990
Diari de Girona, 17 de febrer del 1991
Sílvia Comas

-
- Pàgina 57: <http://www.llagostera.org>
 - Pàgina 58: Butlletí de Llagostera de l'any 1976 (1a etapa)
 - Pàgina 59: El Punt, 27 de desembre del 1990
 - Pàgina 60: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 62: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 63: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 64: Sílvia Comas
 - Pàgina 65: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 66: Imatges: Arxiu Municipal de Llagostera
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 67: El Punt, 1 d'abril del 1993
 - Pàgina 68: El Punt, 28 d'abril del 1988
 - Pàgina 69: El Punt, 16 de setembre del 1994
 - Pàgina 70: El Punt, 4 de maig del 1994
 - Pàgina 71: Butlletí de Llagostera, núm. 6 (2a etapa)
 - Pàgina 72: Sílvia Comas
 - Pàgina 73: Sílvia Comas
 - Pàgina 74: Sílvia Comas
El Punt, 25 de gener del 1994
 - Pàgina 75: El Punt, 14 de maig del 1994
 - Pàgina 76: El Punt, 15 de juny del 1994
 - Pàgina 78: FONT, A.: *Alcaldes de Catalunya*. 1a edició: Barcelona, Models Photo, S.L,
1997. (Col·lecció el Balanci: 1r volum)
 - Pàgina 80: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 81: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 82: Sílvia Comas
 - Pàgina 83: FONT, A.: *Alcaldes de Catalunya*. 1a edició: Barcelona, Models Photo, S.L,
1997. (Col·lecció el Balanci: 1r volum)- Pàgina 84:

-
- Pàgina 84: El Punt, 26 de novembre del 1996
 - Pàgina 85: El Punt, 7 de desembre del 1996
 - Pàgina 86: Imatges: Arxiu Municipal de Llagostera
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 87: Joana Malagraba
 - Pàgina 88: Sílvia Comas
 - Pàgina 91: El Punt, 7 de setembre del 1996
 - Pàgina 92: Sílvia Comas
 - Pàgina 93: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 94: <http://www.llagostera.org>
El Punt, 11 de maig del 1998
 - Pàgina 95: Butlletí de Llagostera, núm. 32 (2a etapa)
 - Pàgina 96: Butlletí de Llagostera extraordinari (2a etapa)
 - Pàgina 97: Butlletí de Llagostera, núm. 5 (3a etapa)
 - Pàgina 100: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 101: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 102: Sílvia Comas
 - Pàgina 103: Butlletí de Llagostera, núm. 15 (2a etapa)
 - Pàgina 104: Imatges: Butlletí de Llagostera, núm. 19 (2a etapa)
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 105: Diari de Girona, 2 d'agost del 2002
 - Pàgina 106: Sílvia Comas
 - Pàgina 107: <http://www.llagostera.org>
 - Pàgina 108: El Punt, 8 de novembre del 2002
 - Pàgina 109: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 110: <http://www.google.com>
 - Pàgina 111: Butlletí de Llagostera extraordinari (2a etapa)
 - Pàgina 112: Butlletí de Llagostera extraordinari (2a etapa)

-
- Pàgina 113: Butlletí de Llagostera, núm. 19 (2a etapa)
Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 115: Butlletí de Llagostera, núm. 5 (3a etapa)
 - Pàgina 116: <http://www.llagostera.com/entesa>
 - Pàgina 117: Imatges: Butlletí de Llagostera, núm. 19 (2a etapa)
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 118: Butlletí de Llagostera, núm. 15 (2a etapa)
 - Pàgina 119: Imatges: <http://www.llagostera.org>
Fotomuntatge: Sílvia Comas
 - Pàgina 120: Arxiu Municipal de Llagostera
 - Pàgina 121: Butlletí de Llagostera, núm. 23 (2a etapa)
 - Pàgina 122: El Punt, 14 de maig del 1989
 - Pàgina 123: Butlletí de Llagostera, núm. 23 (2a etapa)
 - Pàgina 124: Sílvia Comas
 - Pàgina 125: Butlletí de Llagostera extraordinari (2a etapa)
 - Pàgina 126: Butlletí de Llagostera, núm. 22 (2a etapa)
 - Pàgina 127: Sílvia Comas
 - Pàgina 130: <http://www.ciu.info>
 - Pàgina 131: <http://www.erc.org>
 - Pàgina 132: <http://www.ic-v.org>
 - Pàgina 133: <http://www.pp.es>
 - Pàgina 134: <http://www.psc.es>
 - Pàgina 135: <http://www.psuc.org>

Glossari

Els termes més utilitzats en aquest treball de recerca són:

Ajuntament:

Corporació pública que representa, governa i administra els interessos d'un municipi.

Alcalde:

President de l'ajuntament de cada municipi.

Amnistia:

Decisió del poder públic que esborra el rellevament penal de determinats actes i n'extingeix la responsabilitat punitiva.

Campanya electoral:

Sèrie d'actuacions per tal d'aconseguir un fi polític.

Candidatura:

Papereta en què figuren els noms dels candidats d'unes eleccions.

Coalició:

Aliança temporal de persones, de partits, d'estats, a un fi comú.

Acord concertat temporalment entre grups diversos sobre la base d'un programa, amb la finalitat d'aplegar llurs recursos comuns per obtenir la presa d'una sèrie de decisions.

Consistori:

Ajuntament o consell municipal.

Democràcia:

Doctrina política que defensa la intervenció del poble en el govern i en l'elecció dels governants.

Eleccions:

Procediment de designació dels governants, mitjançant votació, a escala local o a escala

estatal.

Estatut d'Autonomia:

Marc legal d'autogovern de comunitats nacionals o regionals que formen part d'un estat.

Franquisme:

Règim polític dictatorial implantat a l'estat espanyol (1939-1975) com a resultat de la guerra civil de 1936-39 en el qual el general Franco detingué el poder hegemònic.

Legislatura:

Període de vigència d'un cos legislatiu.

Partit polític:

Agrupació de persones dedicades a la política que participen en la vida pública d'una societat.

Regidor:

Conseller d'un Ajuntament.

Transició:

Acció de passar més o menys ràpidament d'un estat a un altre, d'un assumpte a un altre, d'una idea a una altra, etc.

Índex dels partits polítics

Tot seguit, em dispenso a fer una breu síntesi de les ideologies dels diferents partits polítics que s'han presentat a les eleccions municipals llagosterenques, exceptuant-ne l'agrupació d'electors d'Entesa per Llagostera, ja que al treball de camp hi ha un reportatge que ho explica.

Convergència i Unió (CiU)

Convergència i Unió va estar 23 anys al capdavant de la Generalitat de Catalunya amb Jordi Pujol de president i 20 anys a l'ajuntament de Llagostera, amb diversos alcaldes com Gifre, Codina, Puig, Casas o Sancho.

Convergència i Unió neix d'un acord entre Convergència Democràtica de Catalunya i Unió Democràtica de Catalunya que es va produir el 19 de setembre de 1978 per tal de presentar-se a les eleccions com una sola coalició.

Convergència Democràtica de Catalunya

Convergència va néixer l'any 1974 com a culminació de dos processos: un procés llarg, en el qual hi ha persones que col·laboren en tasques nacionalistes des de la clandestinitat en l'època de resistència de la dictadura franquista durant 20 anys, i un procés

curt, desenvolupat durant el mateix 1974 quan diferents personalitats i grups van encetar una nova etapa d'acció política nacionalista per reconstruir Catalunya.

Unió Democràtica de Catalunya

Unió neix en un moment de profunda ruptura social entre dretes i esquerres tant a Catalunya com a la resta de l'Estat Espanyol, el mateix any de proclamació de la república (1931). La ideologia en el moment de la seva creació era fonamentalment seguir amb la tradició del catalanisme catòlic intel·lectualment obert i fermament naciona-

Logotip de Convergència i Unió

lista.

Durant la guerra civil Espanyola, els membres d'Unió, alguns des de l'exili i altres des de dins Catalunya intentaven reconduir la república i veien com l'Església feia cada cop més costat a l'altre bàndol. Durant la dictadura franquista, Unió mantingué en la

clandestinitat la flama del nacionalisme.

Convergència i Unió

Convergència i Unió es defineix com un conjunt de persones que creuen en un model de país integrador, culte, pròsper i solidari on tots hi juguem un paper molt important, i treballen en vocació de servei des de totes les institucions.

La proposta que proposen és buscar el benestar de les persones i assolir una societat justa, solidària i lliure. També, volen fer arribar la veu de tots els seus votants i les seves reivindicacions col·lectives a Madrid i a la Unió Europea.

La Federació de Convergència i Unió s'organitza a través de la Conferència Nacional, el Consell Nacional, la comissió Executiva

Nacional, la Comissió Nacional Territorial i la Comissió Nacional Sectorial.

Convergència i Unió representa als seus votants des de l'àmbit municipal (als ajuntaments) fins a àmbit europeu (Parlament Europeu) passant per la Generalitat de Catalunya i el Congrés dels Diputats Espanyol.

Esquerra Republicana de Catalunya (ERC)

Des de les segones eleccions municipals, Esquerra Republicana s'ha presentat a les de Llagostera, malgrat que en alguna ocasió no ha tret representació al consistori.

El discurs d'ERC sempre s'ha basat en la defensa del dret de Catalunya a l'autodeterminació i en l'afirmació de la nació catalana. El partit es defineix "d'esquerra no dogmàtica" i "propugna la unitat territorial i la independència de la Nació Catalana, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó.

El naixement del partit

El partit va ser creat el 19 de març del 1931 a Barcelona, impulsat bàsicament per Francesc Macià i Lluís Companys, amb l'intenció de crear un partit republicà i catalanista capaç de convertir-se en una força diri-

gent, tot apropant les dues grans reivindicacions del moment: la República i l'autonomia de Catalunya.

El seu programa social defensava la llibertat sindical, el dret de vaga, les prestacions socials avançades, la jornada laboral màxima de vuit hores i la jubilació obrera.

El transcurs dels anys

Entre els anys 1931 i 1934, durant els seus inicis, ERC va assolir la seva màxima plenitud.

L'arribada de la Guerra Civil, l'any 1936, i el consegüent triomf de l'exèrcit franquista va provocar que molt dels

El logotip d'ERC

dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya s'haguessin d'exiliar i també que el partit entrés en un període de clandestinitat, que va finalitzar després de la mort del general Franco, un cop instaurat el nou règim democràtic a l'Estat

Espanyol.

A mesura que han anat passant els anys, ERC ha anat causant més simpatia als votants catalans.

La seva estructura

ERC s'estructura territorial-

ment de manera federativa, a través de seccions locals, federacions comarcals i federacions regionals.

El Consell Nacional és el seu òrgan sobirà, on participa tot el conjunt de la militància. Està format per l'Executiva Nacional (presi-

dent, secretari, vicesecretaris, presidents de les federacions...), 25 consellers i representants territorials.

Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-V)

Iniciativa per Catalunya-Els Verds va presentar-se per primer i últim cop a les eleccions municipals de Llagostera l'any 1995, en les quals va obtenir dos regidors al consistori. Posteriorment va passar a formar part de l'Entesa per Llagostera, juntament amb el PSC i ERC.

Iniciativa per Catalunya vol ser, en realitat, una síntesi tant d'elements ideològics tradicionals de l'esquerra catalana, com de la pròpia tradició del PSUC o del nacionalisme d'esquerres, com també d'elements nous i més actuals, com el feminisme o l'ecologisme, i la voluntat de connectar amb col·lectius socials més omenys radicals i distants de l'esquerra de tall tradicional.

El seus inicis

Iniciativa per Catalunya és una organització política que començà a existir a principis del 1987, quan es va presentar per primera vegada a les eleccions

municipals (a Llagostera no va ser fins a les del 1995).

Per comprendre la seva formació cal tenir en compte dos factors: la crisi experimentada pel PSUC a partir del 1981 i la campanya del referèndum que va fer Espanya sobre el manteniment d'aquesta dins de l'OTAN, el 1986.

En aquell procés sorgiren mecanismes de cooperació entre diverses forces d'esquerres. En aquells moments es va crear Izquierda Unida, i dins d'ella Iniciativa per Catalunya, que es va fragmentar el 1997.

Estructura

La direcció nacional d'ICV és representada per tres

Logotip d'Iniciativa-Els Verds

òrgans col·legiats: l'Assemblea Nacional, el Consell Nacional i la Comissió Permanent.

L'Assemblea Nacional és el màxim òrgan d'ICV. Té competència en l'aprovació dels Principis, el manifest Programa, les Normes de Funcionament i l'elecció del Consell Nacional. Es reu-

neix com a mínim cada quatre anys.

El Consell Nacional és el màxim òrgan de direcció política i organitzativa d'ICV entre Assemblees. Aquestes són les encarregades d'eleger una Comissió Permanent que s'encarrega de l'execució de les decisions i resolucions del Consell Nacional.

La Comissió Permanent escull, d'entre els seus membres, un president i una Secretaria Política.

Altres organismes

Altres organismes són la Comissió de Garanties que procura l'aplicació de les Normes de Funcionament i del respecte a la democrà-

cia i a la unitat en la vida interna d'ICV, així com la defensa dels drets dels adherits. Finalment, la Comissió de Control de Comptes, encarregada del control de les iniciatives econòmiques, el patrimoni, la comptabilitat i l'execució del pressupost.

Partit Popular (PP)

El Partit Popular s'ha presentat a les eleccions municipals llagosterenques en dues ocasions (el 1999 i el 2003) i en cap de les dues ha obtingut prous vots per obtenir cap regidor al consistori.

El Partit Popular és un partit espanyol que va ser creat el 1977 a Madrid amb el nom de Partido Unido de Alianza Popular, però va canviar el seu nom per l'actual durant el 1989.

El Partit Popular es defineix a si mateix com una formació de centre-reformista que té a la persona com a eix central de la seva acció política, propugna la democràcia, l'Estat de Dret i la solidaritat territorial.

Però, també, entre els idearis del Partit Popular s'hi troba la defensa de la unitat d'Espanya.

Una mica d'història

El Partit Popular va ser fundat l'any 1977 per Manuel

Fraga. En el moment de la seva formació, els seus impulsors pretenien que el partit ocupés una posició central entre el franquisme més dur i les forces de ruptura democràtiques.

Entre el 1977 i el 1982, el PP va tenir una orientació molt conservadora: anticomunista i antiautonomista.

A partir del 1982, el PP va experimentar una evolució ideològica que algutinava els pensaments des de l'extrema dreta fins a sectors liberals i democràtics cristians.

La posició del Partit Popular

A nivell estatal, el Partit Popular va restar, des de la

Logotip del Partit Popular

seva creació fins el 1996, a l'oposició, mentre manava el PSOE. Les eleccions del 1996 i del 2000 les va guanyar i José Maria Aznar, president del partit en aquells moments, va ser president de l'Estat Espanyol fins al 2004, que va tornar a guanyar les eleccions el PSOE.

La seva organització

El Partit Popular s'organitza mitjançant la Junta Directiva, que és el màxim òrgan de direcció del partit que es reuneix com a mínim un cop cada quatre mesos. També mitjançant els Comitès executius que són els òrgans del govern i l'administració del partit a diferents nivells territorials.

Els Comitès Electorals són òrgans competents per

temes relatius a l'elaboració de candidatures electorals. Es constitueixen amb caràcter nacional, regional, provincial, insular i local.

Els Comitès de Drets i Garanties són òrgans encarregats de garantir l'exercici dels drets dels afiliats i resoldre els procediments disciplinaris que facin falta en l'ordre intern del partit.

El Consell Autonòmic és l'òrgan consultiu del partit en matèria de política terri-

torial. Està integrat pels presidents de les Comunitats Autònomes governades pel PP. El Partit Popular també consta d'altres òrgans com per el Consell de Política Exterior.

Finalment, el Partit Popular té un president, que és el màxim responsable del partit, un president fundador (Manuel Fraga) que té funcions de representació, i un president d'honor (José Maria Aznar).

Partit Socialista Català (PSC)

Els socialistes es van presentar a Llagostera des de les primeres eleccions municipals fins a les cinquenes, i sempre van treure representació al govern local.

El Partit dels Socialistes de Catalunya va sorgir de la voluntat unitària i constituent de les organitzacions socialistes de Catalunya.

El socialisme

El socialisme és el conjunt de doctrines que, en oposició a l'individualisme, defensen una reforma radical de l'organització de la societat per tal de suprimir les classes socials mitjançant la col·lectivització dels mitjans de producció, de canvi i de distribució.

Què defensa el PSC

A l'esquerra,
el logotip del
PSC

Els integrants del PSC comparteixen uns valors fonamentals comuns (llibertat, igualtat, solidaritat, pau, defensa del medi ambient, etc.) per aconseguir una societat lliure i sense classes, una comunitat a base de llibertat i igualtat.

També, aquests integrants comparteixen un projecte polític per Catalunya, per tal de reforçar la identitat i el

reconeixement nacional que li pertoca.

El Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE)

El Partit Socialista Català equival a àmbit autonòmic a l'anomenat Partit Socialista Obrer Espanyol (àmbit estatal).

El PSOE es va fundar clandestinament el 2 de maig

del 1879 a Madrid, entorn d'un nucli d'intel·lectuals i obrers, encapçalats per Pablo Iglesias.

El PSOE va ser un dels primers partits socialistes que es van formar a Europa, com expressió dels interessos que hi havia per part de les noves classes treballadores nascudes a partir de

la revolució industrial.

Desde llavors, el PSOE ha intentat orientar el seu treball sota la ideologia del socialisme, amb els canvis lògics referents al marc històric en què es viva cada situació i els canvis lliures i democràtics que han proposat els seus afiliats.

Com s'organitza

El PSOE a àmbit estatal i el PSC a àmbit català s'organitza mitjançant diverses federacions, les quals estan compostes per agrupacions i organitzacions d'enquadrament geogràfic dels diversos afiliats.

Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC)

El PSUC va presentar-se a les municipals llagosterenques dues eleccions consecutives. Finalment, a les del 1987, el grup va manifestar la seva voluntat de crear una coalició d'esquerres amb el PSC i ERC, els quals no van voler formar-la. A partir d'aquella ocasió, el PSUC no es va presentar més a les eleccions.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya és un partit nacional i de classe que té com a projecte estratègic una Esquerra Unida i Alternativa. Els comunistes del PSUC han promogut aquest punt de trobada de l'esquerra alternativa de Catalunya per tal de crear un espai d'acció política unitària, de debat i impuls per a construir una majoria social d'esquerres arreu del país.

El comunisme

El comunisme és una doctrina que propugna una organització social en què els béns són de propietat comuna, o sigui, els béns són

col·lectius i rebutja les propietats privades.

El PSUC

El Partit Socialista Unificat de Catalunya està agermanat amb el Partido Comunista de España, for-

mant part de la seva direcció, participant als seus congressos i sent corresponsable dels seus acords polítics.

El PSUC es va formar el 23 de juliol del 1936, coincidint amb l'esclat de la Guerra Civil Espanyola, per tal de

El logotip del PSUC

lluitar defensant la república i contra el feixisme. És a dir, era un agrupació de persones que sumaven els seus esforços per tal d'aconseguir una societat basada en la democràcia i el socialisme.

El PSUC ha volgut, des de sempre, actualitzar el seu missatge entorn al marc històric que s'estava vivint, i propiciar plataformes d'unitat de l'esquerra que permetin construir una majoria

social per un programa de transformació.

La lluita del PSUC

Els comunistes que formen el PSUC lluiten, des de fa més de seixanta anys a Catalunya, per obtenir les llibertats nacionals, per adquirir una cultura diversa i integradora, per donar un contingut avançat a la democràcia, per construir una democràcia real, per establir una

societat sense classes, per aconseguir que els individus de la nostra societat siguin amos de la seva pròpia vida i exerceixin la solidaritat amb els altres i sobretot per fer possible una societat socialista.

El PSUC s'organitza a través d'un comitè central, d'un comitè executiu, d'una secretaria general, d'una comissió de finances, d'una comissió de garanties i d'una comissió d'honor.